KB4989

SIRDAŞ

Abdülhamid Han'ın Bilinmeyen Sırları

"Beni evlumb sanıyorlardı. Hayır! Ben, sadece yafil değilim, o kadar!"

OKTAN KELEŞ

OKTAN KELEŞ

SIRDAŞ

Abdülhamid Han'ın Bilinmeyen Sırları

Yayın No: 94

Sırdaş
Oktan Keleş

Genel Yayın Yönetmeni / Ahmet İzci
Editör / Erol Elmas
İç Tasarım / Adem Şenel
Kapak Tasarım / Yunus Karaaslan
Baskı - Cilt / Çalış Ofset
Davutpaşa cd. Yılanlı Ayazma Sk. No: 8
Topkapı-İstanbul Tel: 0212 482 11 04

1. Baskı: Kasım 2014
İstanbul, 2014

ISBN: 978-605-4977-24-6

T. C. Kültür Bakanlığı Sertifika No:29648
© İlgi Kültür Sanat Yayıncılık Ltd. Şti. 2014

İlgi Kültür Sanat Yayıncılık
Çatalçeşme Sokak. No: 27/7
Cağaloğlu / İSTANBUL
Tel: 0212 526 39 75
Belgegeçer: 0212 526 39 76
www.ilgikultur.com
e-mail: info@ilgikultur.com
online satış: www.ilgikitap.com

OKTAN KELEŞ

SIRDAŞ

Abdülhamid Han'ın Bilinmeyen Sırları

Bu bir romandır...

ilgikültürsanat

İÇİNDEKİLER

ABDÜLHAMİD HAN / 7

PORTSMOUTH FUTBOL KULÜBÜ'NÜ
II. ABDÜLHAMİD Mİ KURDURDU? / 13

OSMANLI DEVLET ARMASI'NIN SIRRI / 21

ABDÜLHAMİD HAN, HAREM'E SIZMA
ÇABALARINI NASIL ENGELLEDİ? / 33

II. ABDÜLHAMİD'İN BİLİNMEYEN İSTİHBARATÇILARI / 43

ABDÜLHAMİD HAN VE ROBOT TEKNOLOJİSİ / 55

ROBOT ALÂMET VE ERTUĞRUL FİRKATEYNİ ALAMETİN
SIRLI ÖYKÜSÜ VE ERTUĞRUL FİRKATEYNİ
HAKKINDA BİLİNMEYENLER / 65

JAPONYA İSLÂM'IN EŞİĞİNDEN NASIL DÖNDÜ?
VE OSMANLI'NIN KIRMIZI DEFTERLERİ / 79

ABDÜLHAMİD HAN'A SUİKAST DOSYASI / 91

TARIMDA OYNANAN OYUNLAR / 99

HASAT MAKİNESİ / 107

ABDÜLHAMİD HAN'IN BÜYÜK SIRRI TÜRK DEVLET
GELENEĞİNDEKİ SEMBOL: İÇ İÇE GEÇMİŞ ÜÇ HİLÂL / 111

BELGELERLE MEDUSA VE ŞAHMERAN / 119

ŞEHZADE KARNESİ/ 127

UZAKDOĞU SPORLARI VE ABDÜLHAMİD HAN / 131

TOPÇU AHMED SÜREYYA EMİN BEY / 135

TATÜRK'ÜN ANKA PROJESİ /139

ABDÜLHAMİD HAN

II.Abdülhamid Han hakkında; ne kadar yazsak-çizsek yine de onu hakkıyla anlatamayız. N.Fazıl'ın "Ulu Hakan 2.Abdülhamid Han" isimli eserinde bir cümle şöyledir: **"Abdülhamid'i anlamak, her şeyi anlamak olacaktır."** Bu cümle aslında O'nun ve yaptıklarının özeti gibi. Geriye dönüp bakanlar şimdi O'nun yaptıkları önünde bir kez daha saygıyla eğiliyorlar.

O'nun bakış açısı bize bugün bile yol gösteriyor. Çünkü O, maddi bir dünyanın imkanları ile her alanda işler yaparken manevi âlemin büyükleri ile de hasbıhal ediyordu…

*

Padişahım, seni bilenler derler ki; "abdestsiz yere ayak basmaz, hatta yatağının başucunda Kerbela toprağından imal edilmiş bir tuğla bulundur ve sabah kalkar kalkmaz, yere abdestsiz basmamak için, bu tuğla ile teyemmüm eder ve sonra abdest alırdı."

Seni bize hep vehimli olarak tanıtırlar Padişahım. Ama onlar, senin bugün dahi kulaklarımızda yankılanan şu seslenişini duymamışlar: "Beni evhamlı sanıyorlardı. Hayır! Ben, sadece gafil değilim, o kadar!"

Sen ki, 33 yıl başında bekleyen aç kurtları, yeri geldiği zaman tek başına defettin. O aç kurtların salyaları senden sonra vatanın her tarafına bulaştı. Senden sonra bir tespih tanesi gibi dağıldı koca Osmanlı İmparatorluğu Padişahım….(Ama çok şükür imamemiz elimizde kaldı…)

Padişahım, seni 24 Nisan 1909'da 31 Mart denilen düzmece bir olayı bahane ederek tahttan indirenler, aslında bu yüce milleti tarih sahnesinden silmeyi amaçlıyorlardı.

Padişahım; o dönemde sana yasakçı diyenler ne şartlar altında görev yaptığını bilmiyorlar mıydı? Aç kurtlar koca Osmanlı'yı bölmek için fırsatlar kollarlarken, seni nasıl yasakçı ilan ederler? Sana yasakçı diyenlere; Bir Osmanlı Gazetesi olan Gayret'i İngiltere tarafından dağıtımının neden yasaklandığını sorsan elbette bilemeyebilirler...

Seni en iyi anlayanlar, neden "İngiltere'yi baş düşman" ilan ettiğini artık gayet iyi biliyorlar...

Dünyanın her yerindeki mazlum milletlerin yardımına koştuğunu bilmiyorlar mı? Doğu Türkistan'a gönderdiğin ay-yıldızlı bayrağın, Kaşgar semalarından seni bugün bile selamlıyor Padişahım...

Pekin Hamidiye Üniversitesi'nden kaçımızın haberi var?

Şerif Hüseyin "ahh ben ne yaptım, ben ne yaptım..." diye dövünüyor mudur hala Padişahım...

Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu ekonomik bunalımdan faydalanarak Filistin'i satın almaya çalışan Yahudi Herzl'e verdiğin cevap bütün idarecilerin cebinde bir muska gibi taşıması gereken bir cevap: "Ben bir karış dahi olsa toprak satmam. Zira bu vatan bana değil milletime emanettir. Milletim bu vatanı kanlarıyla mahsuldar kılmışlardır. O, bizden ayrılıp uzaklaşmadan tekrar kanlarımızla örteriz."

Parayla toprak satın alma girişimleri, SENİN kararlı tutumunla sonuçsuz kalınca, "Siyonizmin amaçlarına ulaşabilmesi için Osmanlı'nın dağılmasını beklemeliyiz." "Bir tek plan aklıma geliyor. Sultan'a karşı bir kampanya açmalı, bu iş için de sürgün edilmiş prensler ve Jön Türklerle temas kurmalı." diyen

Yahudiler bugün de yanı başımızdalar padişahım. Gözleri yine bizim topraklarımızda…

Japonya'ya gönderdiğin Ertuğrul Gemi'si ; Japonlarla bizim aramızda kurulan bir köprü oldu.581 Şehidimize bizle beraber Japonlarda bugün hala ağlıyor Padişahım…

Yaptırdığın binlerce camii yanında, Santa Maria, San Gioacchino in Prati kiliseleri ve daha bir çoklarında hala senin adın yad edilir Padişahım…

Peygamber Efendimiz (S.A.V) aleyhine Avrupa'da oynanacak tiyatro oyunlarını Yıldız'dan, bütün büyük devletleri karşına alma pahasına nasıl engellediğinizi belki bugün pek çokları bilemez, sizin Resul'e olan sevginizi bizler gayet iyi biliyoruz ve bir kez daha seni rahmetle ve Fatihalarla anıyoruz…

Seninle o günlerde görüşen yabancı devlet adamı (Bagnam paşa) şöyle diyordu. "Bilmece gibi bir adam. Hem de çözülmesi çok çok çok zor olan bilmece." Bugün dahi senin sırlarının peşindeler Padişahım….

Seni nasıl gösterirseler göstersinler Padişahım; bu millet, senin yaralı askerine ellerinle baston yapıp, bizzat verdiğini, Harem'indeki kadınlarının cephedeki askerler için dikiş diktiklerini, unutmadı ki…

"Ha kendi evlatlarım, ha millet. Farkı yoktur." Sözünüz bile bize, sizin devlet anlayışınızın, millete olan sevginizin özeti gibi…

1919 yılındaki bir gazete şöyle yazıyordu senin ardından: "Sen sukût ettin, sukût etti siper!"

Padişahım, ülkemizin kalkınması ve gelişmesi yönünde yaptıklarını başkaları hayal bile edemezler.Ve gerçek reformcunun kim olduğunu bugün ilgili kişi ve kurumların hepsi gayet iyi biliyorlar…

Yıldız Arşivi gibi muhteşem bir koleksiyonu yağmalayanlar, biliyorlardı ki, arşivdeki belgeler onların maskelerini düşürecekti…Sanıyorlar ki maskeleri düşmeyecek!

Sen üzülme Padişahım, arşivlerin bir kısmını her ne kadar çalmışsalar da, biz onların maskelerini senin hatırın için düşüreceğiz. **Bizim arşivimiz gönülden gönüle, gözden göze nakliediliyor**, onlar bunu bilmezler, anlamazlar, varsın inanmasınlar ama gerçekler ortaya çıkınca bir kez daha senin önünde saygıyla eğileceklerdir yüce Hakan'ım.

Karlı bir Şubat günü, seni ebedi âleme uğurlamıştık Padişah'ım… Kimselerin bilmediği sırlarından bir kısmını Oktan Keleş Ağabeyimiz bizimle paylaştı. Ve sen, yaptığın eserlerle bugün hala Türk Milleti'nin gönlündesin…. Mekanın Cennet olsun BÜYÜK DİRENİŞÇi...

Erol Elmas

Âdem, Kız Kulesi'ni gören bir masayı seçti. Garsondan çay istedi ve elinde tuttuğu iki defteri masanın üzerine bıraktı. Siyah ciltli olan, diğerine nazaran daha kalındı. Bu defterin sayfaları arasında, rengi güneşten solmuş gazete kupürleri ve bazı belgelerin olduğu görülüyordu. Diğer defter ise dostu olan Melami Derviş'in, ona, vefatından sonra okuması şartıyla verdiği günlüklerdi.

Âdem, merhum Derviş'in kendisine emanet olarak bıraktığı bu iki günlüğü günlerdir inceliyordu. *"Acaba merhum Derviş, bu günlükleri, Kara Kaplı'da ismi geçen Derviş'ten mi aldı? Sırdaş ve Derviş demek ki bu notları güvendikleri birine emanet etmişler ve silsile yoluyla çok şükür bu notlar şimdi bana verildi"* diye düşündü. Aynı zamanda tarihî bir sorumluluk aldığının da farkındaydı Âdem. Melami Derviş, Kara Kaplı'daki konulara göre kendi düşüncelerini yazdığı günlükleri ve bu konularla ilgili belge ve fotoğrafları da Âdem'e emanet etmişti.

Artık bu sırların açıklanma vakti gelmişti.

Abdülhamit Han, Sırdaş ve Derviş'in birlikte ele alıp, tarihe not düştükleri olaylar ve bunlara ilişkin belgelerin yer aldığı Kara Kaplı'nın açılmasının vakti gelmişti.

Âdem "Kara Kaplı"yı eline aldı ve okumaya başladı:

Abdülhamid Han, Beylerbeyi Sarayı'ndaki odasında oturmuş, derin bir tefekkür içinde denizi seyrediyordu. Denizin hırçın dalgaları, sarayın duvarlarını dövüyordu. Hâkân-ı Sâbık, elindeki tespihi ağır ağır çekiyor, dudaklarında ise belli belirsiz bir kıpırtı görülüyordu. Denizin dalgaları sanki Sultan'ın yüreğine vuruyor, içindeki sıkıntı yüzüne yansıyordu. Gözlerini denizden hiç ayırmadan öylece seyrediyordu. Odanın sessizliğini, büyük ayaklı saatin bir anda çalan gongu bozdu. Gong vurmaya devam ederken, oda kapısında kahvecibaşı Ali Efendi elinde kahve tepsisi ile göründü.

- Sultan'ım, kahvenizi getirdim.

II. Abdülhamid, denize bakan gözlerini sesin geldiği yöne doğru yavaşça çevirdi. Derin bir nefes alarak, eliyle kahveyi önüne bırakmasını işaret etti. Ali Efendi, kahve tepsisini işaret edilen yere bıraktı ve büyük bir edep içerisinde odadan dışarı çıktı.

II. Abdülhamid Han, işlemeli tabakasından bir sigara çıkarıp yaktı. Kahvesini yudumlarken sigarasını tüttürmeye başladı. Sigaradan çıkan duman yavaş yavaş oda içerisinde yükselirken, Hakan, mahzun bakışlarla denizi seyre daldı.

Boğaz'ı izlerken, eski günlerin hatırası gözünde canlandı. Kadim dostları Derviş ve Sırdaş'ı hatırladı. Onlarla burada buluşup, dertleştiği için memnundu. Bu eski ahbapları ile eskiden daha sık bir araya geliyorlardı. Ya şimdi? "Buna da şükür" diye içinden geçirdi. Hiç değilse gelecek nesillere bırakacakları bilgi ve belgeleri gözden geçirip, yine de millet için çalışıyorlardı. Kara Kaplı'nın kayıtlarına nasıl başladıklarını düşündü. İyi ki bu kayıtları tutmuşlardı. Böylece olayların perde arkası bilinecek, gelecek nesillere hakikat miras kalacaktı. Bu tekaüt günlerinde hiç değilse faydalı bir uğraş edinmişti. O eski günlerin yorucu çalışma temposundan sonra, bu çalışma kendisine "ilaç" gibi gelmişti. Kara Kaplı'nın bilgilerini Derviş ve Sırdaş ile birlikte ele alıyorlardı. Peki, o çalışma nasıl başlamıştı?

İşte hakikatin öyküsü.

PORTSMOUTH FUTBOL KULÜBÜ'NÜ II. ABDÜLHAMİD Mİ KURDURDU?

Yer Yıldız Sarayı. Saat gece biri gösteriyordu. Saray, koridoru ve bir odası hariç karanlığa bürünmüş, gaz lambaları ve mumlardan yayılan ışık, zifiri karanlığı ve kasvetli havayı adeta deliyordu. Hafifçe esen lodos, bahçedeki ağaçların dallarını sallıyordu. Her yere sessizlik hâkimdi.

Bu derin sessizliği, ışığı yayan tek odaya doğru yönelmiş iki kişinin ayak sesleri bozdu. Bir süre sonra odanın kapısına iki kere vuruldu.

İçeriden ise kendinden emin ve gelenleri bekler bir tavırla, II. Abdülhamid Han'ın gür ses tonu yankılandı:

- "Gir!"

Kapı hafifçe aralandı ve gelen iki kişiden biri olan Yaver Ali Rıza Efendi odaya girdi. Diğer kişi ise kapıda bekliyordu. Ali Rıza Efendi kısık bir ses tonuyla:

- "Hakan'ım, beklediğiniz Derviş geldi" dedi.

- "Misafirimizi bekletme, hemen içeri al!"

Derviş, yaverin buyur etmesi üzerine, "Destur Sultan'ım" diyerek, sağ ayağını atarak odaya girdi.

- "Selâmünaleyküm, geceniz hayır olsun Sultan'ım."

- "İnşallah 'hayır' gecemize sizinle teşrif etmiştir."

Derviş, "İnşallah" diyerek sağ elini kalbine koyarken, Mevlevi usulü baş kesti.

II. Abdülhamid Han, oturduğu yerden doğrulur gibi yapıp, Derviş'e, eliyle yanındaki koltuğa oturmasını işaret etti.

Ak saçlı, kalın kaşlı, pos bıyıklı, seyrek aksakalları bir parmak uzunluğunda, kırmızı yüzlü ve bodur sayılabilecek boyuyla, seksenine merdiven dayamış olan derviş, Hakan'ın işaret ettiği koltuğa, "Bismillah" diyerek oturdu.

Sultan II. Abdülhamid Han, bakışlarını Derviş'ten, Yaveri Ali Rıza Efendi'ye çevirdi.

- "Yaver, tez hazırlığını yap, yarın sabah Selanik'e hareket edeceksin! Sırdaş huzura gelebilir."

Yaver Ali Rıza, tebessüm ve hüzünle karışık bir ses tonuyla, "Ferman devletlimindir" diyerek, geri adımlarla büyük bir saygı içerisinde odayı terk etti.

Kısa bir süre sonra kapı çaldı. Hakan'ın buyur etmesiyle içeri uzun boylu, siyah paltolu, altmış yaşlarında, pala bıyıklı, dinç görünümlü bir ihtiyar girdi.

Odanın kapısı uzun bir süre çalınmamak üzere kapandığında, içeride sadece üç kişi vardı: Sırdaş, Derviş ve Hakan.

*

Yıl 1912. Yer Beylerbeyi Sarayı. Saat gece bir. Hakan, üç yılı biraz aşkın bir zamandır kaldığı Selanik'teki Alâtini Köşkü'nden İstanbul'a döneli kısa bir zaman oluyordu. Balkan Harbi başladığı için, Hâkân-ı Sâbık, Selanik'ten İstanbul'a nakledilmişti. Yıllar önce, Hakan'ın huzurunda gerçekleşmiş Yıldız Sarayı'ndaki o buluşma sanki tekrarlanıyordu. Aradan geçen zaman süresince çok şey değişmişti. Derviş'in ileri yaşı iyice kendini belli eder hale gelmişti. Sırdaş, o eski dinç ihtiyar değildi. Zor geçen yıllar, dünyayı değiştirdiği gibi, içlerindeki insanları da değiştirmişti.

II. Abdülhamid Han da belki o gür sesini kaybetmişti, ama hüzünlü mağruriyetini hâlâ muhafaza ediyordu. Nasıl etmesindi ki, kendisi Osmanlı'nın koca çınarıydı. Başından bunca hadise geçmesine rağmen, *"Ha kendi evlatlarım, ha millet, farkı yoktur"* diye düşünüyordu.

Derviş ve Sırdaş, Sultan'ın gösterdiği koltuklara oturmuşlardı. Sultan II. Abdülhamid Han Sırdaş'a döndü:

- "Aç bakalım Kara Kaplı Defter'i."

Sırdaş, "Ferman Sultan'ımındır" diye karşılık verince II. Abdülhamid Han, göz ucuyla Derviş'e baktı. Bu bakışı fark eden Derviş saygıyla başını eğdi, "Ferman Padişahımındır" diyerek elini kalbine götürdü.

Abdülhamid Han, Derviş'e doğru döndü.

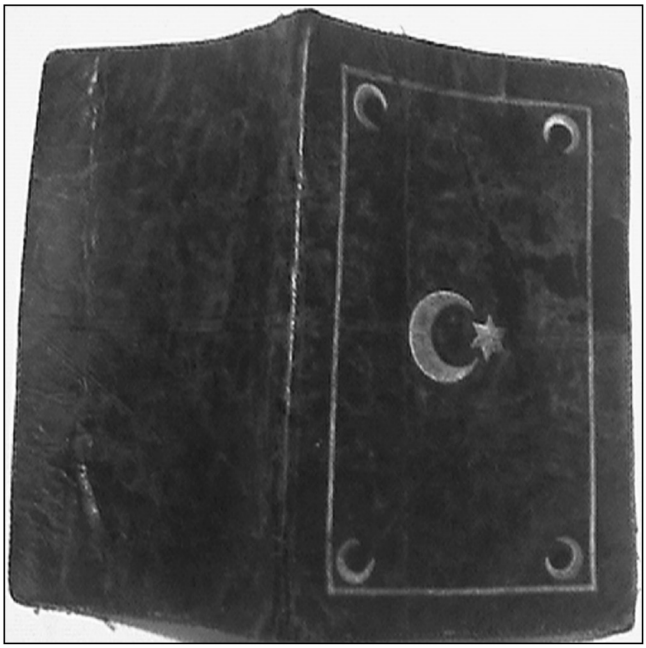
- "Yıllar önce bana, 'Seni tahta padişah olarak oturtmuyoruz. Seni buraya yeni kurulacak cihan devletinin temellerini atman, Osmanlı'nın yıkılışını uzatman ve dünyayı oyalaman için Hakan olarak oturtuyoruz' demiştiniz. Şimdi ise 'padişahım' diyorsunuz."

Sultan II. Abdülhamid'in biraz sitem biraz da latifeli bir ima ile sarf ettiği bu sözlerdeki ukde dikkatlerden kaçmadı.

Koca Derviş, Sultan'ın bu sözleri karşısında hafifçe tebessüm etti. Bir süre sessizlik oldu. Aslında bu sessizlik birçok sorunun da cevabı gibiydi.

Sırdaş, tarihî önemi haiz ve bilinmeyen önemli olayların perde arkasını not aldıkları, siyah deriden yapılmış, altın kaplama sırma ile ortasında ay yıldız, kenarlarında dört adet hilâl işlemeli Kara Kaplı defter elinde, Sultan'ın emrini bekliyordu.

Sultan, kafasını sallayarak, Sırdaş'a "Sıradaki nedir?" diye sordu. Sırdaş defteri açtı. Araya sıkıştırılmış kâğıtlardan birini çekerek okumaya başladı:

"Kara Kaplı" ismi verilen defter. Ortadaki, Büyük Osmanlı Ay-Yıldızı. Dört hilâl de, dünyanın dört köşesinin sembolü.

- "Hakan'ım, 1890'lı yıllar... İngilizlerin sinsi planına karşı alınan tedbirlerin Kara Kaplı'daki notları."

Hakan'ın "Oku!" talimatı üzerine, Sırdaş okumasına devam etti:

- "İngilizlerin gizli teşkilat grubunun, İstanbul'da bir futbol takımı kurmuş olup, onun üzerinden muhaberat çalışmaları yaptıkları tespit edildi. Çoğunlukla gayrimüslim gençlerinden devşirilen bu takım vasıtasıyla İngilizler; başta İstanbul olmak üzere Devlet-i Âliye'de birçok zarara imza attı. Bu faaliyetlere karşı, yüce Hakan'ımız şöyle emir buyurmuş idiniz:

"Derhal İngiltere'de bir futbol takımı kurulsun, 'Gök Ordu' denile ismine. Teşekkülü için masraflar Devlet-i Âliye'nin hazinesinden icra edile."

Sırdaş, o zamanki bu konuşmadan üç gün sonra elinde bazı eşyalar olmak üzere Sultan'ın huzuruna çıkmıştı:

- "Takımın arması uygun mu Hakan'ım?" diyerek, avucunda kırmızı düğmeye benzer, hilâl ve yıldızdan oluşan, kehribarımsı bir maddeden, küçük bir akçe büyüklüğündeki parçaları göstermişti.

Hakan, parçayı eline alarak dikkatle inceledikten sonra Sırdaş'a bakmıştı:

- "Osmanlı Ay Yıldızı'na biraz ek yapsanız, dört iklim, dört diyarı remzeden bir şekle soksanız, bu yıldızı da sekiz köşeli yapsanız, daha iyi olmaz mı?"

Sırdaş:

- Ferman Sultan'ımındır" diyerek gerekli çalışmaları başlatmıştı...

*

2000'li yıllar...

Âdem, Kara Kaplı defteri bir kenara bırakarak, kısa bir süre önce Hakkın rahmetine kavuşmuş bir Melami Derviş'in özenle tuttuğu günlüğünü eline aldı. Derviş'in ve Sırdaş'ın tuttukları notlara göre, merhumun kendi görüşlerini yazdığı günlüğü için, *"Boşuna bana vermedi!"* diye düşündü. Merhumun bu konuyla ilgili yazdıklarını merak etti ve yaprakları çevirdikten sonra, aradığı sayfayı ve ilgili resimleri buldu, okumaya başladı:

"İngiltere'de araştırdım. II. Abdülhamid Han'ın kurulmasını emrettiği, amblemi ve renklerini kararlaştırdığı futbol takımı vardı... Arması ve renkleri tıpkı Sırdaş'ın okuduğu Kara Kaplı'nın kayıtlarındaki gibi...

Şu anda İngiltere Premier Lig'inde oynayan Portsmouth FC adlı kulübün ay yıldızlı ambleminin, Sultan Abdülhamid'in çizdiği amblemle benzerliği dikkat çekici. Üstelik bu takımın taraftarları, tezahürat yaparlarken "mavi ordu" diyorlar takımlarına."

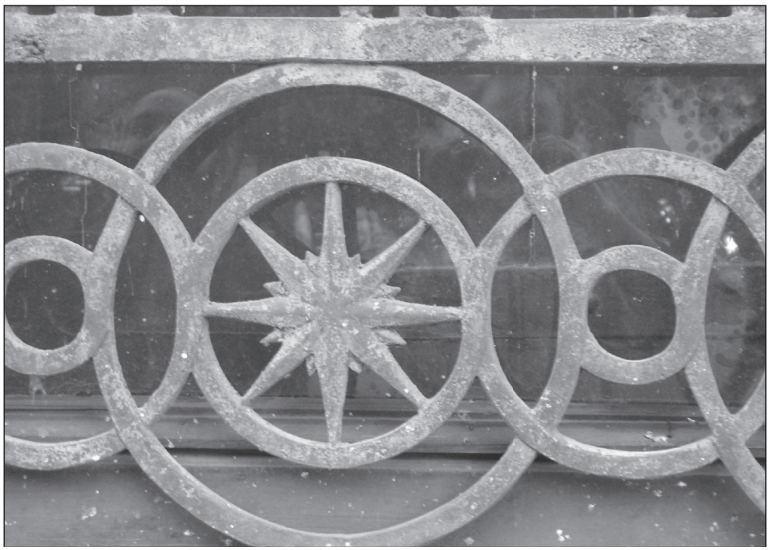

Bu takım hakkında birçok rivayetler bulunuyor. "Anlaşılan bu takım belki de Osmanlı'nın (İngiltere'ye uzanan) büyük hedeflerinin bir işareti, ama en önemlisi, Ulu Hakan'ın, İngiliz istihbaratına karşı büyük bir operasyonuydu" düşüncesi bende kuvvetli bir kanaate dönüştü. İngilizler, casuslarıyla İstanbul'da 'oyun' oynarken, kendi anavatanlarındaki mukabele-i bilmisil faaliyetini ruhları bile duymamıştı. Başka bir deyişle, İngilizler, casuslarıyla İstanbul'da 'aşık' atarken, kendi ülkelerinde 'kaşık' atanları ıskalamışlardı.

Bugün, Sultan II. Abdülhamid Han'ın türbesinin duvarlarında da, tıpkı Sultan'ın tarif ettiği, hilâl ve sekiz köşeli yıldız yer almaktadır.

Türbenin demirlerinde ise, yine o sekiz köşeli yıldız var.
Bu işaretler, hâlâ bize sessiz sözsüz bir şeyler anlatmaktadır.

OSMANLI DEVLET ARMASI'NIN SIRRI

Beylerbeyi Sarayı'ndaki toplantı, kadim dostların samimi sohbetiyle devam ediyordu. Vakit bir hayli ilerlemiş, neredeyse sabah ezanı okunacaktı. Odanın ortasında üstü mermerden, altı ise ahşap üzerine sedef ve kemik kakmalı bir masa vardı. Masanın etrafında yer alan koltuklar ise ahşap oyma ile işlenmiş, taç kısımlarında arma ve alemler yer almaktaydı. Koltuklar ile aynı renkte olan perdeler ise tavandan yere kadar uzanıyordu.

Bir süre sessizlik oldu. Sırdaş, elindeki defteri karıştırıyordu. Derviş'in bakışları ise Sultan'ın üzerindeydi. Abdülhamid Han, Sırdaş'a devam etmesi için başını öne eğerek, onay verdi. Sırdaş, Kara Kaplı Defter'den bir sayfa daha çıkararak, tarihe not düştükleri kaydı okumaya başladı:

"Yapılan istihbarat çalışmaları neticesinde; son zamanlarda Osmanlı topraklarında -bilhassa İstanbul'da- yeni bir örgütün peydah olduğu, örgütü meydana getiren kişiler tarafından ayin kisvesi altında gizli toplantıların yapıldığı tespit edilmiştir. Tahkikatlar neticesinde söz konusu toplantılara katılanların, bir dinin ibadeti için bir araya gelmiş masum insanlar olmadığı anlaşılmıştır. Kendilerini 'Siyonistler' olarak tanıttıkları tespit edilmiştir. Bu toplantılardan birine katılan zatın takip edilmesi sonucu, örgütün faaliyetlerini sürdürdüğü gizli yer belirlenmiş; yapılan baskın sırasında birtakım materyaller ele geçirilmiştir. Yapılan tahkikatta Devlet-i Âliye aleyhinde bir faaliyet olduğu tespit edilmiş, ele geçen nesnelerin sırlarının çözülmesi zât-ı âlinizce

emrolunmuştur. Neticede, ele geçen iki nesneden biri 'Osmanlı Devlet Arması' diye son günlerde ortalıkta gezinen resimlerin pirinçten dökülme taklididir. İkincisi ise üzerinde güneş sembolü, bir takım semboller ve Firavun bulunan Mısır piramitlerinden en büyüğünün, sarı pirinçten dökme suretidir."

*

Olayın meydana geldiği tarihte, Sultan Abdülhamid Han, Sırdaş'ın elinde tuttuğu nesneye bakarak sordu:

- "Bunlar bahsedilen nesneler mi?" Sırdaş, başıyla onayladı.
- "Ele geçirilen nesnelerdir Sultan'ım."

Sultan, Sırdaş'a müteveccihen elini uzattı. Sırdaş, nesneleri Sultan'ın avucuna bıraktı. Sultan, sarı pirinçten dökme piramidi eline alarak evirip çevirdi. Sırdaş'a sordu:

- "Bu ne menem bir mana barındırır, sizce malûm mudur?"

Sırdaş başını hafifçe öne eğerek:

- "Evet Hakan'ım, bizce malûmdur."

Hakan'ın "anlat" işaretine karşılık, Sırdaş:

- "Ferman Hakan'ımındır!" diyerek anlatmaya başladı:

"Sultan'ım, nesne üzerindeki güneş, kurmak istedikleri dünya hâkimiyetini simgeler." Sultan, bir taraftan elindeki nesneyi incelerken, öteki taraftan anlatılanları pür dikkat dinlemekteydi.

- "Hakan'ım bu armanın münderecatını araştırdık, altından İngiliz parmağı çıktı. Gizli Siyonist teşkilatına İngiliz ajanlarının her türlü desteği vermekte olduğu malûm-ı âlinizdir. Böyle bir arma içine, bütün Siyonist emellerini sığdırmışlar. Semboller arasına hilâl koyarak Sultan Mecid Efendi'ye göndermişler ki maksatları malûm... Kabul edilmesini temin eylemek".

Sultan Abdülhamid Han, Sırdaş sözünü bitirdikten sonra yerinden kalkıp çalışma masasına oturdu. Eline mürekkep hokkasındaki divit kalemi alıp kâğıt üzerine yeni bir arma çizdi. En tepeye, piramidin üzerindeki güneşin daha büyüğünü çizerek Derviş Baba'ya ve orada bulunan hâzırûna gösterdi.

Derviş Baba, cebinden çıkardığı küçük defterden birkaç şekil gösterip, armaya eklemesini Sultan'a arz etti. Bunun üzerine Hakan diviti tekrar eline alıp, arz edilen şekilleri de buna ekledi. Eklenen sembollerden en dikkati çekeni teraziydi. Sultan, birkaç kalem darbesinden sonra oluşturduğu son şekli Hâzırûn'a göstererek, "Münasip midir?" diye sorunca, "Ferman Sultan'ımındır" cevabını aldı.

Derviş Baba, merakını daha fazla saklayamadı. Sultan'a;

- "Peki Hakan'ım, merakımı celbetti, onların sembollerindeki güneşi neden biz armaya ekledik?"

Sultan, masanın üzerindeki pirinç piramidi eline alarak:

- "Madem her halükârda bir güneş doğacak, o güneş biz olmalıyız. Madem ki, Nizam-ı Âlem'e hâkimiyet murat edenler var, bizler ne dururuz? Biz de murat ederiz. Yeni Nizam-ı Âlem'den murat Türk Devleti'ni kurmak değil midir? Söyle, Baba Erenler, bu şekl-i hususiye işaret eden bir delil var mıdır?"

Derviş Baba sağ elini kalbine koydu ve Besmele ile Yasin Suresi'nin şu ayetlerini okudu:

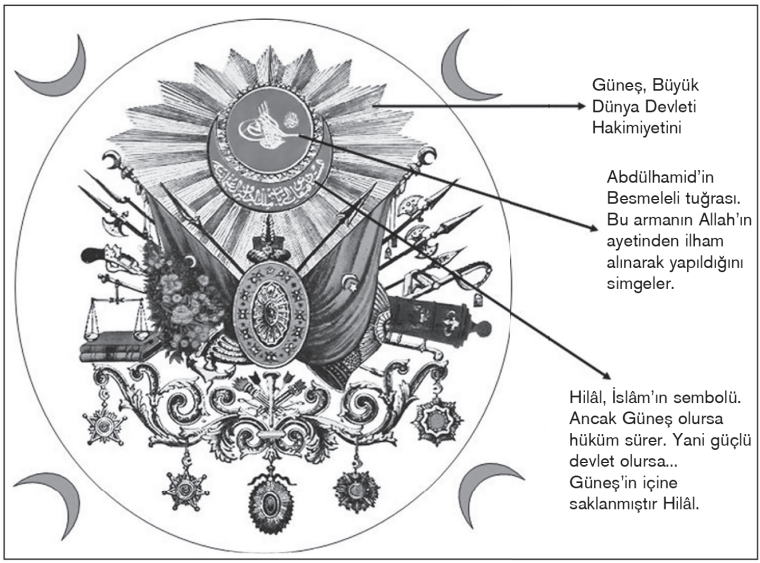
"Güneş de, kendisi için tespit edilmiş bir yöne akıp gitmektedir. İşte bu, güçlü ve her şeyi bilen Allah'ın takdiridir. Ay'a gelince, biz onun içinde birtakım uğrak yerleri takdir ettik. Nihayet o eski bir hurma dalı gibi olmuştur. Ne Güneş'in Ay'a (yetişip) çatması kendisine (çarpması) yaraşır, ne de gece gündüzü geçer; her biri birer felekte (yörüngede) yüzerler..." (Yasin Sûresi, 38-40).

Ortaya çıkan tablo karşısında Hâzırûn'un gözleri yaşarmıştı. Böylelikle o gün neden Osmanlı Devlet Arması'na İslam'ın hilâli değil de güneş konulduğuna ayetle açıklık getirilmişti.

*

Melami Derviş'in Günlüğü'nden:

"Demek ki Abdülhamid Han ve değerli Hâzırûn, aldıkları her kararda, Yüce Kur'ân-ı Kerim'den besleniyorlardı. Yüce ayet; İslam Hilâli'nin, Güneş'e göre konumlanarak, tespit edilen devletlerde dalgalandığını anlatmakta (Muradullah dairesi içinde). Bunun işaret manasını ise zaten Derviş vermişti. Öyle değil miydi? İslam'ın Hilâli, Türk Devletleri'nin himayesinde dalgalanmamış mıydı? Gören gözlere, işiten kalplere ne mutlu!

Tarih şunu net olarak göstermiştir ki; güçlü devletin yoksa dinin ne kadar yaşar? Güçlü devletin yoksa namusunu nasıl korursun?"

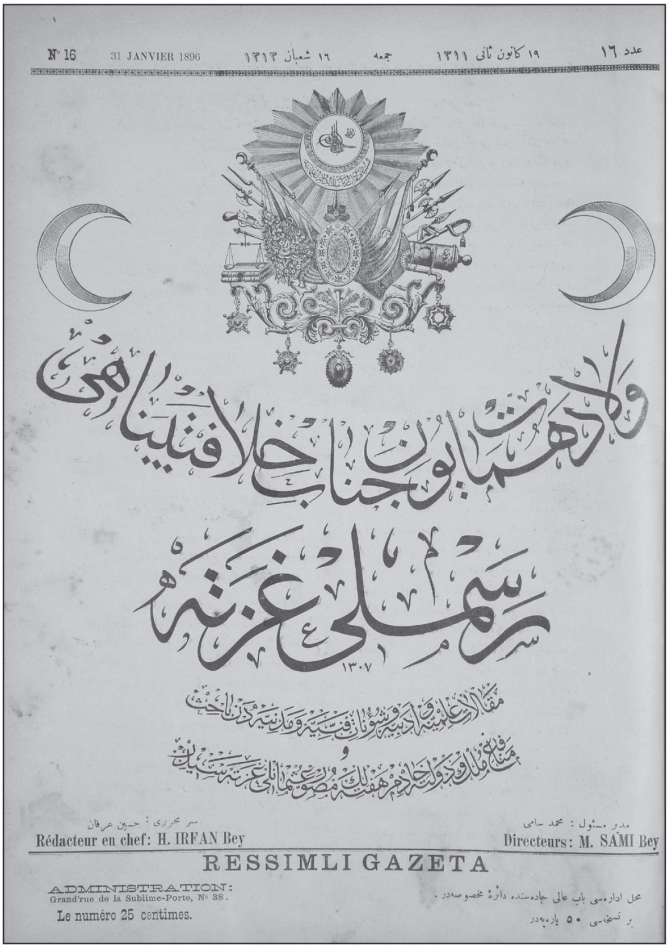
O günlerde Abdülhamid Han, kendisini tahttan indirmek isteyen bölücü cemiyetlerin toplantılarını yasaklamıştı. Hakan o gün şöyle demiş:

- "Oyun aynı, oyuncular aynı, senaryolar aynı. Yarın da böyle olacak. Ta ki, Güneş'in sahibi belli olana kadar. Ayrıca şeytanilerin bu üçgen piramidi, sonraları hediyelik bir nesne

olarak çoğaltılarak masum bir nesne gibi evlere kadar sokulmuştur."

*

Âdem, başını günlükten kaldırıp düşüncelere daldı. Ne gariptir ki, bugün, "Osmanlı olsun, tekrar Osmanlı gelsin" diyenler, o gün Osmanlıya karşı ayaklanmıştı... Hem de Abdülhamid gibi bir padişaha karşı.

Bugün dışarıdan, 'Osmanlı yeniden kurulsun' fitnesini kendi menfaatleri adına sürdüren devletler, o gün Osmanlı'yı yıkan asıl failler değil miydi? Bunların başında; batılı emperyalist güçler, Siyonistler ve Vatikan gelmiyor muydu?

Âdem, derin bir nefes aldı, bir elinde günlüğü açık tutarken, öteki elinde tuttuğu Kara Kaplı'yı okumaya geri döndü.

*

Abdülhamid Han'a gelen raporlar, normal bir insanın psikolojisini alt üst edecek, sinirlerini yıpratacak türdendi. Hakan'ın en çok üzüldüğü konulardan birisi ise, ulema ve İslami ilimler sahasında kalem erbabından gelen birtakım fitnelerdi.

Bir gün istihbarat raporunu okurken "Bunlar da mı?" sözüyle beraber Abdülhamid Han'ın gözlerinin yaşardığını fark eden Derviş:

- "Size bu zümreden başkaldıranlara da acıyorum. Cezalarını ilahî adalet verecektir. İstedikleri yönetime kavuştuklarında; çoğu sürülecek, bazıları asılacak, bazıları da ömürlerini mahpuslarda geçireceklerdir. Yazık Hakan'ım, devr-i kıymetinizi anlamıyorlar."

"Evet, Hakan'a hemen hemen her kesimden baş kaldıranlar olmuştu. Ortak akılda buluşulmamıştı. Türk'ü de, Laz'ı da, Rum'u da, Kürt'ü ve diğerleri de Osmanlı'nın evlatlarıydı. Bir bayrak altında, emperyal devletlerin, Vatikan'ın ve Siyonistler'in fitnelerine göğüs gerememişlerdi."

Abdülhamid Han, İslam coğrafyasındaki tüm unsurların durumunu çok iyi biliyordu. Ve şöyle demişti:

- "Büyük savaşlar, yıkılış ve dağılışlar olacak. Ne olursa olsun, İslam coğrafyasında yeni devlet yerini almalı, onlarla sınır olmalı."

*

Günlükten:

"Anlaşılan o ki, hâzırûn, bu hedef üzerine gelecekteki müstakbel Türk Devleti'ni zihinlerinde oluşturmuştu bile."

Bu cümle daha sonra İnönü tarafından şöyle kullanılacaktır:

"Eski dünya yıkılır, Türk Devleti 'Yeni Dünya'da yerini alır." Fakat bu söz de yıllarca yanlış söyleniyor. Orta Doğu yerine dünya kelimesi kullanılıyor. Orta Doğu'da kurulur kelimesi Abdülhamid Han ve Hâzırûn doktrinidir. İslam coğrafyasından, Türk Devleti'nin kopmamasını esas alan doktrin yani. Orta Doğu, Yakındoğu ve Uzakdoğu, o gün İngilizlerin kendilerini merkezde görüp İngiltere'ye göre yakın ve uzak mefhumlarına taktığı sinsi tanımlamalardır. Bu tanımlamalar maalesef halen İslam coğrafyasında kabul görmektedir.

Sultan Abdülhamid Han'ın dediği gibi; "Güneş'in sahibi biz olmalıyız." Büyük devletimizi simgeleyen güneşin manası, dünya hâkimiyetini sağlamış Büyük Türkiye'dir. Siyonların güneşi, yeni dünya düzencilerinin piramitlerini gölgeleyen bir güneş. Kendi millî güneşini inşa etmeye çalışanlara ne mutlu. Başkasının gölgesinde, onların güneşine sığınanların hiçbir zaman tam egemen olamayacakları ise çok açık. Tıpkı Siyon güneşinin bayraklarında yer veren, devletlerini kurmaya çalışanlarda görülmesi gibi. Bu hatalara tekrar tekrar düşülmemelidir."

*

Sultan Abdülhamid Han, Osmanlı Devlet Arması'na ait kararın "Kara Kaplı'ya" kayıt düşülmesini ferman vermişti. Derviş karşılık olarak "Ferman Padişahımındır" deyince, Sultan latifeli, ama biraz da sitemle karşılık verdi:

- "Hani padişah yoktu, niye ısrar edersiniz? Siz, 'Sizi tahta padişah olarak oturtmuyoruz. Hakan olarak, yeni devlet için buradasınız.' " diye söylememiş miydiniz?

Derviş hafif tebessümle:

- "Sultan'ım, belki sizi maddi bir tahta padişah olarak reva görmedik, ama siz gelecek nesillerin gönüllerindeki tahta padişah olarak oturdunuz. Sizi oradan kimse indiremez" dedi.

Beylerbeyi Sarayı'ndaki bu sohbet sabah ezanının okunmasıyla son buldu. Sabah namazı kılındıktan sonra, başka bir gün toplanmak üzere Sırdaş ve Derviş "destur" isteyerek, Sultan'ın huzurundan ayrıldılar.

Günlükten:

"Bizim için asıl olan hilâldir. Bu arma, ayet-i kerimeden ilham alınarak Sultan tarafından çizilmiş ve hâzırûn tarafından onaylanarak yapılmıştır. Armanın üzerindeki sembollerle ilgili muhtelif açıklamalar vardır. Fakat yukarıda Sırdaş'ın anlattıkları, arma ile ilgili bilinmeyen kısımlardır. Osmanlı Devlet Arması'ndaki güneş, Büyük Türk Devleti'ni temsil eder. Cumhurbaşkanlığı Forsu'nun ortasındaki güneş de aynı hedefi gösterir: Büyük Türkiye. On altı Türk devleti de yıldızla

belirtilmiştir. Osmanlı Devlet Arması'ndaki güneş, şimdi Cumhurbaşkanlığı Forsu'ndadır."

"İstiklal Savaşı Madalyası'ndaki güneş de bu 'Cihan Devleti'ni ve onun için kahramanca savaşanları temsil eder. Akif ne güzel söylemişti: 'Bir Hilâl uğruna ya Rab, ne güneşler batıyor...' "

Son zamanlarda Osmanlı Devlet Arması'nın 1850'li yıllarda İngiliz Kraliçesi Victoria tarafından yapıldığı yazılıp çizilmektedir. Bu konuyla ilgili bilgiler verilirken; Abdülmecid'e sunulduğu ve Abdülhamid tarafından bazı ekler yapıldığı anlatılmaktadır.

Oysa durum çok açık. Osmanlı Devlet Arması'nı Abdülhamid Han bizzat elleriyle çizmiş ve bu işin erbabı Türk sanatkârlara yaptırmıştır. Koca Sultan o gün şöyle bir şey söylememiş miydi: "Sonra demezler mi Osmanlı Devlet Arması'nı bile İngilizler dökmüş, yapmış." İngilizlerin ve Siyonistlerin arması bir tuzak idi. Abdülhamid Han bu tuzağı defetmiştir. Zaten aslında İngilizlere ait olan birkaç armayı bile Osmanlı yapmıştı. Futbol takımı (Portsmouth Spor Kulübü) arması gibi.

Devlet-i Şahane'de arma yapmak için İngilizlere veya diğerlerine bu konuda ne ihtiyaç olabilirdi ki?

Abdülhamid Han'ın türbesinin tepesinde, Hilâl'in içinde güneş.

Şunun gibi kelime oyunlarına dikkat: "Türklerde arma diye bir şey yok!" Tabii ki burada semboller söz konusu. Birçok tuğra ve damgalarda gizli semboller Türk devletleri tarafından kullanılmıştır. Birileri arma kelimesiyle birçok sembolü,

madalyonu ve madalyayı yok sayamaz! Damgalarda bu zaten mevcuttu. Türklerde her boyun bile damgası vardı.

Molla Fenari İsa Camii.

Abdülhamid Han'ın elleriyle çizmiş olduğu Osmanlı Devlet Arması, bugünkü Fatih Halıcılar Caddesi sonunda bulunan Molla Fenari İsa Camii'nde (o günlerde Halveti Tekkesi olarak kullanılıyordu) kalıplanmıştır. Osmanlı Devlet Arması'nı kalıba döken ise, Bayrami öğretisine bağlı Tılsımlı Ahmed Derviş'tir. Şunu da not olarak düşmekte fayda var, Halvetiliğin içinde Bayramilik de barınmıştır. O günlerde Molla Fenari Camii, yani tekkesi, istihbaratçı dervişlerin uğrak yeriydi. Sultan Abdülhamid Han'ın da Fatih'i her ziyaretinden sonra gizlice buraya geldiği olmuştur."

ABDÜLHAMİD HAN, HAREM'E SIZMA ÇABALARINI NASIL ENGELLEDİ?

Beylerbeyi Sarayı, Hakan'a annesini hatırlatan acı hatıralarla doluydu. Annesi Tirimüjgan Sultan burada vefat etmişti. Bu saraya gelince, annesinin vefat ettiği odada kalacağını yanındaki musahiplerden Nuri Ağa'ya söyleyerek, odanın kendisi için hazırlanmasını istemişti.

Abdülhamid Han, annesi Tirimüjgan'ı, çocukluk hayalleri arasında hatırlamaya çalıştı: Nezaketini, güzelliğini, uzun kumral saçlarını... Verem olunca hava değişimi için annesi Beylerbeyi Sarayı'na getirilmişti. Sultan, Dolmabahçe Sarayı'ndan her gün annesini ziyarete geldiği günleri anımsadı. Babası Sultan Abdülmecid'in, annesinin vefat haberini verdiği gün gözünde canlandı. Daha on yaşındaydı.

Annesinin vefatından sonra babası tarafından, kendisine öz annesi gibi şefkat gösterecek olan Perestu Kadınefendi'ye teslim edilmişti.

Sultan, akşamın karanlığında Beylerbeyi'ndeki yatak odasında hatıralara dalmışken, zevcesi Müşfika Hanım'ın seslenmesiyle nemli gözlerle ona baktı. Müşfika Hanım:

- "Şöhreddin Ağa, misafirleriniz geldiğini haber verdi Efendiciğim."

- "Pembe salona alsınlar, geliyorum."

Sultan'ın tavrından misafirlerin beklediği anlaşılıyordu. Şöhreddin Ağa misafirleri salona almış, Sultan'ın az sonra teşrif edeceğini söylemişti.

Sultan, salona girince Derviş ve Sırdaş büyük bir saygıyla yerlerinden kalktılar. Sultan:

- "Hoş geldiniz, ben de burada unutulduğumu düşünüyordum" dedi latifeli bir ses tonuyla.

Derviş:

- "Sultan'ım, ziyaretimizin arasını uzatmamızın sebebi dikkat çekmemek içindir. Zaten muhafız kumandanınız Rasim Bey bizi bir sorgudan geçirdi."

- "O da emir kulu Derviş, ne yapsın" dedi Abdülhamid Han.

Üçü birlikte Abdülhamid Han'ın hazırlattığı yemeği yedikten sonra çalışma odasına geçtiler. Sultan,

- "Çalışmamıza devam edelim, sayılı nefeslerimizi iyi kullanalım, notları biz kendimiz için değil, gelecek nesiller için kaydediyoruz. Kaydediyoruz ki, yapılanları bilsinler, öğrensinler, yarın çıkıp bize laf etmesinler" dedi.

Sırdaş'a notları okuması için işaret etti. Sırdaş, Kara Kaplı Defter'i açtı. Defterden bir kâğıt daha çıkararak okumaya başladı:

*

"Sultan'ım, alınan kesin istihbarata göre; gizli mason cemiyetleri İngiltere'den İstanbul'a Benjamin Roce isimli hipnotizmacıyı, kendisi gibi hipnotizmacı, ispritizmacı ve sihirbaz talebelerle birlikte özel olarak getirmişlerdir. Bunların hepsinin Müslümanların bulunduğu kıraathanelerde, sohbet yerlerinde, kendilerini hekim olarak tanıtarak birçok kişinin hastalığından ve zaafından yararlanarak, 'tedavi ediyoruz' diye hipnoz ettikleri ve bu

usulle İslami Osmanlı ahalisinin zihinlerini yıkadıkları, Padişah efendimize ve yüce devletimize karşı isyana teşvik ettikleri tespit olunmuştur.

Hipnoza maruz kalan kişiler üzerinde yapılan tecrübeler bize şunu göstermiştir: Hipnoz o kadar etkili olmuştur ki, zavallı kurbanlarda sorgu halinde bile 'Hasan Sabbah' etkisi gözlenmiştir. Bu hipnoza maruz kalan şahıslar, sorguda bile Padişah efendimiz ve devletimiz aleyhinde korkmadan ileri geri laflar etmişler, olumsuz propagandalar yapmışlardır.

Olayın daha vahimi ise bu hipnozcu Yahudi ekibin, devlet içine sızma ve devlet kademelerindeki bazı üst düzey memur ve ileri gelenlerle temasa geçmeleridir. Dahası halkın teveccüh gösterdiği ileri gelen bu eşrafla hipnotizmacı ekibin aynı usul ve metotlarla korkusuz bir şekilde temasa geçmesi düşündürücüdür.

Bu vahim hadiselerin, yaklaşık altı aydır devam ettiği anlaşılmıştır. Gelişen bu yeni hadiseler üzerine, İstanbul Mevlevihanelerinden Yenikapı Mevlevisi bir derviş, uzman olarak Yıldız'a çağrılmış, bu gelişen olaylar hakkında istişarelerde bulunulmuştur. Bu dervişin ismi Neyzen Nayi Ömer'dir.

Bu derviş, ömrünün bir bölümünü, Sultan'ımızın emri ve mali desteğiyle Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, özellikle de İngiltere'de hipnoz, manyetizma ve mistik ilimleri öğrenmek için geçirmiştir. Kendisiyle istişare sonunda hadisenin vahameti ortaya çıkınca, Hakan'ım fermanınızla tedbir almak üzere bir ekip kurulmuş ve bu hadisedeki unsurlar etkisiz hale getirilmeye başlanmıştır.

Fakat gizli mason cemiyetleri yılmıyor, faaliyetlerine devam ediyorlar. Mevlevi Nayi Ömer Derviş başkanlığındaki özel ekibimiz, sorunla ilgili olarak çalışıyor ve gelişmelerden Padişahımızı haberdar kılıyorlardı."

Sırdaş, Devlet-i Âliye'de fitne fesat mihrakları ile ilgili tedbirlere ilişkin notları okuduktan sonra, "Belirtilecek bir husus var mıdır, Sultan'ım?" diye sordu. Sultan'ın başıyla onaylanmasıyla hipnotizmacılarla ilgili alınan tedbirleri kaydetti.

*

Günlükten:

"Yapılan bu mücadele Osmanlı Devleti için çok önemliydi. O zamanki bu sorun, İstanbul başta olmak üzere; Balkanlar, Ortadoğu ve Anadolu coğrafyasındaki ahalinin hipnotizma ile beyinlerini yıkamayı amaçlayan yeni bir faaliyet alanıydı. Bu faaliyetler sonucunda mülk-ü Osmani'de hurafeler yayılıyordu ki, bunlar, ahalinin İslamî inancında derin şüphelere neden olabiliyordu."

İşte Abdülhamid Han'ın gazetelere sansür uygulamasının nedenlerinden biri bu hurafe haberlerdi. Aslında bu cemiyetlerin faaliyetleri gizli de değildi. Devir Abdülmecid devri. Tıbbiyeye ilk getirilen manyetizmacı, hipnotizmacı ve teşrih (anatomi) hocası Avusturyalı Yahudi asıllı Dr. Spitzer, Padişahın tüm güvenini kazanmış, özel hekimliğine kadar yükselmişti. Bu güven, kaynaklarda şöyle anlatılmaktadır: 'Abdülmecid bu hekime çok güveniyordu. Öyle ki, güya Abdülmecid'e suikast tertip etmek isteyenler öncelikle Dr. Spitzer'i saraydan uzaklaştırıp, emellerini sonra gerçekleştireceklerdi.'

Tanzimat'tan sonra Dr. Spitzer anılarını yazmış ve kitap olarak yayınlamıştır. Bu kitapta, 'Spitzer'in, Padişah'ın huzurunda manyetizma tecrübeleri yaptığı, Padişah'ın hasta olan eşini muayene için Harem'e girdiği vs. anlatılmaktadır. Dr. Spitzer Harem'e giren ilk yabancı doktor unvanını alacaktır. Spitzer, anılarının devamında 'nasıl Harem'e girdiğini, hasta olan Sultan'ın ne kadar güzel bir hanım olduğunu, Sultan'ın

elini tutup tedavi yapmaya başladığını' en ince ayrıntılarına kadar anlatmaktadır. Dr. Spitzer, Enderunlu Arif ve Mabeyinci Mehmet Bey hakkında da şunları anlatmaktadır: 'Padişah'ın huyunu çok iyi öğrenmiştim. Manyetizma ile ilgili anlattıklarım Padişah'ı oldukça etkilemişti. Bir gün, Padişah'a; 'Size medyumluk vazifesini yapabilecek birisini tespit ettim' diyerek Enderunlu Arif'i çağırtmış ve onun yaptığı hipnozu ve medyumluğu Padişah hayretler içerisinde izlemişti.' Dr. Spitzer'in bu anıları, aylık tarih mecmuası olan 'Tarih Konuşuyor' isimli derginin Şubat 1965 tarihli 13'üncü sayısında başlayıp daha sonraki sayılarında da devam eden yazı dizisi olarak yayınlanmıştır.

Öyle ki, anılarda, Padişahın yapılan bu gösterilerden çok etkilendiği ve şöyle dediği anlatılmaktadır: "İnsanların kalbinden geçeni ve olayların iç yüzünü bu metotlarla bilmek ne saadet!" Ayrıca Fransa Kralı Lui Filip'in de bu hipnotizmacıları kullandığı bu anılarda yer almaktadır.

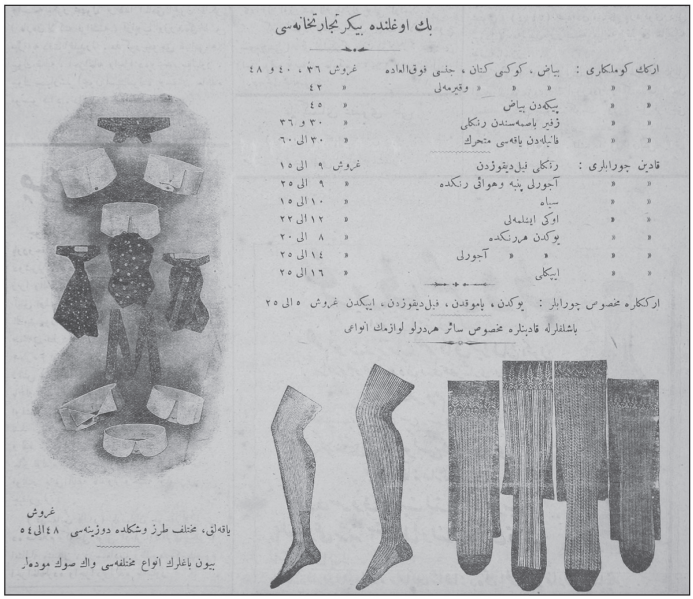
Hipnotizma meselesine gelince. Harem'e sızmış art niyetli bu hipnozcular, tedavi amacı güttüklerini öne sürerek, cariyeleri veya padişah eşlerini hipnoz ederek onlara, 'Padişah'ı öldür, Padişah'ın sırlarını ver vs.' gibi telkinlerde bulunuyorlardı. Dahası devlet kurumlarındaki ileri gelen bürokratlara da aynı yönde telkinler yapılıyordu. Bu meseleyi hafife almayan Sultan II. Abdülhamid Han, o günlerde tedbir için büyük bir mücadele vermiş, bu mücadelelerden biri de bu hipnozcuların propagandalarını sansürlemek olmuştur. Batı'dan destek aldıkları için kendilerini alt etmek kolay değildi. Batılı hamileri yaygara koparıp devleti sorumlu tutacakları için yapılabilecek en kestirme iş sansür uygulamaktı. Ancak II. Abdülhamid'i önyargılarla eleştirmek isteyenler, bu sansürü, *bir despotun özgürlükleri kısıtlaması*

olarak millete sunmuşlardır. Oysa Abdülhamid Han için maksat devleti ayakta tutmaksa, gerisi teferruattı. Harem ile ilgili kitap yazan Batılı yazarların çoğu, işi dönüp dolaştırıp cinselliğe getirirler. Ancak Harem'in bilinmeyen bir özelliği ise; bir kültür ve eğitim yuvası niteliği taşımasıdır. Bu yazacağıma dikkat, çünkü Kara Kaplı'dan öğrendiğim bu sır ilk defa ifşa ediliyor: II. Abdülhamid Han zamanında Harem'in namahremliğinin bir başka nedeni ise, devletin gizli belgelerinin Harem'de saklanmasıdır. Hakan'a göre, düşman her yere girebilirdi, ama Harem'e asla! O halde devletin önemli ve gizli belgeleri için en emin yer Harem'di. Abdülhamid Han, Abdülmecid Han'ın hatasına düşmemiştir. Abdülhamid Han döneminde Harem'e sızmaya çalışan Hekim Roce, İngiltere'ye bir gemiyle geri gönderilmişti. Gemi İngiltere'de limana yanaştığında, Hekim Roce'nin elleri kolları bağlı olduğu halde eşeğe ters bindirildiği görülmüştür.

*

Sansürcü olarak tanıtılmak istenen II. Abdülhamid'in bir endişesi de; 'hurafelerin halkın psikolojisini ve itikadını bozacağı' yönündeydi. Tıpkı bugün yapıldığı gibi o günlerde de gazetelerde öyle reklamlar vardı ki, o dönemin şartlarında bunların halkta yaratacağı etkiyi düşünün. Dönemin gazetelerinden bazı örnekler:

Bundan yüz yıl evvel; o dönemde de kadınlara ait nesneler, kadın iç çamaşırı resimleri vs. gazetelerde yer alıyordu. Bazılarının sandığı gibi bu sorun sadece Cumhuriyet döneminin sorunu değildi. Gerçekleri tarihî belgelerle tarihten öğreneceksek, mümkün mertebe objektif olmak durumundayız. O günkü Osmanlı toplum yaşantısına ters olan, kadınların gazeteler vasıtasıyla vitrine çıkarılması, elbette Hakan'ı rahatsız

بك اوغلنده بيكر تجارتخانه‌سى

ازكك كوملكلرى : بياض ، كوكسى كتان ، جنسى فوق‌العاده غروش ٣٦ ، ٤٠ و ٤٨
« « « « وقيزمه‌لى « ٤٢
« « بيكدن بياض « ٤٥
« « زفير ياصه‌سندن رنكلى « ٣٠ و ٣٦
« « فانيلادن يافه‌سى متحرك « ٣٠ الى ٦٠

قادين جورابلرى : رنكلى ايل‌ديقوزدن غروش ٩ الى ١٥
« « آجورلى پنبه وهوائى رنكده « ٩ الى ٢٥
« « سياه « ١٠ الى ١٥
« « اوكى ايبلمه‌لى « ١٢ الى ٢٢
« « پوكدن هررنكده « ٨ الى ٢٠
« « « « آجورلى « ١٤ الى ٢٥
« « ايبكلى « ١٦ الى ٢٥

ازكنكاره مخصوص جورابلر : پوكدن ، پاموقدن ، فيل‌ديقوزدن ، ايبكدن غروش ٥ الى ٢٥
باشلغلرله قادينلره مخصوص سائر هردرلو لوازمك انواعى

غروش
يافه‌لى، مختلف طرز وشكلده دوزمه‌سى ٤٨ الى ٥٤
بيون باغلرك انواع مختلفه‌سى واك صوك موده‌لر

edecekti. Sansür uygulamasının gerekçelerinden biri, toplumun ahlâkını ve psikolojisini bozmaya yönelik bu yayınların engellenmesiydi. O günkü gazetelerde yer alan haber ile ilgili bir yorum yapmak gerekir. Çünkü yapılan bu yalan haberlerin halkı nasıl korkuya sürüklediğini ve halkın psikolojisini nasıl etkilediğini daha yalın görmekteyiz.

Güya, 'Üsküdar'da bir kadın, yüzü aslanpençelerine benzeyen, kurbağa suretinde bir mahlûk doğurmuştu' denilerek bu mahlûkun resimleri gazetelere basılmış ve bu haber her yere yayılmıştı. Halk paniğe sürükleniyor, akın akın hocalara giderek böyle bir şeyin olup olmayacağı konusunda danışılıyor ve akıl almaz hurafeler kulaktan kulağa yayılıyordu, ki bütün bunların İslam ile uzaktan yakından ilgisi yoktu.

Bu yalan haber o kadar akıl almaz hurafelerin yayılmasına yol açtı ki, güya bunu doğuran kadın çok günahkârmış, Allah

böyle bir mahlûk doğurtarak o kadını cezalandırmış. Güya padişah ve devlet günah içerisindeymiş, bundan böyle Allah hep böyle ucubeler doğurtacakmış vs. söylentiler çoğalmıştı.

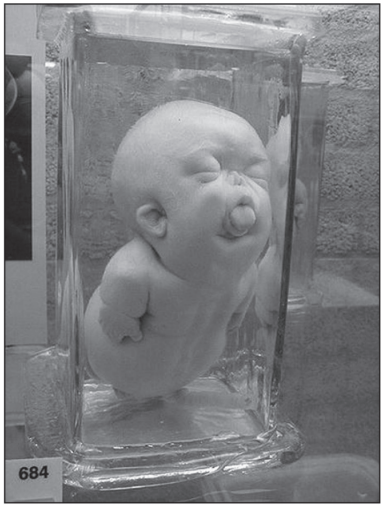
Hurafe haberlerden biri...

Tıpkı bugün bazı kitap ve yayın organlarında, hurafeleri besleyen uydurma haberlerin olması gibi. Yapılan bütün bu sahtekârlıkların ve düzmece haberlerin aslı astarı olmadığı sonradan ortaya çıkıyor, ama ucube haberlerdeki ifsat ve fitne halkın maneviyatını zedeliyordu. Bugün de gazetelerde benzer haberler yayınlanmaktadır. Ancak bunlar Adetullah dairesi içerisinde gelişen olaylardır. Bunları başka yönlere çekmek, bunlardan hikâyeler çıkarmak, işte hurafe bunlardır. Yok, efendim kadın günah işlemiş de ondan böyle doğurmuş vs. Bunların hepsi uydurma şeyler.

O dönemlerde gizli mason cemiyetleri birçok gazeteyi finanse ederek, tıpkı bugün olduğu gibi, Batı'nın lüks hayat tarzını topluma örnek göstererek, halkı bu konuda Batılı bir yaşam tarzına özendiriyorlardı. Batı'ya ait lüks banyolar, odalar, evler, eşyalar vs. halkın özenmesi için yeni bir yaşam tarzı olarak önlerine konuluyor ve milletin bakış açısının idareye karşı değiştirilmesi amaçlanıyordu.

Yine o dönemde yayınlanan birçok mizah dergisi, alaycı üsluplarla padişahı ve devleti eleştiriyor, küçük düşürüyor ve milleti devlete karşı kışkırtıyordu. Kendi halinde yaşayan saf ve temiz halk; İngiltere'de, Fransa'da yaşayan insanlara özeniyor, Batılı hayat tarzı hevesi tüm topluma yayılıyordu. Ve toplumda 'Biz niye böyleyiz?' sesleri yükseliyordu. Evet, o günkü gazeteler, Batı'nın sefih ve lüks hayat tarzını Türk Milleti'ne örnek olarak sunuyordu. Aynı odaklar, devletin fen ve bilim alanında gelişmesini istemiyordu. İnsanın maymundan geldiği propagandaları boşuna yapılmıyordu. Bütün bu olumsuz propagandaların amacı; II. Abdülhamid yönetimini kötülemek ve devleti zaafa uğratmaktı.

II. ABDÜLHAMİD'İN BİLİNMEYEN İSTİHBARATÇILARI

Derviş ve Sırdaş Sultan'a misafir oldukları bir gece yine uzun uzun çalışmışlardı. Sırdaş, Hakan'a defterden şöyle bir bölüm okudu:

- "Devletlûmun fermanı ile bu teşkilât, dünyada hiçbir emsali olmayan bir birim olarak devletin hizmetine sunularak, sevk ve idare edilmiştir. Bu birimin rapor ettiği olaylardan en ehemmiyetlileri şunlardır:

Gizli düşman birimlerinin desteği ile İstanbul'da meydana gelen esrarengiz yangın olaylarının açığa çıkarılması, bunların müsebbiplerinin deşifresi ve bu yangınların önceden önlenmesi."

Sırdaş, Sultan'dan 'olur' alınca yapılan bu çalışmaları 'Kara Kaplı'ya kaydetti.

Günlükten:

> "II. Abdülhamid Han'ın kendine has bir anlayışla kurduğu -emsali olmayan- istihbarat teşkilâtı, bu konuda ihtisas yapmış çevreleri bile adeta yaya bırakmıştır. Hakan'ın istihbarat anlayışı, zahirî ve batınî olarak ikiye ayrılır. Hakan'ın istihbarat çalışmalarında, birçok usul ve teknik kullanılmıştır. Her iki koldan toplanan istihbaratlar dikkatle süzgeçten geçirilir, doğruluk payı risk edilmez, adeta matematik işlemindeki gibi doğruluğun sağlaması yapılır; gelen istihbarat ya kabul görür ya da reddedilirdi."

Selçuklu dönemlerinden gelen, hatta tarihi daha eskilere uzanan Türk istihbarat anlayışında Berid İstihbarat Örgütü, Sultan Alparslan tarafından lağvedildi. Sebebi ise, bu istihbarat teşkilâtının Sultan'a bağlı olmasının yanı sıra, Sultan'ın etrafındaki önemli asker, vezir ve hanedanın ileri gelenlerine de servis yapmasıydı. Bunun anlamı ise şuydu: Gelen istihbaratlar, Sultan'a sunulduğu gibi hanedanın diğer üyelerine de sunulmaktaydı. Bu gelen istihbaratlar, zaman zaman hanedan çekişmelerinde kullanılır, bazen de diğer hanedan mensuplarından gizlenirdi. Bu durum ise devletin zaafa uğramasına neden olurdu. Berid; ulak, haberci anlamlarına gelir. Berid anlayışı Osmanlı'da da devam etti, uygulama alanı buldu. Ortadoğu'da da vücut bulan Berid anlayışının yapılanması Osmanlı'yı zaafa uğratmıştı. Bu nedenle hanedan ve bazı ileri gelenlerin Berid yapısını koruması, istihbaratın belli çevrelere de gitmesine neden oldu. II. Abdülhamid Han bunu çok iyi bildiğinden hâzırûn ile birlikte yeni bir istihbarat anlayışını devreye soktu: Sadece Sultan'a ulaşacak istihbarat... Direkt olarak kendisine gelecek bir istihbarat sistemi... Bu arada Berid ve diğer istihbarat yapısı yine devam edecekti. Yeni kurulan teşkilâta 'Yıldız Teşkilâtı' ismi de verilir. Fakat Yıldız Teşkilâtı bile bu yapının görünen kısmıydı. Sultan, bu sistemi, Osmanlı İmparatorluğu'nu ilgilendiren dünyanın her köşesine yaydı. Teşkilâtın merkezi İstanbul'du. Çünkü payitaht orasıydı. Bu istihbarat teşkilât yapısına dair elimdeki bilgiler şöyle:

İstibarat-ı Meczubiye

Bu birim şimdiye kadar hiç bilinmedi. Zaten bilinseydi istihbarat anlamında bir değeri olmazdı. Birçok istihbarat elemanlarının, tekke ve dergâhlarda bulunduğunu daha önce

ifade etmiştik. Fakat bu yapı, yani İstihbarat-ı Meczubiye birimi diğerlerinden çok farklıdır. Bu yapı, halk arasında meczup diye tabir edilen, garip kılık kıyafetli kimselerdi. Meczupların da kendi aralarında farklı adlarla anılanları vardı. Halk tarafından kimi zaman evliya-ermiş, deli-aklını yitirmiş, dilenci, sefil dervişler olarak adlandırılırlardı. Bu dervişlerin hayat felsefeleri, kılık-kıyafete önem vermeyişleri, halkın tavır ve davranışlarına benzemeyen halleri ve yaşayışları bunları halk nezdinde hakir görülen, ehemmiyet verilmeyen suretler konumuna sokmuş, bu durum dervişlerin istihbarat anlamında önemli avantaj elde etmelerine sebep olmuştur.

Bu dervişler, kendilerini melâmetten göstermeyi marifet eylemişler, kınayanın kınamasından korkmamışlardır. O devirde, özellikle İstanbul'da hemen her sokak başında bunlardan görmek mümkündü. Bunlar boyunlarına astıkları 'Keşkül-ü Fukara' kâsesiyle sadaka toplarlardı. Bazen bir yere çivi gibi saplanıp kaldıkları görülürdü: Burası kimi zaman bir ağaç altı, bir çeşme yanı, bir harabe içi ya da semtlerde halkın uğrak yeri olan bir kıraathane vs. olabilirdi. Daha evvel de belirttiğimiz gibi bu meczupların aralarında farklılıklar vardı. Yani her meczup bu birimden değildi. Üstelik meczupluk ayrı meczubîlik ayrı kavramlardır. Bunlar bugüne kadar irdelenmediği için bilinmez. Meczubîlik bazı tekke (Mevlevi, Bektaşî, Melâmî, Bayramiye, Yeseviye vs.) ekollerinde 'sırrî' bir ekoldür. Yani meczubî ekolünden ve öğretisinden olmak için, meczup olmaya gerek yoktur. Bunlar dünya hayatının bir imtihan önemsizliğinde önemini de bilip, kendi yaşantılarını, bilinen dünya hayatı sistemi dışında yaşayan gönüllü dervişlerdir. Bu konu oldukça detaylı olup, fazla detaya girmeden asıl konumuzla olan ilişkisine dönelim: Bu birimin başı 'Şehir Başı' tüm şehrin başı olup, 'Meczubî Dedesi' olarak anılırdı. Şemanın başındaki ilk kişi budur. Ondan sonra ise Semt

Başları (semtteki meczubî istihbaratçı dervişlerin başı) ve sokaklardaki sorumlu meczubî dervişler gelir. Bunların hepsi birbirine bağlıydı ve hiyerarşik olarak sorumluydular.

İstihbarat-ı Meczubiye'nin İşleyişi

Bunlar yeminli dervişlerdir. Bu dervişler (istihbaratçılar), sadece devleti ilgilendiren istihbaratları rapor ederler. Örneğin, birileri bir sokakta veya bir kıraathanede nargile sohbetinde veya iki kişi bir sokakta ayaküstü birinin mahreminden bahsediyor ve bu istihbaratçılar bunu duyuyorlar.

رسملی غزته

عصری و مدنی هیأت کیره رکن فوتوغرافلرینجه دوکونلردن نمونه لر

رسملی غزته

کرامت خرقه‌سی آلتنده شقاوت فخیری صاقلایان شیخلرك ایچ یوزی

Bu dervişler, bu mahrem bilgiyi, kendileriyle mezara gidecek sır olarak saklıyorlar. Bu sırrı, Sultan II. Abdülhamid Han bile alamazdı onlardan. Bu dervişler, tasavvufi terbiyeyle yetişmişlerdir. Paraya-pula, makama-mevkiye, şana-şöhrete

önem vermedikleri, bu kıymetler nefislerinden ve zihinlerinden silindiği için ne satın alınabilirler ne de ölümle tehdit edilebilirlerdi. 'Sıramız geldiyse biz ölürüz, kalanlara selâm olsun' derlerdi.

Bu istihbarat teşkilâtının işleyişi şu şekilde idi: Sokakta bir istihbaratı alan 'Meczub-ı Melamiye İstihbarat Dervişleri', akşam ezanında, belirlenmiş tekkelerde aş yemek için toplanırlar, orada da usulünce, Semt Başı Derviş'e aldıkları istihbaratı verirler. Semt Başı Derviş ise aldığı istihbaratı yatsı namazından sonra Şehir Başı'na verirdi. Şehir Başı aldığı bu istihbaratları belirlenen bir vakitte bizzat Sultan II. Abdülhamid Han'a ulaştırırdı.

Bu istihbarat tekkelerinden en meşhuru 'Yeni Kapı Mevlevihanesi' idi. Diğer bir tanesi ise, bugün Halıcılar Caddesi'nin sonunda bulunan manastırdan dönme Molla Fenari İsa Camii ve Tekkesi idi.

Konuyla ilgili Osmanlıca resimli gazete kupürlerinin iki tanesini günlüğümün içinde muhafaza ettim. Bu dervişlere ait olduğunu düşündüğüm resmin altında yazana dikkat! 'İstanbul'da bu kılık kıyafette olan, kimler olduğu ve nasıl türediği bilinmeyen bu sefilâne tiplere her sokak başında tesadüf edilirdi...'

Bu konuyla ilgili ufak bir araştırma yaptığımda, Fatih Sultan Mehmet Han devrinde, 'Meczuplar Ocağı' diye bir müesseseye işaret edildiğini gördüm.

İstihbarat alanında Teşkilât-ı Mahsusa ve diğerleri oldukça meşhurdur. Fakat bu teşkilâtın etrafında, şimdiye kadar kimsenin kaldırmadığı bir perde var sanki. O dönemi araştıranlar şu tabloyu göreceklerdir: İstanbul'da sık sık esrarengiz yangınlar çıkmaktaydı. Buraya kısa bir not daha düşecek olursak; Molla Fenari İsa Camii istihbarat alanında hizmet görmüş

ve bu mekân Fatih yangınında (1918 yılında) yanarak harabeye dönmüştür. Sultan II. Abdülhamid Han da 1918 yılında Hakk'ın rahmetine kavuşmuştu. İstihbaratçı Dervişler'in merkezi olan ve aynı zamanda Osmanlı Devlet Arması'nın kalıplandığı Molla Fenari İsa Camii ve Tekkesi, ne garip bir tesadüftür ki, Sultan II. Abdülhamid Han'ın vefat ettiği gün yanmıştır.

دهشتلی بر سرگذشت : عصیانك ماهیتی

شرمساز نامه اختراعنده دولتلك وبا شقاوت يايان متشبثلر

بر شیخ طالعلانی یکی بر کرامت جیلاسی دوشونورکن

Yine bu birimin (meczubi istihbaratçıların) rapor ettiği önemli olaylardan biri de: İstanbul ve çevresinde, İngiliz gizli servisinin idaresinde 'kuduz hastalığını' bulaştırma çabaları olduğu idi. Kuduz köpekler belli semtlere salınarak hastalığın yayılması amaçlanıyordu.

Resimde, Molla Fenari İsa Camii'nin yanmış hali görülmektedir.

Sultan II. Abdülhamid Han emir verip, İstanbul'daki tüm kedi ve köpeklerin sayımını yaptırdı ve bu meczubi birime bu hayvanları gözletti. Hastalık şüphesi olan hayvanlar derhal toplatıldı. İlk biyolojik silah kullanımı böylelikle engellenmiş oldu. Dahası Sultan II. Abdülhamid Han, kuduz aşısının mucidi Pastör'e -belgelerle sabittir- 10 bin altın yardımda bulundu ki, 'insanlığa faydası oldu, hizmet etti' diye. II. Abdülhamid Han ferman buyurarak İstanbul'da ilk kuduz hastanesini (Dar'ül-Kelb Tedavihânesi) kurdurdu. Hakan birçok hastane ve tıp birimi kurdurmuştur. Konuyla ilgili birçok kitap bastırmış, laboratuarlar açtırmıştır. İstanbul'daki kolera salgınında bizzat mektupla Pastör'den tavsiyeler istemiş, salgını durdurmak için gerekenleri yapmıştır. Pastör,

Hakan'ın isteği ile İstanbul'a gelerek, laboratuar kurulması yönünde Padişah'a rapor sunmuştur. Demirkapı'da Askerî Tıbbiye Mektebi'nin yanında, ahşap binada Bakteriyolojihane-i Osmanî kurulmuştur... İstanbul'da sulara kolera mikrobu karıştırıldığı tespit edilmiştir. 1893 yılında İstanbul'da aniden kolera salgını çıkmış ve çok büyük ölümler olmuştur. Paris'te bakteriyoloji eğitimini tamamlayan Zühtü Nazif ve Rıfat Hüsamettin, Padişah'ın telkinleriyle bu salgınla mücadele etmişlerdir. Mekâtib-i Askeriye'ye bağlı birimler Nişantaşı Çiftebakkallar'daki binada serumlar hazırlamışlar ve birçok bakteriyoloji uzmanları yetiştirmişlerdir. Yıl 1894'tür. Pastör Enstitüsü'nden Maurice Nicolle'ün denetiminde ve Sultan Abdülhamid Han'ın desteği ile çalışmalar sürmüş, Bakteriyolojihane bu sıralarda Çemberlitaş'ta Matbaa Sokağı'ndaki bir binaya taşınmıştır. İngilizler sık sık biyolojik silah kullanımına yönelik unsurlara o dönemde başvurmuşlardır. Burada gizlenen mevzu şudur: İngilizler Osmanlı'ya karşı sinsice biyolojik savaş yürütmüşlerdir. Bu hastanelerin kuruluş amaçlarının başında, yürütülen bu biyolojik savaşla mücadele de gelmektedir.

Amerika'da o dönemlerde Kızılderililere tifolu battaniye verilerek soykırım yapıldığı da unutulmamalıdır. İngilizler, o dönemde Kızılderililere karşı biyolojik savaş uyguladıklarını kendileri de itiraf etmişlerdir.

Evet, Sultan II. Abdülhamid Han'ın istihbarat birimlerinden bugüne kadar hiç açıklanmayan bir birimi Kara Kaplı'dan ifşa ettik. Şimdi bir soru soralım: Bugünlerde Berid anlayışı istihbaratta var mıdır? Bu meczubi istihbarat sistemi hâlâ var mıdır? Bir başka soru, Türk İslam âlemine uygulanan biyolojik saldırıların tarihi nedir? Meselâ Çanakkale'de İngilizlerin kullandıkları kimyasal silah unsurlarının nasıl

O dönemdeki gazetelerde kuduz salgınını konu eden haberler yukarıda gazete kupürlerinde görülmektedir.

ters tepip kendilerini yok ettiğinin gerçeği nedir? Evet, bu meczubî istihbaratçı dervişlerin birçok hizmetleri olmuştur Türk İslam Milleti'ne. Birçok suikast, sabotaj onlar sayesinde engellenmiştir. Bu güzel insanların ruhlarına el-Fatiha...

Yukarıdaki belgede Çanakkale Savaşı'nda İngilizlerin kimyasal silah kullanımına karşı Osmanlı askerlerinin gaz maskesi kullandıkları görülmektedir.

ABDÜLHAMİD HAN VE ROBOT TEKNOLOJİSİ

Günlükten:

"IL Abdülhamid Han'ın yaptırmış olduğu 'Alâmet' isimli robot, dünyada ezan okuyan ilk saat olma özelliğine sahiptir. Sultan, bu muhteşem özelliklere sahip saati, Japonya'ya göndermiştir. Muhtemel ki Japonlar, bugünkü robot teknolojilerini, semâ yapan, ezan okuyan bu saatten almışlardır."

*

Beylerbeyi Sarayı'nda bulunan Hâkân-ı Sâbık'ı iki eski dostu hiç yalnız bırakmıyordu. Her ne kadar Muhafız Kumandanı Rasim Bey zaman zaman zorluk gösterse de, hiçbir zaman kapıdan geri döndürmemişti onları. Bir gün yine, Boğaz'ın nazlı dalgaları arasından süzülen çatana Beylerbeyi'nin küçük iskelesine yanaşmıştı. Sırdaş ve Derviş bir akşam vakti Sultan'ı ziyarete gelmişlerdi. Sultan, çok önem verdiği bu misafirleri için yemek hazırlatmıştı.

Sultan'ın misafirleri için hazırlattığı yemek yendikten sonra, tatlıcıbaşı Raşid Ağa'nın yaptığı 'yedi kardeş' tatlısından yenilmişti.

Sultan, Kahvecibaşı Ali Efendi'yi yanına çağırarak, kendisi için yarım bardak maden suyuna karıştırılmış süt, misafirleri için de kahve getirilmesini istedi. Ali Efendi elinde tepsi ile içeri girerken, Sultan'ın kedisi Pamuk da kapı aralığından içeri girmiş,

doğruca Sultan'ın kucağına atlamıştı. Sultan kedisinin tüylerini okşarken Sırdaş'a defteri açıp okuması için işaret etti.

*

"1887 yılında Japon İmparatoru'nun yeğeni Prens Komatsu, bir savaş gemisiyle İstanbul'a gelmişti. Abdülhamid Han'a birtakım hediyeler takdim edilmiş ve Sultan ile görüşmelerde bulunulmuştu.

1889 yılında ise Japon İmparatoru Meiji, İstanbul'a özel elçiler yollamıştı. Bu elçilerle birlikte Sultan Abdülhamid Han'a özel hediyeler ve bir de özel bir mektup göndermişti. Gönderilen bu hediyeler içerisinde Japonya'nın en büyük nişanı olan, Büyük Krizantem Nişanı da vardı. Bu nişan, Sultan Abdülhamid Han'a takdim edilmiştir. Özel mektupta ise Japon İmparatoru, Abdülhamid Han'dan, 'İslâm dini, ilim ve teknolojik gelişmeler, vakıflar, hayır kurumları vs. konuları ile ilgili olarak kendilerine Japonca veya Fransızca olarak bilgiler' gönderilmesini rica etmişti.

II. Abdülhamid Han, konuyu Şeyhülislam Cemâleddin Efendi'ye açmıştı. Osmanlı'nın bilgi ve teknolojisi hakkında bilgi isteyen, deniz aşırı bir ülkeye, eli boş elçiler gönderilemezdi. İlk etapta tezhipli bir Kur'ân-ı Kerim ve daha birçok hediye, elçilerle Japon İmparatoru'na gönderilir. Diğer istenen bilgiler için de süre istenir.

Bu süre zarfında Sultan Abdülhamid Han, Yenikapı Mevlevihânesi saat sanatkârı Musa Dede'yi huzura çağırtır. Musa Dede, saat mekaniğini çok iyi bilen bir zattır. Sultan, Musa Dede'ye, "çok iyi bir ekip kurarak, daha önce hiç yapılmamış, eşi benzeri olmayan, teknolojik bir saat yapmasını" ferman buyurur. Bu ferman üzerine Musa Dede, yedi kişilik bir ekip kurarak çalışmalara başlar. "Daha önce hiç yapılmamış, dengi olmayan nasıl bir saat yapmalı?" diye derin düşüncelere dalar...

Birkaç gün sonra, Sultan Abdülhamid Han, çalışmalar hakkında bilgi almak için Musa Dede'yi huzura çağırtır. Musa Dede ve ekibinin çizdikleri projeleri inceler, ancak bunlardan tatmin olmaz. Çünkü Musa Dede'nin getirdiği çizimler, klasik saat örneklerinin değişik versiyonlarıdır. O zaman huzurda bulunan Derviş Dede'ye fikri sorulur. Derviş, kâğıttaki çizimleri inceler ve şöyle der:

- "Sultan'ım, bu saat semâzen şeklinde olsun. Her saat başı, kollarını açıp semâ etsin ve gong çalsın."

Sultan Abdülhamid Han projeyi eline alır, dikkatlice inceler, tefekküre dalar ve dâhiyane şu fikri söyler:

- "Hayır, gong çalmasın! Ezan okusun. Öyle bir tertip yapın ki, saat başı ezan okusun" der.

Kâğıda birkaç ayrıntı çizerek Musa Dede'ye verir. Musa Dede, "Ferman Sultan'ımındır" diyerek düşünceli bir şekilde huzurdan ayrılır.

Guguklu, gonglu ve değişik melodili saatler mevcuttur. Bunlar; körük ve mekanik düzenlerle halledilebilmektedir. Ama ezan sesi, insan sesidir. Bu nasıl yapılabilir? Sultan'a, "Efendim bu nasıl olur?" demeden huzurdan çıkmıştır. Musa Dede, bu düşüncelerde sahafları dolaşırken, Fakir Dede'ye rastlar. Fakir Dede Melami Mevlevi meşrep bir zattır. Musa Dede, konuyu gizlice Fakir Dede'ye açar. Fakir Dede, Musa Dede'yi neşeye boğan şu bilgileri verir: 'Frenk icadı gramofondan ilham alınabilir.' Edison 1877 yılında fonograf cihazını bulmuştu. Fakir Dede, ses kaydı yapan bu cihazı önerir. Gramofonun 1887 yılının 20 Eylül'ünde Emil Berliner tarafından patenti alınmıştı. Yani ezan okuyan saat yapmak mümkündü.

Hemen çalışmalara başlandı. Kısa bir süre sonra, semâzen şeklinde, normal bir insan boyuna yakın, saatli bir robot yapıldı.

Robotun özellikleri şu şekilde idi: Kaideye oturtulmuş gövdesi saat başı semâ ediyor, bu esnada kollarını açıyor, gümüş levhalardan yapılmış etekleri açılıyor ve aynı anda ezan okuyordu. Etek kısmının üstündeki mazgallardan ezan sesi geliyordu. Öyle bir mekanizma kurulmuştu ki, tüm bunları yaparken yarım metre yürüyor, etrafında dönüyor ve ezan bitince de tekrar yarım metre geri giderek eski yerine dönüyor, kollarını ve eteklerini indiriyordu. Robotun tamamı gümüş ve altın kaplamadan yapılmıştı. Robotun arka kısmında kurma yeri mevcuttu ve yedi günde bir kuruluyordu.

Robotu Sultan Abdülhamid Han'a gösterdiklerinde, Sultan çok beğenmiş ve biraz da şaşkınlıkla:

- "Bunun ismi "Alâmet" olsun. Bu tam bir Alâmet" demişti.

Alâmet'in gövdesinin boyun kısmına yakın yerinde altın işlemeli ay-yıldız, eteğindeki mazgalların altında ise Osmanlı Devlet

Arması bulunuyordu. Sağ kolunun altında ise, bu projede yer alan ustaların baş harfleri yer almıştı.

Sultan Abdülhamid Han asrın harikası, sanat ve teknoloji eseri olan, ezan okuyan bu robotu, Ertuğrul Firkateyni ile Japon İmparatoru'na özel bir mektup, nişanlar ve başka hediyelerle birlikte göndermişti.

Firkateynin kafile başkanı Albay Osman Bey, gemi komutanı ise Yarbay Ali Bey'di. Temmuz 1889 yılında İstanbul'dan yola çıkan gemi, 7 Haziran 1890 tarihinde Japonya'nın Yokohoma limanına varmış ve Japon hanedanınca görkemli bir tören ile karşılanmıştır."

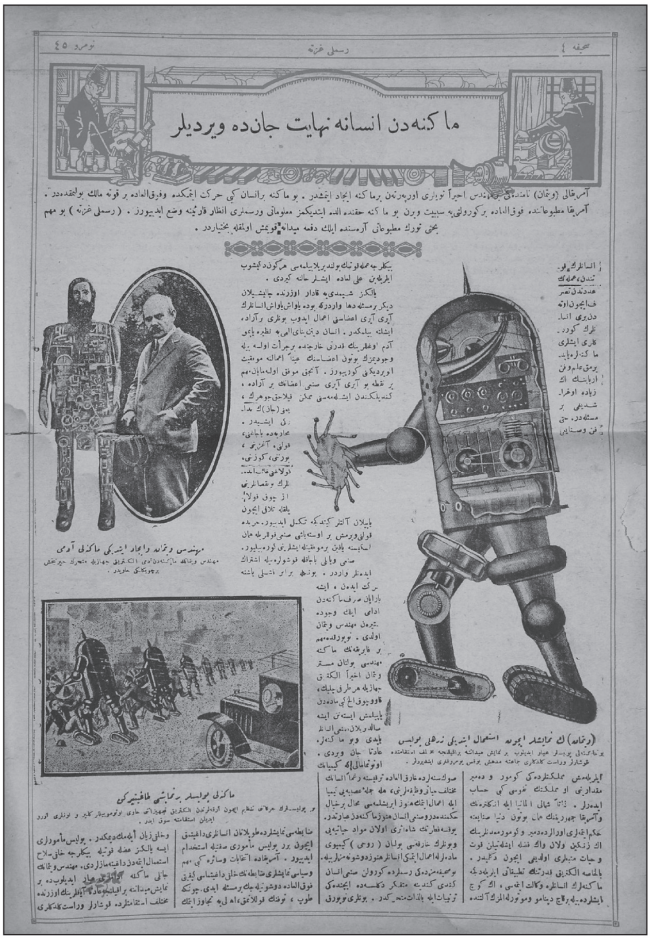
*

Günlükten:

"Şimdi, bu Alâmet isimli ezan okuyan saatin varlığı bugüne kadar niye bilinmedi? Japon elçiler İstanbul'a gelip, Sultan Abdülhamid Han'a Japonya'nın en büyük nişanı olan Krizantem'i verdiklerinde, mukabiliyet esasına göre, kendilerine Abdülhamid Han'ın da, Osmanlı Devlet'i adına Japon İmparatoru'na bir nişan verip vermeyeceği sorulur. Bunun üzerine Ertuğrul Firkateyni ile Osmanlı Özel Nişanı ve yanında diğer hediye ve nişanlar, Osman Bey tarafından Japon İmparatoru'na takdim edilir.

Tarih kitapları ve Osmanlı arşivlerinde bu olaylar belgelerle sabittir. Fakat bilinmeyen konu şudur: Alâmet isimli, ezan okuyan, saatli robottan neden hiç söz edilmez?! Bu işin sırrı da şudur: Belgelerde 'Osmanlı nişanları, hediyelerle beraber Japon İmparatoru'na takdim edilmiştir' denilmiştir. Bu kısımlar Japonlara ait belgelerde ise şu şekilde mevcuttur: 'Osmanlı Devleti adına, Sultan Abdülhamid Han'ın elçileri, Osmanlı nişan ve hediyelerini Japon İmparatoru'na sunmuşlardır.' İşin

püf noktası, Alâmet'ten bahsedilmemesinin sırrı burada saklıdır. Osmanlıca, "alâmet" demek nişan, işaret demektir. Yani alâmet kelimesinin Osmanlıca lügat karşılığı 'nişan'dır. İşte sır budur. Alâmet'ten, nişanlar ve hediyeler olarak kayıtlarda bahsedildiğinden, Alâmet adeta kamufle olmuştur. Yani bilerek bir saklama yoktur. Bugüne kadar tarihin tozlu sayfalarında saklı kalmış bir hakikat Sırdaş'ın Kara Kaplı'ya kaydetmesi ile ilk defa gün yüzüne çıkmış oldu.

60

Fakat yine de akıllara bazı soru işaretleri gelebilir? Meselâ, Japonlar niye bu robot (alâmet) gerçeğini ifşa etmemişlerdir? Bu soruya şöyle yanıt bulunabilir: O dönemlerde Japon Hanedanlığı karışıklıklar yaşıyordu. Saraylar ve bazı özel hediye

mekânları yağmalandı, soyuldu. Alâmet o karışık dönemde, bu soygunlar esnasında birinin eline geçmiş olabilir. Seikosha saat fabrikası 1892 yılında kurulmuş, 1899 yılında ilk alarmlı saati piyasaya sürmüştür. 1881 yılında Kintaro Hattori tarafından Seiko Co limited şirketi kurulmuştur. Soru şudur: 'Acaba Alâmet bu saatlere ilham olmuş mudur? Acaba Alâmetin üzerinde bulunan, 7 ustanın isimlerinin baş harfleri bir şeyler ifade ediyor muydu? Ezan okuyan saatlerin menşeinin Japonya olmasında acaba Alâmet'in ne kadar etkisi vardır?' bilinmez, ama bilinen bir şey varsa o da; ilk ezan okuyan ve robot sayılabilecek saati dünyada ilk defa Sultan Abdülhamid Han sahneye çıkarmış olduğudur. Alâmet'in tek resmi; Yıldız yağmasında muhtemelen yanmıştır. Deforme olmuş haliyle geride kalan parçasına baktığımızda; bu projede görev alan ustalardan biri elinde kurma kolu ile görülmekte,

yanında ise Alâmet bulunmaktadır. Resmin üzerinde silinmiş Osmanlıca yazılar ve bir köşesin de silinmiş Japonca harfler yer almaktadır.

Şunun bilinmesinde fayda vardır ki robot teknolojisi çoğunun bildiği gibi, yeni bir teknoloji değildir. 1900'lü yılların başında yayınlanan Osmanlıca gazetelerin birinde, 'Robotları kullanarak dünyanın ele geçirilmeye çalışılacağı ve bu yönde çalışmaların olduğu' yazmaktadır. İslâm bilginleri, robot diye tabir edilen çalışmaları asırlar önce yapmıştır. Fakat bilinen ve işlevi olan ilk robot Alâmet'tir. Robot terimi, önceden programlanmış komutları yerine getiren mekanik vs. cihaz demektir. Çok azı insana benzer."

ROBOT ALÂMET VE ERTUĞRUL FİRKATEYNİ ALAMETİN SIRLI ÖYKÜSÜ VE ERTUĞRUL FİRKATEYNİ HAKKINDA BİLİNMEYENLER

Âdem, Sırdaş'ın kayıtlarından robot Alâmet'in yapılışının ayrıntılarını okumaya devam eder:

Musa Dede huzurdan ayrılır. Ayrılır ayrılmasına, ama hem düşünceli, hem de endişelidir. Nasıl endişeli olmasın ki? Görevi Sultan Abdülhamid Han'dan almıştır. Eşi benzeri olmayan bir saat yapılacaktır. Yapılacak olan bu saat, Japon İmparatoru'na hediye edilecektir. Bu öyle bir hediye olmalı ki, hem Osmanlı Devleti'ni hem de tüm İslam âlemini temsil edebilecek bir yapıt olmalıdır.

Sultan, Musa Dede'ye, saat üzerinde yapması gereken ekleri kendi elleri ile çizmiş ve vermiştir. Musa Dede, bu işte Sultan'a karşı mahcup olmamak için elinden geleni yapacaktır. Musa Dede, huzurdan ayrıldıktan sonra bu düşüncelerle Mevlevihane'nin yolunu tutar.

Mevlevihane'ye varır, kapı girişindeki Derviş Yusuf a selâm verir. Yusuf a görevli dervişlerin içeride olup olmadıklarını sorar. Musa Dede'nin selâmına 'baş keserek' karşılık veren Derviş Yusuf:

- Evet Efendi Baba, dervişler içerideler, sizlerin teşriflerinizi bekliyorlar, diye cevap verir.

Musa Dede, besmele ile eşikten adımını içeri atar. Düşünceli ve endişeli bir tavrı olduğu her halinden bellidir. Baş keserek*

* Baş kesme, Mevlevi ve bazı tasavvuf muhiplerince baş hareketiyle verilen bir selâm şekli.

dervişlere selâm verir. Herkes ayaktadır. Musa Dede'nin selâmına mukabele edilir ve sedirlere hep beraber oturulur.

Musa Dede, elindeki rulo haline getirilmiş kâğıtları açar. Saatin (robotun) yapımında görevli derviş ustalar, kendi yaptıkları çizimleri Musa Dede'ye gösterirler. Musa Dede, her şeyin iptal olduğunu söyleyerek:

- Sultan, saate yeni çizimler ekledi. Sultan'ımız, ayrıca bu saatin ezan okumasını istedi, der.

Derviş ustalar, bu sözler karşısında şaşkınlıkla birbirlerinin yüzlerine bakarlar. Ustalardan biri:

"Ezan mı okuyacak?" diyerek şaşkınlığını sesli olarak ifade eder.

Musa Dede:

- "Hem de her saat başı ezan okuyacak!"

Derviş ustalar hayretler içerisinde kalarak hep bir ağızdan:

- "Her saat başı mı?" diye sorarlar.

Ustalar, Sultan'dan gelen bu talimat karşısında sabaha kadar görüş alışverişinde bulunurlar, kendi aralarında ezan okuma işinin nasıl olacağını tartışırlar. Bir ara dervişlerden biri, latife yapar:

- "Bu kadar düşünmeyin, olmazsa ben bu saatin içerisine girerim, her saat başı ezanı okurum, hayatımı bu işe vakfederim, ferman Sultan'ımın değil mi, olmaz mı diyeceğiz?"

Dervişin bu latifesi karşısında Mevlevihane'deki gergin hava biraz dağılır, dervişlerin yüzlerinde tebessüm belirir.

Tartışmalar sabah ezanına kadar sürer, müezzinin sabah ezanını okumasıyla Mevlevihane derin bir sessizliğe bürünür. Dervişler abdest alıp namazlarını kılarlar. Sabahın ilk ışıklarıyla, herkes kendi hücresine çekilir. Biraz istirahat ettikten sonra, herkes yatsı namazından sonra toplanmak üzere dağılır. Ama

geceki buluşmaya bütün dervişlerin hazırlık yaparak, proje ve çizimlerle beraber gelmesi kaydıyla.

Gece olur, ekip kararlaştırılan vakitte dergâhta toplanır.

Tekrar meşveret başlar. Derviş ustalar, ellerinde projelerle beklerler, ama hiçbirisi projesinden memnun değildir.

Tartışmalardan sonra en son sözü Musa Dede alır:

- "Dervişlerim, dün gece Sultan'ın yanından ayrıldıktan sonra, yolda Fakir Dede'ye rastladım."

Bu lafı der demez, derviş ustaların gözlerinin içi güler, sevinirler. Çünkü bu Fakir Dede oldukça ilginç bir kişiliktir. Hatta söylentilere göre Fakir Dede, Hz. Hızır ile halvete girmiştir. "Bu saat meselesinde de muhakkak bir fikir beyan etmiş olmalıdır" diye düşünürler.

Dervişler, pür dikkat, büyük bir saygı ve edep içerisinde, Musa Dede'lerini dinlemeye devam ederler.

Musa Dede, Fakir Dede'nin, kendisine, 'gramofon' diye yeni icat edilen bir aletten söz ettiğini anlatır. Bundan faydalanılabileceğini, bu aletin içeriği ile ilgili bilgileri kendisine verdiğini söyler.

Derviş ustalardan Salih Derviş:

- "Ey canımın canı, gözümün nuru Musa Dedem, neden dün geceden beri emdiğimiz sütü burnumuzdan getirdin, dün bu haberi neden söylemedin, hikmeti ne ola ki?" diye sorar.

Musa Dede bu soru üzerine:

- "Bilemem, Fakir Dede bana öyle tembihledi. Muhakkak bir sırrı vardır cancağızım" diye karşılık verir ve susar...

Derviş ustalar, bu konuda Fakir Dede'nin bir tembihi olduğunu öğrendikleri zaman, Vardır bir hikmeti' diyerek sükût ederler.

Saat (robot) için yeni bir strateji oluşturarak kendi aralarında görev bölümü yaparlar. Artık izleyecekleri yol yöntem bellidir. Hepsinin bir anda adeta keşifleri açılır. Proje üzerine proje üretmeye başlarlar. Fakir Dede'nin ufak bir fikrî dokunuşu adeta işi halletmiştir.

Bu prestijli proje için Sultan Abdülhamid Han, kendi kesesinden harcama yapmaktadır. Bunun için en iyi malzemelerin kullanılmasını istemiştir. Bu saat için altın ve gümüş malzemeler kullanılacaktır. Özellikle kaideler altın ve gümüşten olacaktır. Çünkü bu bir şeref meselesidir. Kendisi, tüm Müslümanların temsilcisi, yani halifesidir. Bunun için en ufak ayrıntılara bile dikkat edilmektedir.

Saat, kollarını açarak semazen gibi dönecektir. Derviş ustalar bu şekilde hiç düşünmemişlerdir. Çünkü hepsi mekanik ilminde mahirdirler. Guguklu saatler, deri körük ve zemberekle çalışmaktadır. Bunların çalışma sistemlerini çok iyi biliyorlardı. Ne de olsa, Cezeri'nin* torunlarıdırlar... Onları düşündüren tek konu, ezan sesidir. Bu da çok şükür Fakir Dede'nin yol göstermesiyle hallolmuştur.

*

Saatin yapım çalışmalarını derviş ustalar, büyük bir gizlilik içerisinde sürdürüyorlardı. Yalnız hoşa gitmeyen bir durum vardı ki, bu da alışkın oldukları bir durumdu. Ne zaman Musa Dede ve ekibi bir araya gelse, özellikle İngilizlere ve Ruslara çift taraflı ajanlık yapan Bolat isimli casus hemen faaliyete geçiyordu. Bu casus; hem Teşkilat-ı Mahsusa, hem de Yıldız İstihbaratı tarafından tespit edilmişti. Teşkilat, tiyatrocu ve kumpanyacı Bolat'ın casus olduğunu biliyor, strateji açısından takip ediyordu.

* Cezeri, ilk robotu icat eden Müslüman bilgindir.

Bolat, Japon İmparatoru Meiji'nin Sultan'a özel elçi göndermesinden sonra, efendileri tarafından bu iş için özel olarak görevlendirilmişti.

Bolat'ın görev alanı genelde tekke ve dergâhlardı. Buralarda suret-i Hak'tan görünür, zaman zaman eski kahramanlık hikâyeleri adı altında bir sürü yalan yanlış şeyler anlatır ve etrafına topladığı cahil halkı fitneye sürüklerdi. Amacı onlardan da bilgi toplamaktı. Yani tam bir kulak hırsızı idi.

Geceleri gizlice dergâhların pencereleri önüne yaklaşır, türlü kıyafetler içerisinde görünür ve kendine hizmet eden üç beş kişi ile beraber dinleme yapardı. Bolat konusunda, Musa Dede daha önceden uyarılmıştı.

Derviş ustalar, görev bölümü yaptıktan sonra her biri ayrı ayrı yerlerde çalışmaya başladılar. Kısa zaman sonra, belirlenen bir vakitte, ayrı ayrı yapılan çalışmalar bir araya getirildi, parçalar birleştirildi.

Parçalar birleştirilince, ortaya insan boyuna yakın semazen şeklinde bir saat çıkmıştı. Saat kurmalıydı, semazen şeklinde kollarını kaldırıyor, dönüyor, ilerliyor ve tekrar yerine gelip duruyordu.

Casus Bolat bu saat ile ilgili bir türlü bilgi alamıyordu. Bu yüzden Musa Dede ve ekibine devamlı Babıâli'nin tanınmış simalarını gönderiyor; nargile tüttürme, çay içme bahanesiyle davet ettiriyor, bu kişiler, eninde sonunda sözü Japon Elçi'nin Sultan'ı ziyaretine getiriyorlar, bir bilgi elde etmeye çalışıyorlardı...

Saatin montajı nihayet tamamlanmıştır. Saat, gecenin ilerleyen vakitlerinde Sultan'ın görmesi için gizlice Saray'a götürülür. Bolat ve ekibi götürülen nesneyi öğrenmek için büyük uğraş verirler, ama Musa Dede ve ekibi şaşırtma teknikleriyle onları atlatırlar.

*

Saat, Yıldız Sarayı'nda teşhir için hazırlanan odaya götürülür ve üzeri kadife örtü ile örtülür. Sultan'ın teşrif etmesi beklenir. Saatin hazır olduğu haberi verilir verilmez, Sultan vakit kaybetmeden, Alâmet'i görmek ve çalışma şeklini incelemek için beklendiği odaya doğru gider.

Derviş Dede, Musa Dede ve derviş ustalar, Sultan'ın teşrifini ayakta beklemeye başlarlar. Hepsi oldukça heyecanlıdır. Zira Sultan'ın çok önem verdiği proje bitmiş ve Sultan bu eseri görmeye gelmektedir. Ya iltifata mahzar olacaklar ya da... Bu ikinci ihtimâli kimse düşünmek istememektedir.

Nihayet Sultan Abdülhamid Han, odaya teşrif eder. Selâm verir, orada bulunan hazırûn selâma mukabele eder. Sultan, kadife örtü ile örtülü eseri işaret ederek:

- "Açın" der.

Musa Dede, esere doğru yaklaşarak, besmele ile kadife örtüyü kaldırır. Saat semazen şeklinde ortada durmaktadır.

Sultan:

- "Neymiş hünerleri, gösterin hele bir, diye talimat verir."

Musa Dede:

"Ferman Sultan'ımındır" diyerek saate doğru yaklaşır, elindeki kurma kolu ile saati kurar ve çalıştırır...

Akrep ve yelkovan ayarlanarak, saat başına getirilir. Saat başı olur olmaz robot yürümeye, kollarını açıp sema eder şekilde dönmeye başlar ve beklenen ezan sesi duyulur. Çok ilginçtir, plağa ezanı, Musa Dede okumuştur. Bu plağa ezanı okuma hadisesi başlı başına bir maceradır. Biz yine konumuza dönelim:

Ezan biter, saat tekrar kollarını kapatıp, ilk hareket noktasına döner. Sultan saati inceler, çok etkilenmiştir. İşte bu sırada ağzından o tarihî isim çıkar:

- Tam bir alâmet bu.

İşte bu saatin (robotun) ismi Sultan'ın demesiyle "Alâmet" olmuştur.

Sultan, ustaların hepsini tebrik eder. Ayrıca, saatin yapımında çalışan ustaların baş harflerini işlettiği ve tuğrasının bulunduğu, özel yapım cep saatlerini, kendi eliyle ustalara takdim eder.

(Bu saatleri, daha sonra Hicaz Demiryolları'nda emeği geçenler için yaptıracak ve takdim edecektir.)

Alâmet'in yapımı bitmiştir, ama işin önemli bir ayağı daha vardır. Bu Alâmet, emin bir şekilde Japonya'ya nasıl gönderilecektir?

Bunun için Derviş Dede'ye derhal bir ekip kurması hususunda 'ferman' buyurulur...

Tüm hazırlıkların gizlilik içerisinde yapılması gerekmektedir. Çünkü Osmanlı-Japonya yakınlaşmasından rahatsız olanlar vardır. Rahatsız olanların başında; İngilizler, Siyonistler ve Ruslar gelmektedir. Bunlardan herhangi birisinin gönderilecek gemiye bir sabotaj yapma ihtimali vardır. Bunun için Sultan tarafından kusursuz bir plan hazırlanır...

Bu çalışmaları yakından takip etmek isteyen ajanlar artık iyice azıtmışlardır. Japon İmparatoru'na gönderilecek "hediyelerin" yerine varmaması için var güçleri ile çalışmaktadırlar.

Teşkilât-ı Mahsusa, Yıldız İstihbaratı ve Sultan Abdülhamid'in Melami İstihbaratçıları, Sultan'a bu konu ile ilgili çok özel istihbaratlar sunmaktadırlar...

Günlükten:

"Neden Ertuğrul Firkateyni seçilmiştir? Yola çıkacak bu gemiyi, Osmanlı-Japonya yakınlaşmasını hazmedemeyenler takip edip batıracaklardır. Bu istihbaratı alan Sultan, bir

plan hazırlatır. Taktik şudur: Japon İmparatoru'na, Osmanlı Sultan'ı ve İslam'ın Halifesi Abdülhamid Han tarafından hediye ve nişanlar gönderilecektir. Bu hediyeleri taşıyan gemiden önce, ayrı bir gemi gönderilecektir. Bu gemi, Osmanlı'nın haşmet gösterisi olarak önden gidecektir, hediyeleri taşıyan gemi ise daha sonra arkadan gönderilecek olup, bunun için halkın da katılacağı çok büyük bir tören yapılarak, gemi Japonya'ya doğru yola çıkartılacaktır."

Böylece herkesin ve tabii düşmanların da gözü, hediyeleri taşıyan ikinci gemide olacaktır. (Aynı taktik bugün ABD Başkanı'nın gezilerinde de uygulanmaktadır.) Aslında ikinci gemi diye bir gemi ortada yoktur. Tamamen bir taktiktir bu. Herkesin dikkati büyük bir ustalıkla ikinci gemiye çekilir.

Plan bu şekilde yapılır, ama bir sorun vardır. Acaba bu plana herkes inanacak mıdır? İşte bu tarihî olayı yine ilk defa Kara Kaplı'nın kayıtlarından açıklıyoruz.

Ertuğrul Firkateyni okyanusları geçebilecek yapıda bir gemi değildir. İç denizlerde kullanılması için yapılmıştır. Hele deniz aşırı bir ülke olan Japonya'ya gitmesi ise imkânsız olarak görülmektedir. Tarihçiler, Ertuğrul Fırkateyni'nin seçilmesini, "yerli imâl" olmasına bağlarlar. Bunun dışında da pek yorum yapmazlar. İngilizlerin bile "Bu gemi, Japonya'ya gidemez, yüzde yüz batar" dedikleri Ertuğrul Firkateyni, bu yolculuk için neden seçilmiştir? İşte bu tarihi sorunun cevabı yine Kara Kaplı'da verilmiştir.

*

Derviş Dede, Sultan'a bir gece şunları söyler:

- "Sultan'ım, eğer biz Japonya'ya kuvvetli bir gemi ile yola çıkaracak olursak, bu gemiyi yolda batırmak isteyeceklerdir. Bu

durumu göze alamayız. Hediyeleri taşıyan gemiyi riske atamayız." Sultan sorar:

- "Peki, bu konuda önerin nedir?"

Derviş:

- Sultan'ım, Kehf Suresi'ndeki, "kusurlu gemi" ayetini uygulayalım. Bu Hz. Hızır'ın bilgisidir...

Sultan heyecanla sorar:

- "Nasıl?"

Derviş:

- "Sultan'ım öyle bir gemi seçtim ki, sizler de tasdik buyurursanız, bu gemi Ertuğrul Firkateyni olsun. Çünkü bunun okyanusları aşmaya mecali yoktur..."

Sultan sorar:

- "Eee, Ertuğrul Firkateyni nasıl aşacak okyanusu?"

Derviş anlatmaya başlar:

- "Sultan'ım, Hint Okyanusu tecrübesi olan Süvari Ali Bey ile konuştuk. Onun da onayını aldık. Yapılan tetkikler neticesinde, bu geminin maharetli kaptanı ve personeli, Allah'ın izni ile oraya gider, ama geriye dönerler mi, Allah Kerim, onu bilemeyiz..."

Sultan Abdülhamid Han "emir" vererek, gerekli görevlendirmeleri yapar...

Alınan karar dâhiyanedir. Hediyeler, iç denizlerde yüzebilecek olan ve kömür-yelkenle çalışan Ertuğrul Firkateyni ile götürülecektir. Böylece kimse Ertuğrul Fırkateyni'ni batırmaya tenezzül bile etmeyecektir. Çünkü zaten kesin batacak gözüyle görüldüğü için kimse bu gemiyi dikkate almayacaktır... İngiliz ajanlarının talimatları ile hareket eden korsanlar, ikinci gemiyi bekleyeceklerdir...

"Ertuğrul Firkateyni yola çıkacak" haberi o dönemin tüm kaynaklarında yazılıdır. İngilizler alay ederek "kesin batacağından" emin olduklarını açıklarlar... Bunlar da gösteriyor ki, yürürlüğe konulan bu plan kusursuz bir şekilde işlemiştir.

Derviş, Kehf Suresi'ndeki, Hz. Hızır'ın gemiyi delerek kusurlu göstermesi ve korsanların elinden hem gemiyi hem de içindekileri kurtarması taktiğini uygulamıştır.*

*

Böylece Sultan Abdülhamid Han'ın "çok değerli" hediyeleri bu gemi ile göndermeyeceğine herkes kanaat getirmiştir. Ertuğrul Fırkateyni'nin önden gideceğini duyan İngilizler ve gayrimüslimler bu durumu alay konusu yapmışlardır. Onlara göre birinci gemi olan Ertuğrul Firkateyni zaten batacaktır, önemli olan ikinci gemidir. Hatta bu ikinci geminin hangisi olacağına dair tahminler, Sultan'ın Melami İstihbaratçılarınca halk arasında, bilinçli bir şekilde yayılmıştır. Mükemmel bir plandır bu...

Tarihî kaynaklarda, seyir rotası olan Süveyş Kanalı'nda geminin birkaç kaza atlattığı, geminin kömürden tasarruf amacıyla yelkenlerle ilerlediği, Aden'de mola verdikten sonra Bombay'a hareket ettiği yazılıdır. Bu olaylardan sonra İngilizlerin, geminin hangi limana varmadan batacağına dair bahisler oynadıkları tarihî belgelerde yazılıdır. Bu konuda bilinmeyen sır ise: Uğranılan her Liman'da casuslar yine iş başındadır. Bunlara yem olsun diye yapılan kazalar, kasıtlı olarak yapılmış ve konu abartılarak bu söylentinin limanda yayılması sağlanmıştır. Böylece casuslar, atılan yemleri yutmuşlardır...

*

* Kehf Suresi 71. ayet: Bunun üzerine ikisi beraber yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman, o kul (Hızır) gemiyi deldi. Musa, ona şöyle dedi: "Geminin içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu çok kötü bir iş yaptın."

Zemini tahta olan küçük bir oda. Odada sadece bir çini soba vardır. Sultan, bu odada sabahlara kadar devleti için tefekkür halindedir. Böyle bir gecede, Sultan yine devletinin bekası için derin düşüncelere dalmıştır. Derviş Dede'yi huzura çağırır, istişare yapar. Derviş, Sultan'ın huzurundan ayrılırken, Sultan'a:

- "Bağışlayın Sultan'ım. Gece gündüz, içinde bir küçük soba olan bu küçücük odada Devlet-i Aliye'yi düşünürsünüz. Sizi Yıldız Sarayı'nda, saltanat içinde sananlar, şu manzarayı görseler. İrade buyurun Efendim, şu halinizi bir fotoğraflayalım da, halkınız bir görsün, der.

Sultan, arada sırada, çok nadir olarak sarılmış tütün sigara içerdi. Yine elinde sigara, derin düşünceli bir yüz ifadesi ile Derviş'e:

- "Bu yaptığımız meziyet, marifet değildir. Vazifemizdir. Bırak, kim nasıl biliyorsa öyle bilsin" der.

Dervişin ısrarı üzerine, "Tasarruf sende" diyerek, ricasını kırmak istemez. Bunun üzerine Derviş Sultan'ı bu şekilde fotoğraflamak istemez, ama hayali çizimini yaptırarak gazeteye verir.

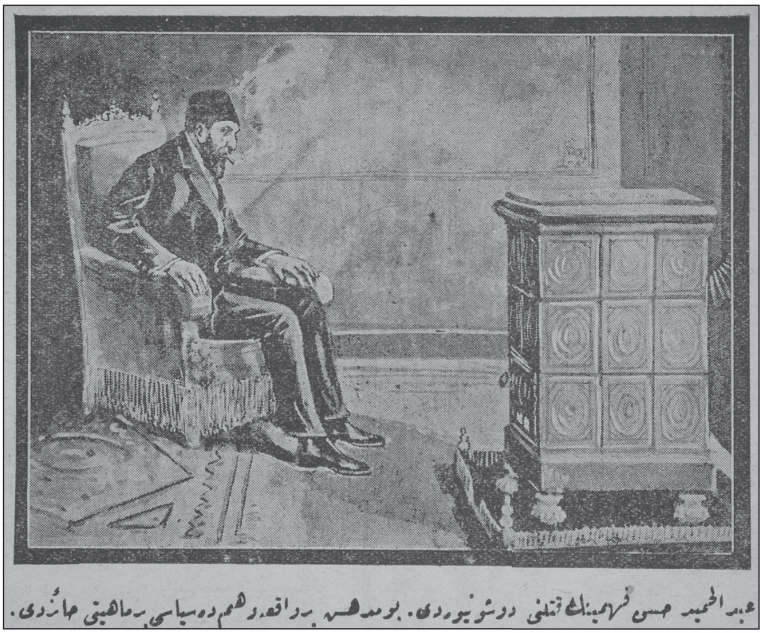
Sultan Abdülhamid Han gazeteyi okuyup, resmi gördüğünde şöyle latife yapar:

- "Şimdi de Sultan sigara tiryakisi diye yazar ve yayarlar. Hadi bu ne ise de, çıkar bir deyyus, içki içtiğimiz konusunda iftira atar".

Bunun üzerine Derviş:

- "Hâşâ Sultan'ım, sizi kıyamete kadar; torunlarınız, evlatlarınız, milletiniz gayet iyi anlayacaklardır" der.

Evet, Yıldız Sarayı'nda çok büyük yemek davetleri verilirdi. Sultan, bu yemeklere görevi gereği katılırdı. Oysa hayatı küçük bir odada, derin tefekkürler içinde geçiyordu...

عبد الحميد حسن فهمیناك تلقی دوشونیوردی. بو معنا یه دقت دهم دوسیاسی بر ماهیتی جاذبدی.

Ertuğrul Firkateyni Japonya'ya doğru hareket etmeden evvel, hediyeler ve robot Alâmet büyük bir gizlilik içinde gemiye yüklenir. Geminin çürüyebilecek tahtaları değiştirilir. Çok iyi eğitimli askerî personelin yanına bir de marangoz ustası eklenir. Gemide Derviş Dede'nin özel yetiştirdiği birkaç kişi de vardır. Bunlar Alâmet'in güvenliğinden sorumlu kişilerdir.

Derviş Dede, Musa Dede'ye bir gün şöyle diyecektir:

- "Bizim delilerden birkaç kişi koyduk gemiye..."

Ertuğrul Firkateyni, 14 Temmuz 1889'da 612 kişilik heyetle İstanbul'dan Japonya'ya doğru hareket eder. Birçok badireler atlatılır yolda. Uğranılan limanlarda gemiye karşı büyük bir ilgi vardır. Bombaylılar Ertuğrul Fırkateyni'ni görmek için limana akın ederler. Singapur'da küçük gemiler Ertuğrul Fırkateyni'ni Osmanlı sancakları ve sloganlarla karşılarlar. Gemi ile ilgili daha

birçok anlatılacak olay var ama biz Alâmet ile olan bölümüne devam edelim:

Başta İngilizler olmak üzere, diğerleri de, bu gemide bir şey olmadığını sandıkları için gemiyi pek dikkate almazlar. Böyle sanmalarının diğer bir nedeni de, geminin uğradığı limanlarda halkın ziyaretine açılmasıdır. Bu da gemide önemli bir şey olmadığı intibaını uyandırır.

Derviş Dede'nin "deliler" dediği ekibin içinde bir Âşık Derviş vardır. Bu Âşık'in hikâyesi de şöyledir: Japon elçinin İstanbul'u ziyaret ettiği gemi ile beraber gelen, bir gemi görevlisinin kızına "âşık" olmuştur. Bunu bilen Derviş Dede, Japonya'ya giden heyete bu Âşık'ı da katar. Olur da Japonya'da âşık olduğu kızı görür diye... Musa Dede bu olayı şöyle yorumlar:

- "Âşık dağ deler, sevdiğine kavuşmak için. Bu Âşık da Alâmet'in sağ salim yerine ulaşması için canını ortaya koyar."

JAPONYA İSLÂM'IN EŞİĞİNDEN NASIL DÖNDÜ? VE OSMANLI'NIN KIRMIZI DEFTERLERİ

Günlükten:

Japonya İslam'ın eşiğinden nasıl döndü?

Japon İmparatoru Meiji'nin 1889 yılında İstanbul'a özel elçilerle birlikte Sultan Abdülhamid Han'a hediyeler ve bir de 'özel bir mektup' gönderdiği bilinmektedir. Özel mektupta ise Japon İmparatoru, Abdülhamid Han'dan, İslâm dini, İslâm tarihi, İslâm'ın içeriği, ilim ve teknolojik gelişmeler, vakıflar, hayır kurumları vs. konuları ile ilgili olarak kendilerine Japonca veya Fransızca olarak bilgiler gönderilmesini rica etmişti.

Japon İmparatoru'nun İslâm dini ile ilgili bilgileri isteyen mektubu ve diğer bilgi ve belgeler inkâr edilemeyecek şekilde delilleriyle birlikte arşivlerde bulunmaktadır. Abdülhamid Han, Japon İmparatoru Meiji'nin isteklerini Şeyhülislam Cemâleddin Efendi'ye açmış ve ilk etapta; tezhipli bir Kur'ân-ı Kerim ve daha birçok hediye elçilerle Japon İmparatoru'na gönderilmiş, diğer istediği bilgiler için de süre istenmişti.

Daha sonra Japon İmparatoru Meiji'nin, İslam dini ile ilgili istediği bilgiler, Şeyhülislam Cemâleddin Efendi'nin başkanlığında bir heyet tarafından hazırlanır ve gönderilir.

Peki, bu konularla ilgili bugüne kadar bilinmeyen gerçekler nelerdir? Japon İmparatoru neden İslâm dini hakkında

böylesine teferruatlı bilgiler istemiştir? Ve kimden istemiştir? Sultan II. Abdülhamid Han'dan istemiştir. II. Abdülhamid Han kimdir? İşte işin en can alıcı noktalarından biri de budur: Sultan II. Abdülhamid Han aynı zamanda İslâm Halifesi'dir. İslâmi makamın en tepesindeki kişidir yani, Emir-ül Müminin'dir. II. Abdülhamid Han'ın padişahlığı yanında aynı zamanda 'halife' olduğu çoğu zaman gözden kaçmaktadır. II. Abdülhamid Han ile ilgili yapılan değerlendirmelerde çoğu zaman, O'nun, Osmanlı Padişahlığı vasfına yönelik analizler yer almaktadır. Bu politik tahliller doğru veya yanlış olabilir. Ancak, üzerinden yaklaşık bir asır geçmiş olmasına rağmen hâlâ Sultan II. Abdülhamid ile ilgili gizlenen bilgiler vardır.

II. Abdülhamid Han Osmanlı İmparatorluğu'nun çökeceğini tespit etmiştir. Osmanlı adeta harabe bir ev gibidir. Evin içinde bulunanlar 'evi tamir edelim, şunu yapalım bunu yapalım, yenileyelim' diyerek yenilikçi ve gelenekçi ekiplerin doğmasına neden olmuşlardır. Oysa Abdülhamid Han çoktan başını evden dışarı çıkarmıştı. Dışarıda gördüğü gerçeklerle hareket eden Abdülhamid Han, bir kere daha dehasını ispat edecekti.

II. Abdülhamid Han evden dışarı baktığında neler görmüştü? Dışarıda, temsilen söylemek gerekirse; yükselen gökdelenleri, Batı'nın bilimini, teknoloji ve sanayi alanındaki gelişmelerini, Hıristiyan Batı'nın yayılmacı emellerini vs. görmüştü.

Oysa Abdülhamid Han biliyordu ki, evin içini ne kadar yenilese, süslese de gökdelenlerle istila edilmiş bir şehirde; kendi evi, onların arasında bir gecekondu gibi duracaktı. Osmanlı içerisindeki aydınlar, ileri gelenler, yenilikçiler ve gelenekçiler olarak aralarında tartışa dursunlar, kendisi bir şeyler yapmalıydı.

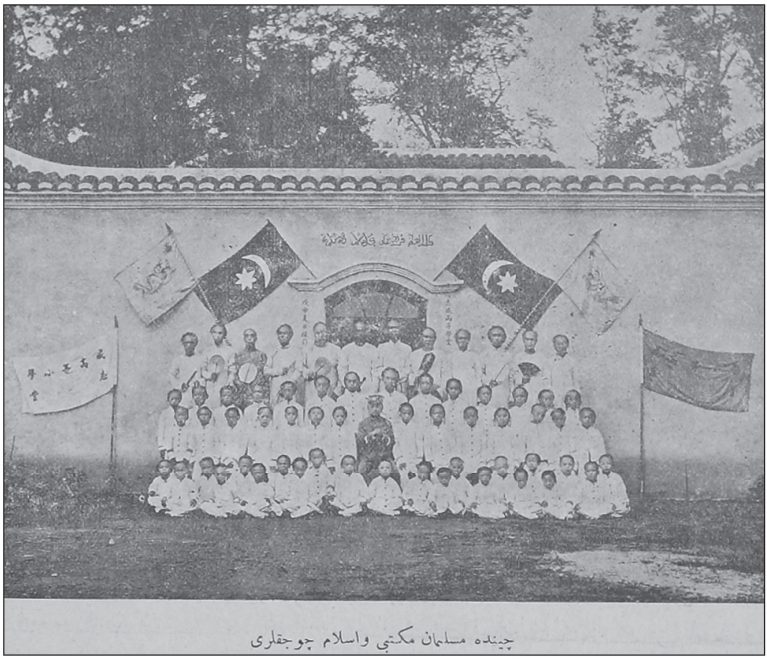
Batı adeta korkunç bir canavar haline gelmişti. Dizginlenemeyen, terbiye edilemeyen bir canavar. Osmanlı'nın Batı'yı

terbiye edecek eski gücü yoktu. Gerçek buydu. Sultan II. Abdülhamid Han, Sırdaş ve hâzırûn ile bir gece Yıldız'da toplanarak tarihî bir planın ilk adımlarını attı. Batı'ya ve Avrupa'ya karşı Asya Planı. Bu planın içerisinde; Asya'ya çok önem verilmesi, Batı'yı uyandırmadan, gizli olarak Asya'ya maddi manevi yardımlar yapılması gibi unsurlar vardı.

اشرف
۱۳ ۲۷
هفته لوه ادبی مزاح غزته سیدر
نجمشنبه ۸ جمادی الاول ۱۳۲۷ — ۱۴ مایس ۱۳۲۵ — ۲۷ مایس ۱۹۰۹
عدد : ۱۱
چینده مسلمان مکتبی واسلام چوجقلری

Yukarıdaki resimde, Saray'ın bastırdığı özel Eşref Gazetesi görülmektedir. Çin Mektebi'ndeki gelişmeler, öğrenciler ve hocaları görülüyor. Gazetede Abdülhamid Han'ın talimatlarıyla Çin'de yapılan yardımlar açıkça yazıyor. Türkistan coğrafyasının merkezî her noktasında buna benzer ciddi faaliyetler sürdürülüyordu.

Bu plan çerçevesinde; Asya'ya birçok görevli gönderildi. Bunlardan en dikkat çekeni ise Çin'e gönderilenlerdi. Çin, başta Budizm olmak üzere çok çeşitli inançlara sahip ve nüfus olarak kalabalık bir ülkeydi. Üstelik Türk kavmiyle tarihten gelen bazı husumetleri vardı. Sultan Abdülhamid Han Çin'de mektepler açtırdı. Müslüman öğrencilerin sayılarını çoğalttı. Para ve malzeme yardımları ile onları destekledi. Tüm bunları İslam Halifesi' vasfı ile yapıyordu. Zira Batı ve özellikle Yahudiler, İngilizler ve Vatikan, Sultan'ın faaliyetlerini sıkı bir şekilde takip etme gayretindeydiler. Peki, bu Japonya meselesinin aslı neydi? Çin'de yapılan faaliyetler Japonya'da da yürütülüyordu.

Kültürel alış veriş faaliyetleri adı altında İstanbul'dan Japonya'ya giden devrin erenleri, orada Japon halkı ile iyi ilişkiler tesis ediyorlar, İslâm dinini ve Türk kültürünü aşılıyorlardı.

Bu durum üstü kapalı bir şekilde de olsa, Japon Sarayı'na ve üst düzeydeki insanlara kadar sirayet etmişti.

Japonlar, geleneklerine son derece bağlı, asil bir millettir. Erenlerin faaliyetleri öyle bir noktaya ulaşmıştı ki, Japon İmparatoru Meiji İslâm dini ile çok yakından ilgilenmeye başladı.

١٢٩٦ روس — ژاپون سفری

هجوم ایتمك واورالری طویه طوتمق صلاحیتنی حائزدر. برشهر مستحکمه قارشی بومباردمان ایدلدیکی وقت هاجمین، بلا تفریق استحکامات ایله ابنیهٔ خصوصیه یه آتش قبیل اماکن مهمه وخصوصیه دن کندیسنه برزیان تولد ایتمیه جکی آکلاشلدیغی زمان هاجمین آنلری کندی دائرهٔ آتشی خارجنده بولندرمقده مربوطدر.

آمیرال زیروژه ستوه نسکی) وارکان حربیه رئیسی .

ایتمکه صلاحیتدار در. بوکبی حاللرده هیچ برقلعه ده بولنان اهالی کرك دوست وکرك اجنبی اولسون هپسی حقنده عین وجهله معامله ایدیلور.

برمطالعه آنی اماکن دینیه، مکتبلر، کتبخانه لر وموزه لر وتیاترولر مثللو محللره آتش ایتمکدن منع ایدهمز. مع هذا، بو

٣ — دسایس حربیه ومال قاچاقجیلغی.

Japon-Rus Savaşı ile ilgili askerî matbaada Osmanlıca olarak bastırılan kitaptan örnekler.

İşte bu sebeple II. Abdülhamid Han'a özel mektup yazarak, İslâm Dini ile ilgili çok ama çok teferruatlı bilgiler istemişti. Daha önce değindiğimiz gibi İmparator Meiji, II. Abdülhamid'e Osmanlı Padişahı vasfı dolayısıyla değil, İslâm Halifesi olması nedeniyle özel mektup yazmıştı. Sultan Abdülhamid Han da,

İmparator'un İslâm dini ile ilgili istediği bilgileri göndermiş ve O'nu İslâm'a davet etmişti. Bu mektup Japonya'da arşivlerde saklanmaktadır. İslâm Halifesi olan Abdülhamid Han, Batı'nın üzerimize çullanmak için fırsat kolladığını ve İslâm ülkelerini büyük felaketlere sürükleyeceğini anlamıştı. Bu plana karşı plan yapmalıydı. Ve hedef, Doğu'nun kendi arasında Batı'ya karşı oluşturacağı birliğe ve dayanışmaya ulaşmak olmalıydı. Japon İmparatoru ve tebaası İslâm'ı seçme noktasına gelmişlerdi. İngiliz casusları Ruslarla işbirliğine girerek, Osmanlı'nın bu girişimini engellemeye başladılar. Japon-Rus savaşını tarihçiler bir de bu açıdan tekrar incelemelidirler...

Bilindiği gibi, II. Abdülhamid'in talimatıyla Japonya'ya hareket eden Ertuğrul Firkateyni, Temmuz 1889'da İstanbul'dan yola çıkmış ve 1890 tarihinde Japonya'nın Yokohama Limanı'na varmıştı.

Japon İmparatoru, Türk amiralini ve heyetini görkemli bir şekilde karşılamış ve II. Abdülhamid'in gönderdiği hediyeleri kabul etmişti.

Ertuğrul Firkateyni 15 Eylül 1890 tarihinde Yokohama Limanı'ndan ayrılmış ve Kuşimoto açıklarında 16 Eylül 1890'da kayalara çarparak batmıştı.

Ertuğrul Fırkateyni'nin batışı ile ilgili kuşkular bugün de devam etmektedir. Acaba gemi şiddetli tayfun yüzünden mi battı, yoksa bir sabotaj mı vardı?

Ertuğrul Fırkateyni'nin batığını çıkaran ekip başının 'yapılan araştırmalarda geminin kazan dairesinde, gemi batmadan önce büyük sorun yaşandığını ve belki de geminin batmasına kazan dairesindeki ısınmanın neden olduğunu' ve 'çıkan bulguların çok tartışılacağını' söylemesi oldukça dikkat çekicidir.

Japon medyası yapılan bu çalışmaları yakından takip etmekte ve aynı ilgiyi Türkiye'den de beklediklerini sık sık açıklamaktadırlar.

Bugün Doğu'da Japonya bir İslâm ülkesi olsaydı acaba Batı'nın ve dünyanın kaderi ne olurdu? Olası ihtimallerden birkaçını sıralayalım:

Çin abluka altına alınacak, Asya'nın diğer kavimleri de hızla Müslümanlaşacaktı. Teknolojiye öncülük etmiş bir Müslüman Japonya, İslâm'ı hedef alan Batı'ya karşı aman tanımayacaktı. Üstelik Osmanlı'ya bağlı bir birlik olarak *Asya Birliği* kurulacak, bu durumda Asya İslâm Birliği'nin önünü açacaktı. Bugün Avrupa Birliği kriterleri değil, Asya Birliği kriterleri konuşulacaktı. Avrupa, bu birliğe girmek için örfünden, dininden, kültüründen tavizler verecekti. Kısaca dünya tarihinin kaderi değişebilirdi.

İngiliz ajanları, gizli raporlarında o günkü Japonya-Osmanlı yakınlaşmasını oldukça tehlikeli bulduklarını belirtiyorlar. Sadece bu konu ile ilgili olarak bile bir kitap yazılabilir. Kuşkusuz II. Abdülhamid Han, İngilizleri çok yakından tanıyordu. İngilizlerin özel devlet kitaplarını çevirtip okuyor ve notlar alıyordu. Bu kitaplar öyle herkesin ulaşabileceği sıradan kitaplar değildi.

*

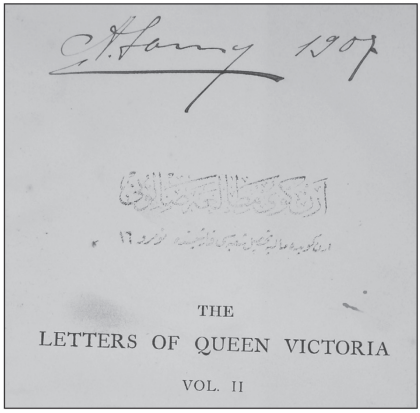
Günlükten:

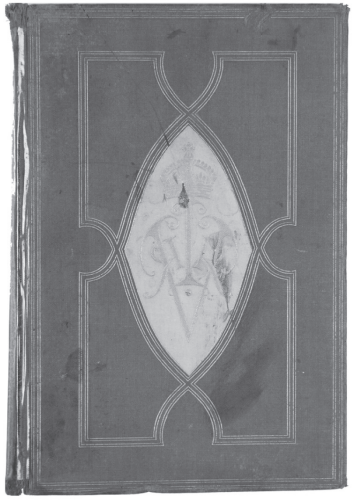
Kraliçe Victoria'nın Özel Mektupları

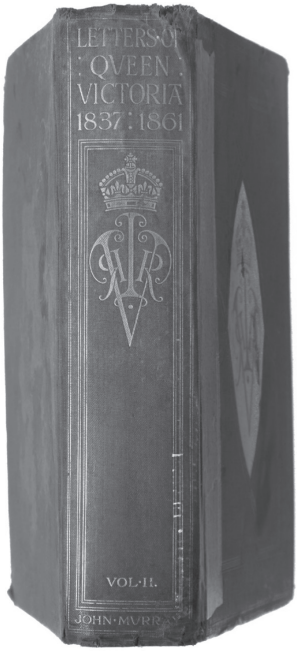
İngiliz kraliyet ailesi için özel olarak basılan ve sadece belirli kişilere verilen, İngiliz Sarayı'na has bu kitapların üzerinde İngiliz Kraliyet Arması bulunurdu. Örneğin, Kraliçe Victoria'nın 1837-1861 arası yazdığı özel mektupları ve gizli

yazışmalarının yer aldığı kitap, II. Abdülhamid'in çevirttiği kitaplardan bir tanesiydi.

Kendilerini uyanık sanan İngiliz ajanları, Abdülhamid'in dehası karşısında bir şey yapamamışlar, bu çok gizli belge kitapları Yıldız İstihbaratı'na kaptırmışlardı. Abdülhamid Han bu tip kitapları inceleterek İngiliz Kraliçesi'nin, psikolojisine kadar pek çok yönden analizini yaptırıyordu.

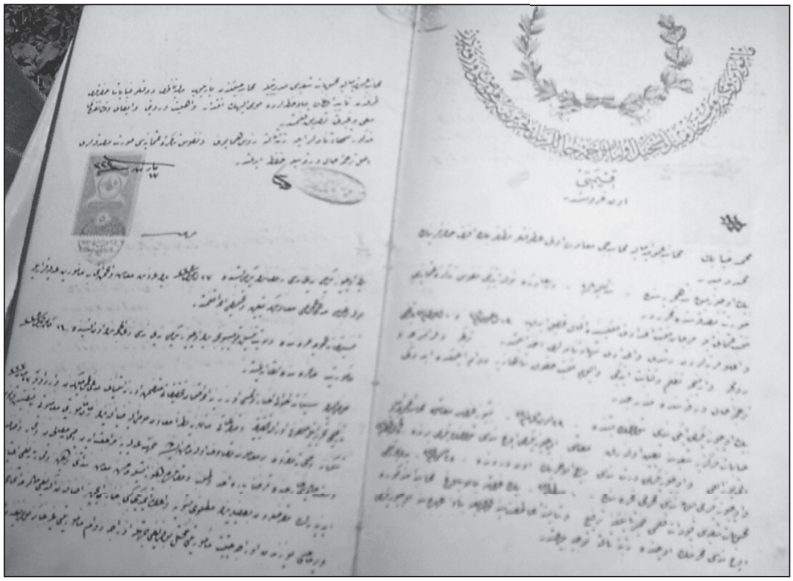
Tabii ki diğerlerinin de...

*

İngilizlerin ve Rusların girişimleri ile Japonya İslâm'ın eşiğinden dönmüştü.

1. Amerika, Hiroşima ve Nagazaki'ye İngiliz raporlarının etkisi ile atom bombası atmış olmasın? Asil Japon milletine yapılan bu saldırıyı, asil ve büyük Türk milleti hâlâ nefretle kınamaktadır.
2. Bugün Vatikan, Papa aracılığı ile ne demişti; "Üçüncü bin yılda Asya'yı Hıristiyanlaştıracağız." Bu projenin ve hedefin deklare edilmesinin bu bilgilerle bir ilişkisi var mı?
3. Enver Paşa hakkında ahkâm kesenler, "Asya'da, Türkistan'da ne işi vardı?" diyenler acaba şunu hiç düşündüler mi?

Enver Paşa, Abdülhamid Han'ın doktrini ile hareket etmiş olamaz mı? Yeni bir şuur ve atılım için, Asya Birliği ve Asya'da Türk İslam Birliği için orada bulunmuş olduğunu bilemezler tabii ki... Çünkü Yıldız Gizli Kırmızı Kitapları'ndan haberleri yok!

Bugünkü Kırmızı Kitap'ın aslı Osmanlı'dan gelir. Yani Yıldız'dan, II. Abdülhamid'den gelir. Yıldız Teşkilâtı'nda bu defterler, seçilen özel kişilere verilirdi. Bu defterlere bu kişilerin yapacakları görevler, o görevlerle ilgili tarihî belgeler, arşiv bilgileri vs. her şey yazılırdı.

Bu kitapçıklar kırmızı ipek kaplı olup, üzerinde Ay-Yıldız vardır. İçi el yazmasıdır. Yabancıların ele geçirme ihtimaline karşı, kolay yansın yok edilsin diye kap kısmı barutla doldurulmuştur.

Bu kitaplar görev tamamlandığında içerisine rapor ve bilgiler eklenerek Sultan'a teslim edilirdi. Sırdaş'ın kaleme aldığı Kara Kaplı da, aslında onların bir özetidir. Asya Projesi, II. Abdülhamid Han doktrinidir. Doğu Projesi gerçekleşmedi, ama başka bir dâhi olan Gazi Mustafa Kemal Paşa, Batı projesini yürürlüğe koydu: Muasır Medeniyetler Projesi. Fakat bu projenin iyi anlaşılmadığı ve rafa kaldırıldığı görülmektedir. Gazi Paşa, Batı'yı fen ve teknolojiyi yakalama adına kullanıp, 'Büyük Türkiye' inşasını planladı. Şimdikiler ise Batı'nın ahlâksızlığını, inançsızlığını, kültürünü alma adına yarışıyorlar. Vatikan'a boyun eğiyorlar. Yazık. Artık güneş yeniden Asya'dan, Asya Birliği'nden doğacak...

ABDÜLHAMİD HAN'A SUİKAST DOSYASI

Günlükten:

Tarihler o kara günü, 21 Temmuz 1905'i gösteriyordu. Abdülhamit Han'ı ortadan kaldırmak isteyen hainler aylarca bu suikastı planlayarak tatbikat yapmışlar, nihayet Padişahı ve maiyetini Yıldız Camii çıkışında katletmeyi kararlaştırmışlardı.

Abdülhamid Han ortadan kaldırılırsa, Osmanlı İmparatorluğu tahtı boş kalacak ve Osmanlı Devleti kısa süre içerisinde tarih sahnesinden silinecekti. Siyasî dehası ve bilgisiyle Batılılara ve özellikle de Siyonistlere kök söktüren Abdülhamid Han, onlara göre, ne pahasına olursa olsun ortadan kaldırılmalıydı. Ancak, suikastı planlayan şeytanilerin bu planı başarıya ulaşmadı. Hevesleri kursaklarında kaldı. Melami İstihbaratçıları ve Yıldız İstihbarat Teşkilâtı, olası suikastın hazırlıklarını biliyor ve takip ediyorlardı. Sadece suikastın günü ve tarihi konusunda kesin bilgileri yoktu. Suikast mekânı konusunda da şüpheleri vardı. Abdülhamid Han'a, bu konu ile ilgili devamlı raporlar sunuluyordu. Fakat netice itibarıyla, suikast olacağı bilgisinin dışında yer, zaman ve mekân ile ilgili olarak elde kesin bir bilgi yoktu. Suikastı gerçekleştirecek olan kişiler, profesyonel bir plancının maiyetinde çalışmalarını sürdürüyorlardı.

*

Suikasttan bir gece evvel. Gece saat 12'ye geliyordu.

Derviş, Yıldız Sarayı'na hızlı bir şekilde giriş yapmıştı. Hemen Sultan Abdülhamid Han'a haber verildi. Sultan, zaten uyumuyordu. Her Cuma gecesi yaptığı gibi hatm-i şerifine devam ediyordu. Fatiha'yla noktaladığı Kur'an-ı Kerim'i usulca kapattı, öptü ve yerine kaldırdı.

Sultan, Derviş'i kabul etti. Derviş, Hakan'ı selamladıktan sonra:

- "Sultan'ım, yarınki Cuma namazından sonra her zamanki âdetinizi bozunuz. Daha evvel yaptığınız gibi bazı âdetleri yaptıktan sonra hemen kapıya yönelmeyiniz. Mümkün mertebe içeride oyalanınız. Fakat bu oyalanmanızdan hiç kimse şüphe etmemeli. Bütün hareketleriniz, âdetleriniz, davranışlarınız önceden bilinmektedir. Hepsi kayda geçirilmiştir."

Sultan Abdülhamid Han, Derviş'e sordu:

- "Bildiğin bir şey mi var?"

Derviş tefekküre dalmış bir vaziyette, gözleri sanki çok uzakları seyreder bir halde, büyük bir tevazu ve saygı içerisinde, Hakan'a cevap verdi:

- "Hakk'ın bildirdiği kadar Sultan'ım..."

Sultan da teferruatını sormadı. Çünkü bilmektedir ki, Derviş'in bir bildiği vardır.

O gece ikisi arasında daha neler konuşuldu bilinmez...

Nihayet sabah olmuş ve Cuma vakti gelmişti. Sultan Abdülhamid Han, okunan ezanın arkasından cemaat ile birlikte namazını kıldı. Namazını eda ettikten sonra, âdet üzerine her zaman yaptığı gibi, cemaatin sağ tarafındaki en yaşlı kişinin elini sıktı. Bu yaptığı musahafadır. Dolayısıyla bu hareket, tüm cemaatin elini sıkma anlamına gelir. Herkes Sultan'ı ayakta bekliyordu. Sultan'ın yanındaki Paşa, safları yararak Sultan'ın dışarı çıkması için yol açmaya başladı. Paşa'nın arkasından koruma askerleri yürüyordu, onları Şeyhülislam Cemaleddin Efendi takip ediyordu. Bu

heyetin ardından da Sultan Abdülhamid Han, kapıya doğru ağır adımlarla ilerler. Kapıya yaklaşırlar, Paşa kapının dışına adım atar, Şeyhülislam'ın kapıdan dışarı adımını atacağı sırada, Sultan Abdülhamid Han Şeyhülislam'a seslendi:

- "Efendi, sen benim yanımda saf tutuyordun. Tespihimi namaz kılmış olduğum yerde düşürmüş olacağım, gördün mü?"

Şeyhülislam Efendi, hemen geri dönerek namaz kıldıkları yere gidip baktı. Tespihi orada aradı, ama bulamadı. Çünkü Sultan Abdülhamid Han, Derviş'in tavsiyesi ile böyle davranmış, yani cami içerisinde oyalanmıştı. Cemaleddin Efendi, mahcup bir tavır içerisinde Sultan'ın yanına gelip, tespihi bulamadığını üzülerek ifade etti.

Bunun üzerine Abdülhamid Han, Şeyhülislam Efendi'ye, "Üzülme, tespihim yanımdaymış" der ve "Bu üzüntün sebebiyle tespihimi sana hediye ediyorum" diyerek tespihi verir. Şeyhülislam Efendi hem mahcup olmuştur, hem de Sultan'dan hediye aldığı için sevinmiştir. Tespihi alır, öper başına koyar ve Sultan'a, "Allah ömrünüzü daim etsin Sultan'ım" der.

Sultan da Şeyhülislam Cemaleddin Efendi'ye "Mukadderat" der ve devam eder:

- "Ömrümüz uzun mu kısa mı, birazdan belli olur."

Cami dışına çıkan Paşa ve halk, Sultan'ı beklemektedirler. Sultan dışarı çıkmakta biraz gecikmiştir. Sultan besmeleyle kapı dışına yönelmiştir ki, büyük bir patlama duyulur. Art arda patlamalar olur. Herkes yere yatmış, bağırış çağırış ve feryatlar etrafı kaplamıştır. Ayakta duran tek kişi kalmıştır, o da Sultan Abdülhamid Han!

Abdülhamid Han, büyük bir soğukkanlılık içerisinde herkesi sükûnete davet eder. Elini uzatarak yerden Şeyhülislam Efendi'yi kaldırır. Manzara korkunçtur. Patlamanın etkisiyle birçok insan

parçalanmış, ceset parçaları etrafa savrulmuştur. Aynı şekilde atlar da parçalanmış bir vaziyette etrafa parçaları saçılmıştır. Her taraf kan gölüne dönmüştür.

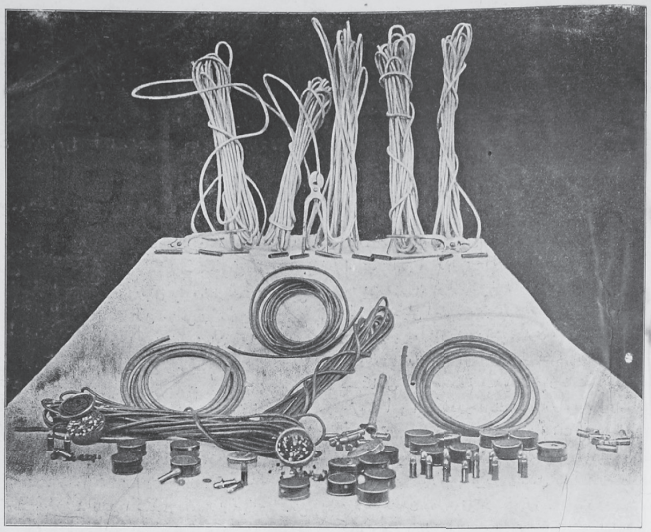
Patlamanın etkisiyle Sultan'ın yaverlerinden Miralay Sadık Bey, korku ve telâştan kılıcını yere düşürmüştür. Miralay Süleyman Şefik Bey de apoletini kaybetmiştir. Bu manzara Sultan II. Abdülhamid Han'ı çok kızdırmış ve olaydan sonra yaveri için, "Kılıcını düşüren yaveri maiyetimde görmek istemem, yurt dışına gönderilsin!" diyerek sürgün emrini vermiştir.

Hemen Sultan'a binmesi için at arabası getirilmiş, Sultan, arabacıların saraya götürme tekliflerini kabul etmemiş ve atların dizginlerini eline alarak kendi kullandığı araba ile Yıldız Sarayı'na gelmiştir.

Bu korkunç olaya sebep olanlar derhal yakalanmış, bu kişiler daha sonra Sultan ile yüzleştirilmiştir. Sultan, kendi elleriyle suikastçıların fotoğraflarını çekmiştir. Ayrıca, patlamamış bombaların da resimlerini çektirip belgelemiş ve kitap haline getirtmiştir. Bu belge-kitapları, suikastı tezgâhlayanlara, başta İngiltere olmak üzere dönemin kanaat önderlerine ve işte şimdi sıkı durun devrin Papasına göndermiştir. Çünkü yakalanan suikastçılar arasında olan Ermeni'yi, bizzat Papa yönlendirmiştir. Hatta Papa, bu Ermeni suikastçıya, Abdülhamid Han'a düzenlenecek saldırının planlarını, bir kardinal aracılığıyla iletmiştir.

Daha sonra, Sultan Abdülhamid Han, maiyeti önünde bu Ermeni suikastçıyı tören düzenleyerek affetmiştir.

Sultan Abdülhamid Han'ın tören tertip ederek, bu suikastçıyı affetmesi, Papa'nın çok zoruna gitmiştir. Çünkü işin arka planında kendisinin de olduğu belgelerle ortaya çıkmış ve deşifre olmuştur.

بك اوغلنده اوسترپا خسته خانه‌سندن چيقاريلان لغم وصو فتيلاريله دينامیت قابسولاری والکتريق طاقمری
Les mèches et les capsules à dynamite et les appareils électriques trouvés à l'hôpital autrichien à Péra.

متهم موقوف اوسترپا خسته خانه‌سی قپوجيسی
آراكل
Arakel, portier de l'hôpital autrichien, arrêté.

متهم موقوف سرقل دوريان قلوب اوشاقلرندن
بتليسلی مانوق كچيان
Manouk Ketchian, domestique du Cercle d'Orient, arrêté.

متهم موقوف سرقل دوريان شاقلرندن
مانوق اوتويان
Manouk Utuin, domestique du Cercle d'Orient, arrêté.

نومرو ٧٦٢ — ثروت فنون — ١١٢ صحيفه

بك اوغلنده دوغرى يولده كائن مرقد دوريان نام قلوبك كورلك وصهرنجندن چيقاريلان بومبالردن بيوك
La bombe retirée du magasin à charbon du Cercle d'Orient.

حالده بوخصوصده اولان تجزندن ناشى (بوغوردى) توصيه ايدييور .

حقيقةً بوغوردك پاتژهر اولديغى بيلمين بوق كيدر . اولرده بيله بعضاً كديلرمن عقرب وسائر زهرلى حشرات اكل ايتمك نتيجه سى آزجوق تسمم ايدرلر . همان بوغورت ايله تداوى ايدييلر . بوغوردك بوخصوصده تأثيرى حاوى اولديغى قازيلمندر مجنيقوفك توصيه سى اصل درونده كى حامضلرى لبندن طولايى در . فقط بويله در ديه يالكز حامض لبنى آيرمجه استعمال ايتمك ده اولماز . چونكه بعض موادغذائيه ودوائيه واردركه آنلر برشكل مخصوص عضوى حالنده بدنه كيرمك لازم ...

حاصلى ، مأكولاتك بوزولمسى ايله صحتك تغير ايتمسى بينده هيچ فرق يوقدر . ايكيسى عين اسبابدن ، عين علائم فيزيولوژيه دن عبارت ، هپسى ده ميقروبلرك تأثيرندن متولددر .

ماداميكه مأكولاتى تفسخ ايتديرن ، اعضاى بدنيه يى خسته لانديران اسباب اساساً نه مأكولاتده ونه ده وجوده حاصل اولمه دكلدر ، اوحالده بو اسبابى ازاله ايدرسه ك تفسخ وخسته لق ده قالماز . ايشته بواساس اوزرينه علم وفن سى ايده رك كرك اغذيه ومشروباتك صورت محافظه سى كرك حيات وصحتك خسته لقلردن اصول وقايه سنى تماميله تأمين ايتمشدر . آرتق ممالك متمدنه ايچون ساري خسته لقلرك حكمى هيچ قالمامشدر . برده ميقروبلر طوغريدن طوغرى يه اعضاى بدنيه يه تأثير ايده مز ، بوخصوصده مقاومت بدنيه وار . فاغوسيتوز اوزرينه مؤسس اولان بوخاصهٔ نافعه برى يك چوق خسته لقلردن وقايه ايدر . بوكون طبابت خسته لق دنيلنجه اولا تخمى يعنى عامل ابتدائيسى اولان ميقروبى ثانياً

مذكور قلوب كورلكندن چيقاريلان اوفاق بومبا وخرطوچلر
Une autre bombe trouvée au Cercle d'Orient.

Suikastta kullanılan bombalar.

Günlükten:

Şimdi yakın tarihe not düşelim:

Papa II. John Paul suikastında yer alan M. Ali Ağca da, yıllar sonra Abdülhamid Han'ın yaptığı gibi bir tören düzenlenerek, Papa tarafından affedilmiştir. Ağca'nın affedilmesi bu işin rövanşıdır.

Vatikan, 'mim' koyduğu bu olayı unutmadığını göstermiştir. Sultan Abdülhamid Han, Yıldız suikastı ile ilgili olarak, devrin önemli gazetelerine bilgi, belge ve fotoğrafları vererek yayınlatmıştır.

Vatikan, Ağca ile rövanşı almıştı. Ya bu suikastın içinde olan diğer Batılı devletler, özellikle de İngiltere? Onların rövanşı da Türk düşmanı Papa'nın heykeli altında, Türk başbakanına imza attırmaları mıydı? Bu da onların rövanşı mıydı? Suikast ile ilgili şu notları düşmekte de fayda var: Suikastta yer ve zamanın bilinmemesi ilahi bir kader olarak düşünülmelidir. O gün, suikast başarıya ulaşmış olsaydı, bugünkü Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri nasıl olacaktı? Suikastta

gizlenen önemli bir nokta da suikastçılara, içeriden bilgi veren "hoca kisvesi" altında birisinin olmasıdır. Abdülhamid Han, kendine yakışır bir şekilde, bu kişiyi deşifre etmemiştir. Bunu da sadece Müslümanların şerefini düşündüğü için yapmıştır.

Suikast ve ajanlık faaliyetleri elbette bitmiş değil. Meselâ 1922 yılında ajanlık yaptıkları belge ile sabit olan İngiliz casusları, elçilikteki görevlerinden istifa etmek zorunda kalmışlardı.

TARIMDA OYNANAN OYUNLAR

Sultan, misafirleri geleceği için hanımı Müşfika Kadınefendi'nin yardımıyla, beyaz gömleğini ve ardından da gri ceketini giydi. Ceketinin bütün düğmelerini boynuna kadar iliklediği. Ceketinin mendil cebine incecik bir kordonla bağlanmış saatini yerleştirdi.

Musahiplerden Şöhreddin Ağa, misafirleri salona aldığını Sultan'a iletti.

Sultan salona girince, Sırdaş ve Derviş hürmetle ayağa kalktılar. Hal hatır faslından sonra, Sultan, Sırdaş'tan Kara Kaplı'daki notları okumasını istedi.

Sırdaş, Kara Kaplı Defter'den öyle notlar çıkarıyordu ki, tarih adeta yeniden yazılıyordu. Meğer tarihin tozlanmış sayfaları arasında kalmış ne sırlar varmış...

Sultan Abdülhamid Han döneminde tarıma o kadar çok önem veriliyordu ki, şu kısa notlar ve belgeler, yüzeysel de olsa, konunun mahiyetini daha iyi anlamamıza sebep olacaktır.

Tohumculuk alanında, özellikle buğdaya ayrı bir önem verilmekteydi. Devrin tarım mütehassısları, hasat zamanı ekilen buğdaylardan, hasadın kırıma uğradığını tespit etmişlerdi. Ekilen buğdaylar hastalanmış, bilinmeyen bir hastalık zuhur etmişti. Uzun araştırmalar neticesinde işin aslı ortaya çıkarılmıştır.

Tohum ekimi döneminde, Anadolu'nun sağlıklı öz buğday tohumlarının içerisine, yurt dışından bazı gizli servisler aracılığı

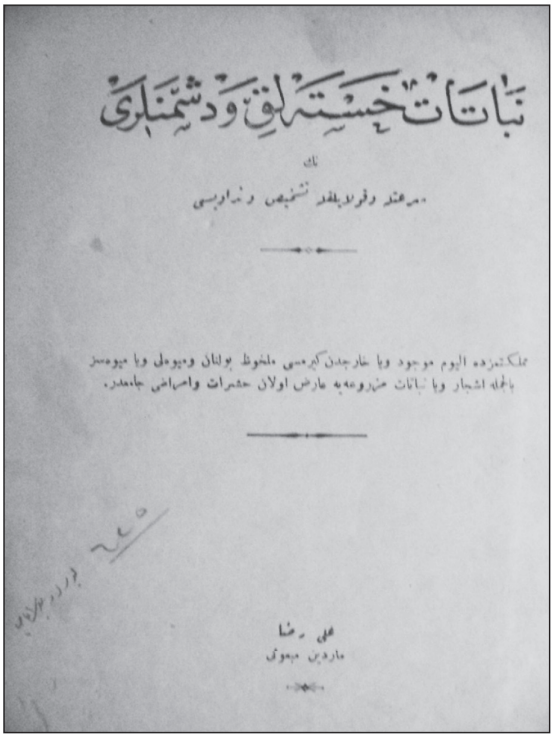

ile bozuk ve hastalıklı buğdaylar karıştırılmıştır. Sadece bununla da kalınmamış, ekimi fesada uğratacak haşeratın da sokulduğu tespit edilmiştir. Yurt dışından getirilen zararlı böcekler, Anadolu'nun sağlıklı buğdayını kırmış, buğday depolarının boşalmasına sebep olmuştur.

Sultan Abdülhamid Han bir heyet kurdurarak, heyette görevli olanları yurt dışına araştırma için göndermiştir. Yapılan araştırmalar neticesinde işin perde arkası öğrenilmiştir.

Maksat Anadolu'da tarımı bitirmektir. Buğdayların tohum vermemesi sağlanarak, dışarıdan tohum getirilmesinin önü açılacaktır. Getirilen bu tohumlara büyük bedeller ödenmesi bir yana, getirilecek olan tohumlar ise hastalıklı tohumlar olacaktır.

Diğer yandan tohumsuz kalmak demek, açlık tehlikesinin baş göstermesi demektir.

Abdülhamid Han'ın talimatıyla çok detaylı kitaplar hazırlanmış, tohumculukla uğraşanlar bilinçlendirilmiştir. Devrin gazeteleri aracılığı ile halka bu konuda gerekli bilgilendirmeler yapılmıştır.

نباتات خسته لق ودشمنلری

تك

مرحلند وقوعلديلمقده تشخيص ومداوسي

مملكتمزده اليوم موجود ويا خارجدن كيرمسي ملحوظ بولنان وبيومل ويا بيومسز باخود اشجار ويا نباتات مضروعه به عارض اولان حشرات واصباغي جامعدر.

علي رضا

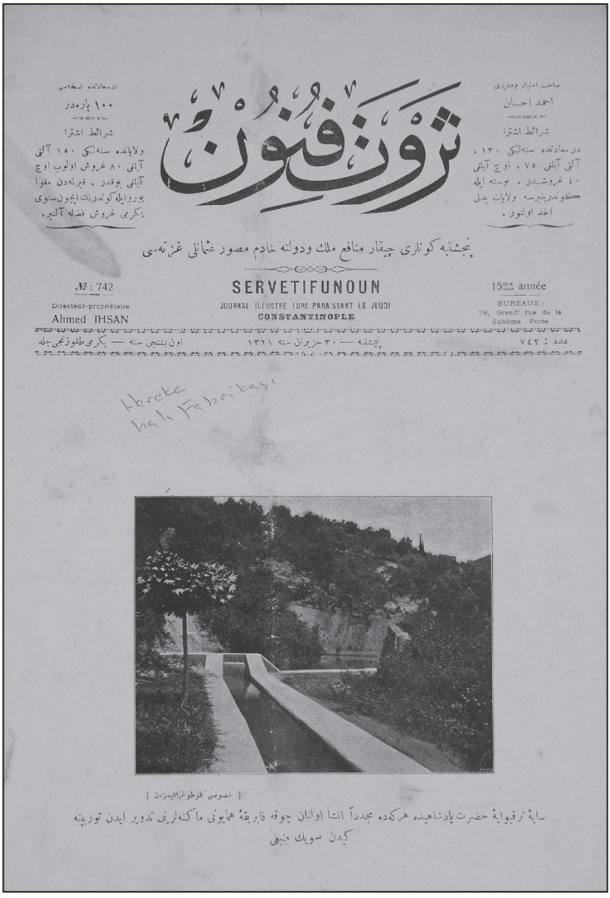
ماردين مبعوثي

Memleketimizde mevcut veya hariçten girmiş haşarat ve emraz-ı nebatat.

Bunlarla da kalınmamış, tohumlara yapılan bu saldırının arka planı tam manasıyla öğrenilmiş ve bu işi yapanlar deşifre edilmiştir.

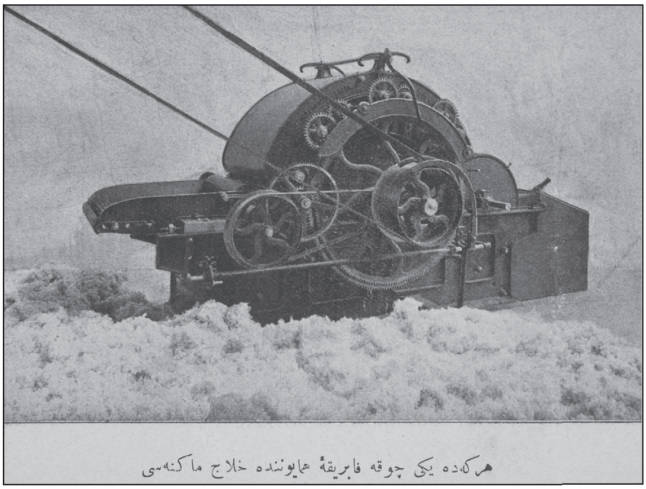
İpek böcekçiliğine de ayrı bir önem verilmiştir. Hereke Halıları tarihine baktığımızda şu bilgiler karşımıza çıkacaktır: "1843 yılında, sarayların tekstil ihtiyacını karşılamak amacıyla kurulan Hereke Fabrika-i Hümayunu, Sultan II. Abdülhamid'in

emriyle 1891 yılından itibaren saraylarda kullanılmak üzere küçük bir dokumahane olarak halı üretimine başlamıştır. Sultan II. Abdülhamid'in himayesinde Sivas, Lâdik, Manisa'dan getirilen ustalarla başlanan bu üretimde önceleri, Gördeskâri halı desenleri kullanılırken, daha sonraları Yıldız Sarayı bünyesindeki Tamirhâne-i Hümayun ressamı olan Mösyö Emil Meinz tarafından saray mekânlarının özellikleri göz önünde bulundurularak çizilen yeni halı desenleri dokunmuştur."

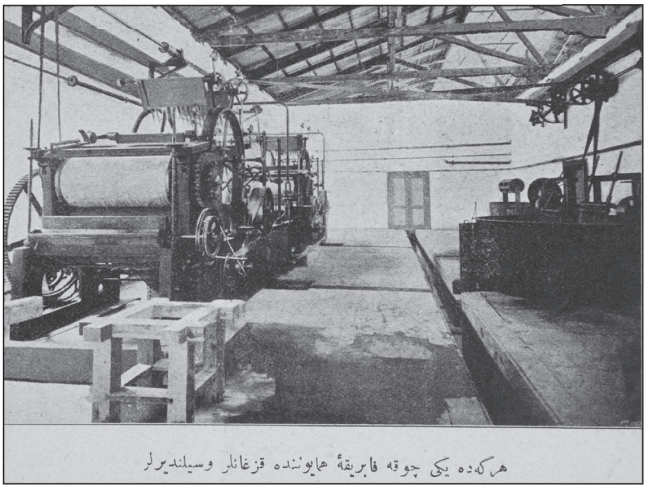

Hereke Halı Fabrikası.

19'uncu yüzyılda, sarayların halı ihtiyacı Uşak, Gördes, İzmir ve Bursa'da saray tarafından verilen resim ve örneklere uygun olarak imal ettirilmekte, bunun yanı sıra ihtiyacın bir kısmı da İngiltere ve Fransa'dan satın alma yoluyla karşılanmaktaydı. Hereke Halı Fabrikası'nın kurulmasından sonra Padişah'ın iradesiyle sarayların tüm halı ihtiyacı bu fabrika tarafından sağlanmıştır.

هرکده یکی چوقه فابریقهٔ همایونده خلاج ماکنه‌سی

هرکده یکی چوقه فابریقهٔ همایونده قزغانلر وسیلندیرلر

Hereke Halı Fabrikası.

Sultan II. Abdülhamid'in saltanat yılları boyunca Yıldız Sarayı başta olmak üzere birçok yapıdaki padişah, valide sultan, kadıefendi ve sultan odalarında bulunan halılar Hereke halıları ile yenilenmiştir.

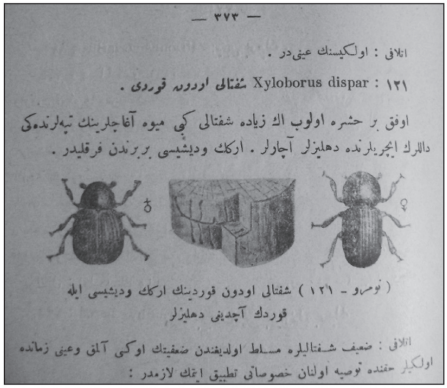
Sultan Abdülhamid'in talimatıyla Hereke dokumalarının çeşit ve miktarının arttırılması, kalite ve güzellik açısından Avrupa dokumaları ile rekabet edebilecek duruma getirilmesi, üretimin çoğaltılması amacıyla Hereke Fabrikası'na hazine tarafından ilave halı tezgâhı kurularak üretim desteklenmiş, çok rağbet gören her biri sanat eseri niteliğinde olan dokumalar başarıyla üretilmiştir. Böylelikle Sultan'ın himayesinde organize bir şekilde gerçekleştirilen eğitim ve üretim faaliyetleri sonucu, halıda dünyaca bilinen Hereke tarzı ortaya çıkmış ve Hereke Halısı dünyada hâlâ tanınan ilk Türk markası olmuştur.

Bütün bu olumlu gelişmeleri sekteye uğratmak isteyenler boş durmamıştır. İpek böcekçiliğini yok etmek isteyenler sinsice harekete geçmişlerdir. Bursa'da, özellikle ipek böcekçiliğini yok eden haşerelerin İngiliz gizli servisince sokulduğu tespit edilmiştir. Abdülhamid Han bu konuları çok sıkı bir şekilde takip etmiş, bunlar için özel ekip kurmuştur.

*

Günlükten:

> Bu mücadele Cumhuriyet döneminde de Gazi Paşa tarafından sürdürülmüş, aynı kitap Gazi Paşa tarafından da bastırılmış ve ilgililere dağıtımı yapılmıştır. Bu kitabın 1928 yılı baskısı mevcuttur. Bu meselelerin ne kadar ciddiye alındığı bugüne kadar anlatılmamıştır. Şer güçlerin ta o devirlerden Türk halkının sağlığı ve ekmeği ile oynadığı aşikârdır. Yine aynı şekilde arıcılığın yok edilmesi için benzer faaliyetler yürütüldüğü bilinmektedir.

— ٣٧٣ —

اتلافی : اولکیسنك عیبی‌در .

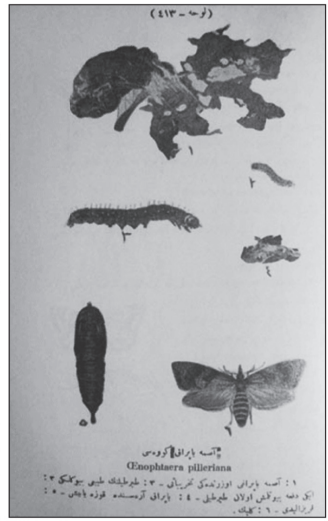
١٢١ : Xyloborus dispar شفتالی اودون فوردی .

اوفق بر حشره اولوب اك زیاده شفتالی کبی میوه آغاجلرینك تپه‌لرنده‌کی دالدرك ایچربلرنده دهلیزلر آچارلر . ارکك ودیشیسی بربرندن فرقلیدر .

♂ ♀

(توصیو - ١٢١) شفتالی اودون فوردینك ارکك ودیشیسی ایله فوردك آچدیغی دهلیزلر

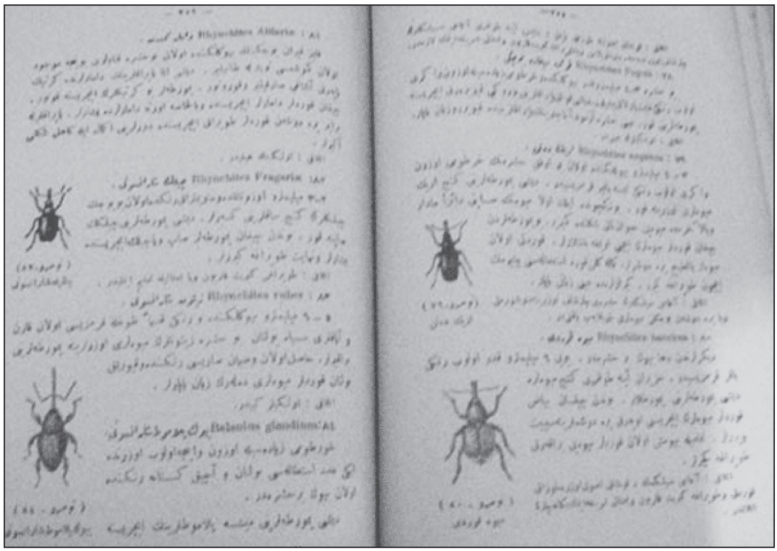
اتلافی : ضعیف شفتالیلره مسلط اولدیغندن ضعفینك اوکی آلمی وعینی زمانده اولکیر حفنده توصیه اولنان خصوصاتی تطبیق ایتمك لازمدر :

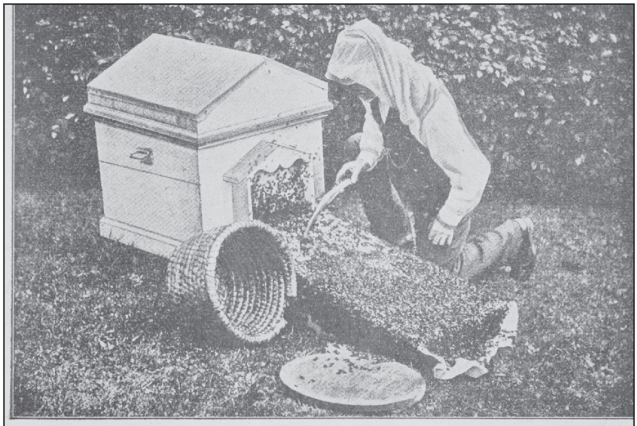

(لوحه - ٤١٣)

Œnophtaera pilieriana

١ : آصه یاپراق اوزرندهکی تخریباتی - ٣ : طوپلدقدن صکی یوکلکی ٢ : اکی دفه یوکلمش اولان طوپلدی - ٤ : یاپراق ترسنده فوزه یاپمش - ٥ : ارزالیمی - ٦ : کلبك .

آریجیلق : نواصول قووانده اوغل آرینك تفریق که بو عملیات اوغلك خسته‌لغی حالنده اجرا اولنور ،
آبوسایه‌ده بشقه اوغل سوق ایدیلیر وآریلر بال یاعقده توقفه اوغرامزلر

آریجیلق : قووانده بال کماله کلنجه آریلر براوغولتو پیدا ایده‌رك بشقه‌طاقم تشکیلنه باشلارلرکه اوزمان قووان آچیلنجه « اوغل » ایله برلکده خارجه جیقارلر ، بویله‌جه آغاجلره قونارلر؛ آریجیلر بونلری « اوغل اوتی » دالنه طوپلایوب یکی قووانه سوق وادراده یکی طاقم تشکیل ایدر .

Arıcılık hakkında bilgiler.

HASAT MAKİNESİ

Vakit hayli ilerlemişti, Sultan, Sırdaş'ın notlarını dinlemeye devam ediyordu. Derviş ise hem anlatılanları dinliyor, hem de elindeki tespihi çekiyordu.

Tarımdaki faaliyetler Sırdaş tarafından okunduktan sonra, 1899 yılında yapılan hasat makinesinin notlarına sıra gelmişti.

Sultan, bunca meşakkatin arasında tarıma ayrı bir ilgi gösteriyor; tarımda ileri tekniklerin kullanılması ve yeni tekniklerin bulunması konusunda görev vermiş olduğu mühendislere bu konularda ellerinden geleni yapmaları için ısrar ediyordu.

Özellikle tohumculukla ilgili çalışmalarda önemli başarılar kazanılmıştı.

Tarımda insan gücüne dayalı, ilkel bir metot olan ürün toplama/hasat yöntemi, oldukça zaman alıyor ve beklenen verimi de sağlayamıyordu.

Frenk diyarlarında, birçoğu tarım ülkesi olmamasına rağmen, tarımda kullanılan pek çok makinenin var olduğu biliniyordu.

Osmanlı niye kendi tarım makinesini yapmasındı ki? Zira Osmanlı tebaasının çoğunluğu geçimini tarımdan sağlıyordu, yani tam bir tarım toplumuydu.

Bu konu bir ferman ile gündeme getirildi. Tarım makineleri yapılacaktı. Hem de bu tarım makinelerini Osmanlı mühendisleri yapacaklardı. Yapılan makine, tamamen yerli bir üretim olacaktı.

Fermanın gereğinin yapılması için hemen çalışmalara başlanıldı. Bu konuyla ilgili olarak, Bursa ili tarım mühendislerinden Rüştü Bey görevlendirilmişti.

Rüştü Bey'in başkanlığında bir ekip kuruldu ve çalışmalara başlandı.

Yapılan bu çalışmalar neticesinde çok işlevli bir hasat biçme makinesi meydana getirildi. İcat edilen bu makine çok yönlüydü: Hasat biçiyor, ürünlerin ayrışımını yapıyor ve ürünlerin balyalanmasını sağlıyordu...

Bu konuyla ilgili olarak Yıldız Sarayı'na, Sultan Abdülhamid Han'a detaylı bir rapor sunulmuştu.

İcat edilen bu makinenin ismini Rüştü Bey'in koyduğu bilinmekte olup, dövme harflerle bu isim, makinenin üzerine yazılmıştı: Yıldız Biçer.

Yüzde yüz yerli olan ve tamamı Osmanlı mühendisleri tarafından tasarlanan makine, Sırdaş'ın kayıtlarına, Derviş'in şahitliğinde numara verilerek geçirilmiştir.

*

Günlükten:

Elimizdeki kayıtlardan öğrendiğime göre, bu makineden üç adet yapıldığı bilinmektedir. Yapılan bu makinelerin daha sonraki akıbetleri bilinmemekle beraber, bilinen kayıtlar şunlardır: Ruslar, bu makineyi görüp makinenin planlarını o dönemin casusluk teknikleriyle elde etmişlerdir. Hatta daha sonra Ruslar, Sultan Abdülhamid Han'a bir heyet göndererek, bu makinenin üretimi için bazı anlaşmalar önermişlerdir.

Şimdilerde şu soruyu sorabiliriz: Acaba 'biçerdöver' ismi Abdülhamid Han'ın bu makinesinden mi ilham alınmıştır?

ABDÜLHAMİD HAN'IN BÜYÜK SIRRI TÜRK DEVLET GELENEĞİNDEKİ SEMBOL: İÇ İÇE GEÇMİŞ ÜÇ HİLÂL

Muhafız kumandanı Rasim Bey, Sultan'ın Beylerbeyi Sarayı'ndaki odasına girdi.

- "Sultan'ım Doktor Atıf Bey, Abid Efendi'yi ve Hanımefendi'yi muayene etmişler. Hanımefendi'nin humması yok, nezle olmuşlar. Abid Efendi de nezle olmuş. Atıf Bey gerekli ilaçları yazmış, endişelenecek bir durum yokmuş."

Abdülhamid Han:

- "Hanım öksürüyor, bende kırıklık var, sabahleyin ikimiz de baş ağrısı hissettik. Nezle eve girince herkesi kırıp geçiriyor Rasim Bey."

Vakit yatsıya yaklaşmıştı. Muhafız Kumandanı, saraya yaklaşan çatana haberini alınca, gelenlerin kim olduğunu merak etti. Çatanadan Sırdaş ve Derviş inince, endişelenecek bir durum olmadığını anladı. *"Muhakkak Sultan çağırmıştır"* diye düşündü.

Misafirler bekletilmeden Sultan'ın huzuruna çıkartıldı. Sultan'ın bir elinde mendil bir elinde sıcak ıhlamur, sobanın başında oturmaktaydı.

Âdeti olduğu üzere misafirleri ayakta karşıladı.

- "Küçük bir mikrop bizi yere serdi Derviş."
- "Allah şifa versin Sultan'ım. Bu aylarda salgın oluyor."

Sırdaş:

- "Geçmiş olsun Sultan'ım. Zahmet buyurmasaydınız, siz sıhhatinize kavuşun, inşallah çalışmalarımıza başka bir gün devam ederiz."

Sultan:

- "Pek mühim bir şeyim yokmuş, Dr. Atıf Bey muayene ettiler. Evde herkes nezle, bize de bulaştı. Biz çalışmamıza devam edelim, yarının ne olacağı belli olmaz."

Sırdaş, Kara Kaplı'yı açtı, okumaya başlayınca, Sultan, anlatılan o tarihlerin hayaline daldı gitti...

*

Sultan'a bir zarf verilir. Sultan, içindeki kâğıdı çıkarır. Kâğıdın üzerine çizilmiş; iç içe geçmiş üç hilâli görür ama bu şekle bir anlam veremez. İlk önce aklına Teşkilât-1 Mahsusa ile İttihat ve Terakki Cemiyeti gelir. Bu şeklin onlarla bağlantılı olup olmadığını düşünür. Sultan'ın bu konular üzerinde fikir yürüttüğünü, Derviş'ten öğreniyoruz.

Derviş, olayı bize şöyle nakleder:

- "Sultan beni çağırdı. Huzura vardığımda, Sultan'ı biraz düşünceli gördüm. Usulünce selâmımı verdim. Hareketlerinden acelesi olduğu hemen anlaşılıyordu. Hızlı bir şekilde selâmımı alıp,

'Gel Derviş' dedi. Elindeki kâğıdı göstererek;

'Bu ne ola ki, bir anlam veremedim?' dedi. Zarftan çıkan kâğıtta sadece bir sembol vardı. Sultan:

- 'Bu yeni bir mesaj mı, yoksa tehdit mi, bir fikrin var mı?'

Biraz tereddüt ve endişe ile Sultan'ın elindeki kâğıda baktım. Gördüğüm sembol beni çok rahatlattı. Çünkü gördüğüm bu sembol, Türk Devlet geleneğinin bir nişanıydı. Benim bildiğim; bu sembolün kökeninin, Hoca Ahmed Yesevi Sultan'a kadar gidiyor olduğuydu. Muhakkak öncesi de vardı. Bu sembol, Türk Devleti'nin dünya hâkimiyetini simgeliyordu. Türk Devleti'ni dünya hâkimi yapmak için bu uğurda kendini adayanlara verilen ve bu mücadelenin manasını içeren bir semboldü bu.

Sultan'a durumu izah ettim. Sultan beni dikkatlice dinledi. Sonra şöyle dedi:

- 'Neden ben bunu şimdiye kadar bilmiyordum? Bunu eğer daha evvel bana söyleseydiniz, Osmanlı Devlet Arması yerine bu sembolü kullanırdık' deyince, Sultan'a şöyle cevap verdim:

- 'Sultan'ım, bu sembol bir Türk Devleti'nin arması olamaz! Sadece bir Türk Devleti'ni temsil edemez! Çünkü bu sembol, bütün Türk devletlerinin, ortak kuruluş ve beka felsefesinin sembolüdür. Dünya Türk hâkimiyetini sembolize eder. Yani bir devlete mal edilemez. Büyük bir seçici kurulun yüzyıllar boyu süregelen bir geleneğinin izlerini taşır. Ahmed Yesevi ile yeniden bir anlam kazanan bu sembol, Gizli Kurul'un sembolüdür.

Bunun üzerine Sultan:

- 'İyi, ama neden bana daha önce söylemediniz' diye sordu.

- 'Efendim, demek ki nasip ve zaman bugüneymiş. Bu sırrı sizin bilmeniz bugün istenmiş. Bu sırrı sizin dedelerinizin çoğu öğrenemeden bu dünyadan göçtü gitti.'

Sultan tekrar şaşkınlıkla, biraz da kızarak sordu:

- 'Ne yani, dedelerim de bilmiyorlar mıydı? Koskoca imparatorluğun padişahları da bunu bilmiyorlar mıydı? Nerede bu teşkilat?'

Büyük bir saygıyla cevap verdim:

- 'Sultan'ım, bu teşkilat; Türk tarihi var olduğundan beri hayatta. Benim bildiğim, en son Hoca Ahmet Yesevi'nin duasıyla, Anadolu'yu yeniden Türk hâkimiyetine almak için faaliyete geçerek tekrar can buldu. Bunlar, herhangi bir Türk devleti, yeryüzünde hâkim konuma gelene kadar faaliyet gösterirler. Fatih devrinde, Kanuni devrinde bu yapı uyumaya geçmiştir. Çünkü istenilen hedefe ulaşılmıştır. Ne zaman ki Türk devletleri zaafa uğrar, endişe hâsıl olur, beka sorunu yaşar, bu yapı o zaman tekrar uykudan uyanır, faaliyete geçer. Dünyanın her yanına anında kök salar...

Sultan, Derviş'e dönerek:

- 'Bu sembolün bana gönderilmesi, yeni bir devletin alâmeti mi' diye sordu. Bunun üzerine:

"İnşallah Efendim" dedim. Sultan'a, sembol ve bu yapıyla ilgili derunî bilgiler verdim. Padişah gönderilen sembolden ve benimle olan konuşmalarından şu sonucu çıkarmıştı: 'Öyleyse bugün uyuyan bu yapı uyanmış ve harekete geçmiştir.' Sultan derin düşüncelere daldı ve aklına kendine daha önce söylenen şu sözler geldi:

- 'Seni tahta padişah olarak oturtmuyoruz. Seni buraya yeni kurulacak Cihan Devleti'nin temellerini atman, Osmanlı'nın yıkılışını uzatman ve dünyayı oyalaman için Hakan olarak oturtuyoruz...' "

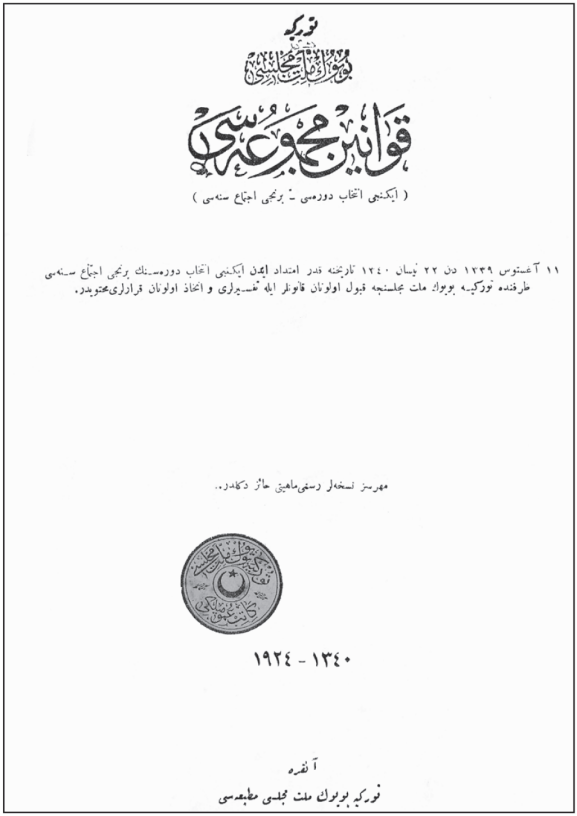
Padişah, Derviş'e şunları söyledi:

- Bizler de zannederdik ki bu saltanat, bu taht, bize babalarımızdan, atalarımızdan emanet edildi. Oysa, şimdi anlıyorum ki, bu taht atalarımızdan emanet edilmemiş. Demek ki gerçekten bizi tahta oturtanlar varmış...

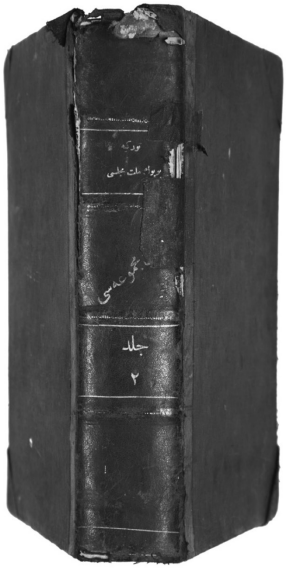
*

Günlükten:

Yıllar sonra, Abdülhamid Han'ın büyük katkıları ile teşkilatın önü açılmıştır. Daha sonra Kurtuluş Savaşı yapılmış, birçok büyük tarihi olaydan sonra, Gazi Paşa önderliğinde T.C. Devleti meclisini kurmuştu.

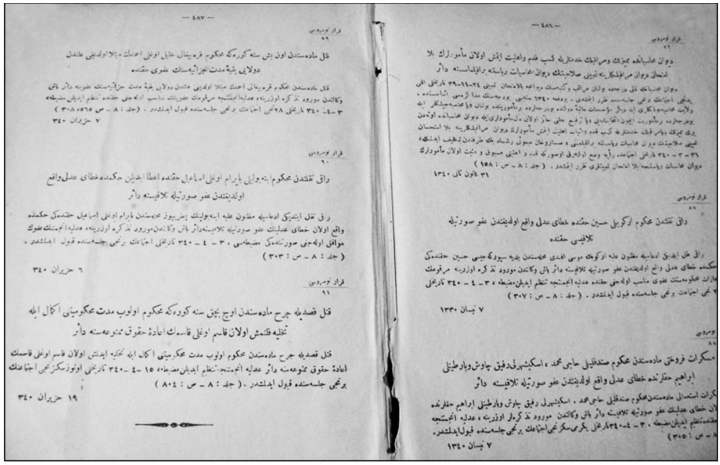

تورکیه
بیوك ملت مجلسی
قوانین مجموعه سی
(ایکنجی انتخاب دورهسی ـ برنجی اجتماع سنهسی)
١١ آغستوس ١٣٣٩ دن ٢٢ نیسان ١٣٤٠ تاریخنه قدر امتداد ایدن ایکنجی انتخاب دورهسنك برنجی اجتماع سنهسی
طرفنده تورکیه بیوك ملت مجلسنجه قبول اولونان قانونلر ایله تعدیلری و الغاذ اولونان قرارلری محتویدر.
مهرسز نسخهلر رسمی‌ماهیتی حائز دکلدر.
١٩٢٤ - ١٣٤٠
آنقره
تورکیه بیوك ملت مجلسی مطبعهسی

Cumhuriyetin ilanı ile birlikte, ilk Meclis toplanmış, bir sene boyunca Meclis'in tüm faaliyetleri zapta geçirilmiş ve arşivi yapılmıştır. 1923-1924 yıllarındaki Meclis'in bütün zabıtları bir kitapta toplanmıştır. Teşkilât gururla bu kitaba sembolünü basmıştır.

Göktürk paralarında da Ay-Yıldız olduğu bilinir.

Sırdaş anlattıklarını bitirmişti. Kahvecibaşı Ali Efendi'nin getirdiği ıhlamurlar içilmişti. Sultan koltuğundan hafifçe doğrularak, elindeki tespihi cebine koydu. Derviş'e dönerek:

- "Derviş Efendi, ben Selanik'e sürgün edilince Yıldız yağması başlamış. Ne emeklerle kurduğum Yıldız Kütüphanesi de bu yağmadan nasibini almış. El yazması nice eser kayboldu gitti. Bereket versin ki kütüphaneci Sabri Bey, yağmacılara karşı kendi bedenini siper etti de, eserlerin bir kısmını kurtardı. Allah razı olsun ondan..."

Derviş, Sultan'ın hüzünlendiğini görünce:

- "Sultan'ım sizi fazla yormayalım isterseniz, daha sonra okumalarımıza devam ederiz" dedi.

Sultan:

- "Meraklanma Derviş çok şükür iyiyim."

Sultan, Sırdaş'ın Kara Kaplı defterden okumasına devam etmesini istedi.

BELGELERLE MEDUSA VE ŞAHMERAN

Günlükten:

Medusa ile ilgili olarak rivayetler, mistik hikâyeler, inançlar vb. birbirinden farklı birçok anlatım günümüze kadar ulaşmıştır.

Ayrıca Medusa hakkında bugüne kadar pek çok efsane anlatılmıştır.

Medusa, bir kadındır. Saç örgüleri yılan şeklindedir. Baktığı insanı 'taş' eder vs. gibi rivayetler vardır. 2010 yılının ilk yarısında Medusa karakterine, 'Titanların Savaşı' filminde rastladım. Filmin afişine baktığımızda; kafası kesilmiş halde bulunan Medusa'nın saçları yılanlı haliyle başta büyük şehirlerimiz olmak üzere her yerde billboardlara asıldı.

Medusa ile ilgili olarak bizim tarihimizde de çok az bilgi vardır: Kime sorsanız, 'İstanbul Sultanahmet'te, Yerebatan Sarnıcı'nda Medusa'nın mezarı/heykelleri var' diyeceklerdir. Dev mermer sütunlar, birkaç mermer sütun üzerinde Medusa'nın kabartma taş üzerine işlenmiş yüzü ve saçları yılanlı hali ve buna benzer figürler... Bunlara ek olarak Medusa ile ilgili bilgiler, Yerebatan Sarnıcı tanıtım kitapçığında yer almaktadır.

Anlatılanlar ne kadar doğru ne kadar yanlış, bilemeyiz... Tarihin tozlu sayfalarını arayalım: Sırdaş'ın tuttuğu Kara

Kaplı'dan Medusa ile ilgili öyle bir belge ve bilgi çıkmıştır ki, bu konuda bilinen bütün ezberleri bozmuştur.

Şimdi konuyu Sırdaş'ın kayıtlarından izleyelim:

*

Yıl 1456. Fatih Sultan Mehmet'in huzuruna Venedik'ten İtalyan asıllı bir heyet gelir. Sultan'a sunmak üzere, birçok değerli hediyeler vardır yanlarında. Araya hatırlı kişileri, elçileri aracı yaparak, Fatih Sultan Mehmet ile ısrarla görüşme talep ederler.

Padişah, gelen bu heyeti, onca rica ve minnete rağmen huzuruna kabul etmez. Elçilerle görüşmesi için Vezir-i Azam'ı görevlendirir. Venedik'ten gelen bu heyet, çaresiz, Vezir-i Azam ile görüşür.

Görüşmenin konusu, Sultanahmet'te bulunan Yerebatan Sarnıcı ve içinde bulunan hazine ile ilgilidir. Konu oldukça ilgi çekicidir. Hazineden bahseden heyet, Vezir-i Azam'a hazinenin yerini söylemez. Söylemek için şu şartı öne sürerler: Bu bilgiyi sadece Padişah'a söyleyeceklerdir. Bunun için, tekrar Padişah'tan görüşme talebinde bulunurlar.

Vezir-i Azam, heyet ile aralarında geçen konuşmaları Padişah'a aktarır.

Fatih Sultan Mehmet Han'ın siyasî dehası bilinmektedir. 'Bu işin içinde bir iş olabilir' diyerek heyetten bir temsilci ile görüşmeyi kabul eder. Belirlenen tarihte, seçilen temsilci, Fatih'in huzuruna çıkar ve şunları anlatır:

"Yerebatan Sarnıcı diye bilinen mekânın içerisinde bir hazine vardır. Hazineden kastedilen şey altın, gümüş, mücevher gibi maddi değeri olan şeyler değildir. Hazine, özel yapılmış bir lahit ve lahdin içindeki cesettir."

Bu lahit ve içindeki ceset, Venedikli elçiye göre, 'hazine değerindedir'. Cesedin ise 'Medusa' diye adlandırılan efsanevî kişiye ait olduğu belirtilir. Bu ceset, mumyalanmış haldedir.

Fatih Sultan Mehmet Han'dan talepleri ise 'kendileri için çok önemli olan bu lahdi ve içindeki cesedi' gelen bu heyete vermeleridir. Bu lahdin ve içindeki cesedin kendilerine verilmesi karşılığında da Fatih'e birçok şey önerdikleri bilinmektedir.

Kara Kaplı'da, "Venedik'ten gelen elçilerin Hıristiyanlarla bir alâkası olmadığı, gizemli, paganist bir tarikatın üyeleri olduğu" bilgisi de vardır.

Bundan sonrası hakkında pek bir bilgi bulunmamaktadır...

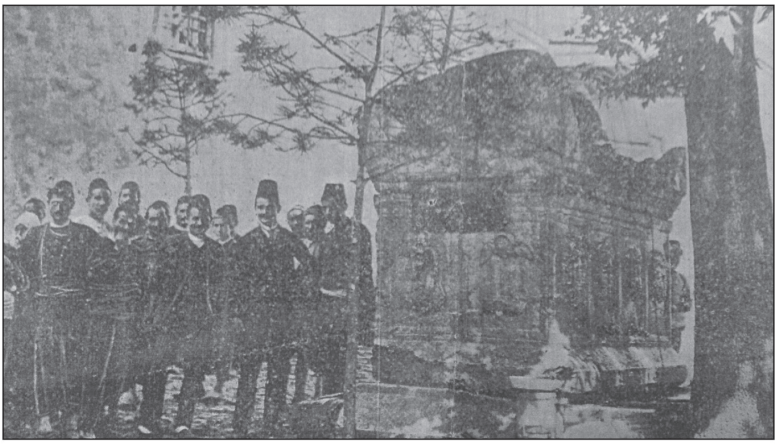
Fatih Sultan Mehmet'in bu lahdin, çıkarılıp çıkarılmamasına izin verip vermediği ile ilgili sır bilgiler Abdülhamid Han'a kadar ulaşır. Abdülhamid Han, bu eksik kayıtları büyük bir ilgi ile takip eder ve işin ehillerine de konuyu incelettirir.

Abdülhamid Han bu işle ilgilenerek bunun takip edilmesini, Medusa ile ilgili olarak, tarihî yanlışların önüne geçilmesini sağlamıştır. Sultan'ın uzak görüşlülüğü sayesinde, maksatlı olarak çarpıtılan bazı bilgilerin, doğru bir şekilde günümüze kadar ulaşması temin edilmiştir.

RESSIMLI GAZETA

ADMINISTRATION:
Grand'rue de la Sublime-Porte, № 38.

Le numéro 25 centimes.

Sultan, Kara Kaplı'ya da öyle bir delil koyar ki, işte ilk defa Türk ve dünya tarihine katkı olacak bu tarihî belge anlatılanların gerçekliği konusunda bize ipuçları verir.

Sultan Abdülhamid Han'ın, gizemli olaylara, sırlı hikâyelere olan ilgisi bilinmektedir. Sherlock Holmes'ın hikâyelerini, İngilizce'den Osmanlıca'ya çevirttiği, okuduğu ve kütüphanesine koyduğu, yine Homeros'un, İlyada ve Odysseia isimli eserlerini de aynı şekilde çevirtip, okuduğu bilinmektedir.

Abdülhamid Han'ın, Medusa ile ilgilenmesinin sebebi, Kara Kaplı'daki kayıtlardan hariç; Sultan'a, bu konu ile ilgili olarak yine birkaç elçinin gelmesi, vezirlerine, Yerebatan Sarnıcı'ndaki hazine ile ilgili bir şeyler fısıldamaları, Sultan'ın bu konuya olan ilgisini daha da arttırmıştır.

Abdülhamid Han, Devlet-i Âliye'nin bunca işi arasında, bu konuyu da ihmal etmemiş, görevlendirdiği birkaç kişi ile bu konunun iyice araştırılmasını sağlamıştır.

Medusa ile ilgili olarak gelen heyetle, Sultan'ın vazife verdiği görevliler temasa geçmiş, edinilen bilgiler Padişah'a rapor edilmiştir.

Araştırma neticesinde, gelen kişilerin kimlikleri ve ait oldukları teşkilâtı (muhtemelen illuminati tarzı bir örgüt) öğrenen Sultan Abdülhamid Han, bu heyetin taleplerini geri çevirmiş ve heyetten aktarılan bilgiler doğrultusunda da bu lahdi çıkarmaya karar vermiştir.

Abdülhamid Han'ın görevlendirdiği bir heyet, Derviş'in emri altında "Medusa" ile ilgili çalışmaya başlamış, bu ekibe Yıldız İstihbaratı'nın en seçkin üyeleri de eşlik etmiştir.

Uzun uğraşlar sonucunda, Yerebatan Sarnıcı'nın -bugün kapanan dehlizlerinde- söz konusu lahit bulunmuştur.

Burada kısa bir not yazmakta fayda var: Bugünkü Yerebatan Sarnıcı birçok dehlizlere sahiptir. Bir ucunun Haliç'le, bir ucunun Ayasofya'yla, hatta "Binbirdirek Sarnıcı" ile bağlantılı olduğu bilinmektedir.

Günümüze gelene kadar, dehlizlere duvarlar çekilmiş, ağızları kapatılmış, bu şekilde dehlizlerin birçok sırrı da örtülmüştür.

Abdülhamid Han'ın araştırmaları netice vermiş ve lahit bulunmuştu. Hakan, lahdi bizzat yerinde görmüş, tonlarca ağırlıktaki bu lahdin kapağı indirilmiş, lahdin içinde görenleri dehşete düşüren bir yaratık görülmüştür.

İnsan başına benzeyen, kıvrımlı kıvrımlı dev bir yılan gibi, mumyalanmış, ancak bozulmaya başlamış bu yaratığı, orada bulunan çok az kişi görmüş ve onu görenler hayretler içerisinde kalmışlardır.

Abdülhamid Han, bir fermanla, lahdin derhal korunmaya alınmasını, görülen bu lahdin ve içindeki yaratığın kimseye anlatılmamasını emretmiştir.

Abdülhamid Han, bu konuyla ilgili olarak, ne yapacaklarına dair istişare etmek için, derin ehl-i ulema ve gönül gözü açık kişilerle çok gizli bir toplantı yapmıştır. Yapılan bu toplantı neticesinde

ortaya birçok görüş atılmasına rağmen, şu görüş ağırlık kazanmıştır: Lahit ve içindeki ceset, halkta çeşitli fitnelere sebep olunmaması için gizlenecektir.

Ancak Abdülhamid Han, Derviş ve Sırdaş'ın bu konuyla alâkalı bir tereddütleri vardır: Bu lahdi tekrar saklarlarsa, bu lahdin sırrını bilen şer güçler, ona büyük önem atfedenler, bu lahdin yerini tekrar öğrenebilirler mi?

Ertesi sabah ayrı bir heyetle konuyu istişare eden Sultan Abdülhamid Han, yine zekice bir karar vermiştir:

Lahit, gün ışığına çıkarılacak ancak içindeki ceset/yaratık gizlenecektir.

Abdülhamid Han, bu cesedin neye ait olduğunu merak etmiş ve öğrenmek istemiştir. Bu ceset, neye ait olabilirdi? Bunun için yurt dışından ünlü bir biyolog bilim adamı getirilir. Ceset, bu bilim adamına gösterilir. Cesedi gören bilim adamı, dehşete düşer.

Getirilen bu ilim adamı, incelemesinin neticesini Padişah'a sunar. Raporda şu ibareler oldukça dikkat çekicidir: "Bozulmaya başlamış olan, dev görünümlü, başı insana benzeyen, yılan gibi kıvrılmış bu yaratık, muhtemelen dinozor çağından kalan dev bir yılan veya dinozor benzeri bir yaratıktır..."

Bozulmaya başlamış olan bu mumya, insan başını andırdığı için mi insan denmekteydi?

Acaba bu cesedi halk görseydi ne derdi? Belki de 'dev bir ejderha' diye adlandırılacaktı.

En ilginç olanı ise, o lahdin orada olduğunu ve lahdin sırrını bilen birilerinin (şeytanî bir tarikat) asırlarca orada ayin yapmalarıdır.

Bu sırrı, Fatih bildiğine göre, bu örgüt, lahit ile ilgili sırrı kendi üyelerine, lahitteki cesedi göstererek veriyorlardı. Ta ki, şöyle bir kayıta rastladıktan sonra işin durumu değişmiş olabilirdi:

Bir Çingene çocuğu, rivayetlere göre dehlizlerden birine girmiş, çıkamamış, cesedi gördükten sonra o da sırra vâkıf olmuş, dışarı çıktıktan sonra tüm İstanbul halkına: "Ben Şahmeran'ı (yarı insan yarı yılan) gördüm" demesiyle ve bu söylentinin yayılmasıyla olayın boyutu başka bir yöne kaymıştır.

Kayıtlarda kopukluk olduğu için biz Kara Kaplı'daki kayıtları esas alıyoruz.

Tonlarca ağırlıktaki bu lahdi, devrin en güçlü hamal ve tulumbacıları urganlarla, binbir güçlükle gün yüzüne çıkarmışlar, bugünkü Fatih Camii'nin avlusuna götürüp, halka kısa bir süreliğine teşhir etmişlerdir.

Sultan Abdülhamid Han'ın emriyle lahdin resmi çekilmiş ve bu resim devrin gazetelerinde yayınlattırılmıştır.

İşin ilginç kısmı, Kara Kaplı'ya giren lahdin yayınlandığı bu gazete, daha sonra bilinmeyen bir güç tarafından o dönemde toplatılmış, geride kalan nüshaları ise örtbas edilip, farklı hikâyeler anlatılarak konu özünden saptırılmıştır. Fatih Camii'ndeki teşhirden sonra lahit oradan alınıp, Molla Fenari İsa Camii'nin yanında bulunan, kraliçe mezarlarının yanında bir yere konulmuştur. Bundan sonraki akıbeti bilinmemekle beraber, bu lahdin peşine birçok yabancının düştüğü bilinmektedir. İsteyen Molla Fenari Camii'nin tarihini araştırabilir.

Medusa hakkındaki bu bilgiler, Abdülhamid Han'a okunduktan ve onun onayını aldıktan sonra Kara Kaplı'ya kayıt edilmiştir. Bu konuda akla gelen sorular ise şunlardır:

- Şahmeran'ın bu yaratıkla bir ilgisi var mıdır?
- Lahit neden Fatih Camisi avlusunda teşhir edilmiştir? Bu konuda Fatih'in vasiyeti olabileceğinden şüpheleniyoruz.
- Yahudi asıllı yazar Kafka'nın, hiç basılmayan bir eseri, bir kadının bavulundan çıktı. İsrail neden ısrarla bu eseri istiyor? Almanya neden bu eseri vermek istemiyor?

Kafka'nın, basılmayan bu eserinde; 'bu yaratıkla ilgili bilgilerin olduğu' kulaklara fısıldanıyor. Ayasofya'nın 150-200 metre altındaki derinliklerde su kuyularının bulunduğu, İstanbul'un işgali döneminde, İngilizlerin bu kuyulara girip öldükleri anlaşılmıştır. Ölen askerlerin eşyaları da teşhir edilmiştir. Yapılan bu çalışmalar neticesinde, dehlizlerin nerelere kadar gittiği bilinmiyor, bu konuda yapılan çalışmalar ne aşamada bilmiyoruz. Acaba yapılan bu çalışmaların Medusa'nın lahdi ile ilgisi var mı, bilmiyoruz... Çemberlitaş'ın alt kısımlarında, Yerebatan Sarnıcı gibi bir yapının olduğu tespit edilmiştir. Sarnıcın korunması ile ilgili basında birçok haber çıkmaktadır. Sarnıcı korumak için üzerindeki bazı yerlerin kapatılacağı söylenmektedir. Bu konuyla ilgili olarak Dünya Bankası'nın da finans ayırdığı bilinmektedir. Acaba bu bölgeye olan ilgi nedendir?

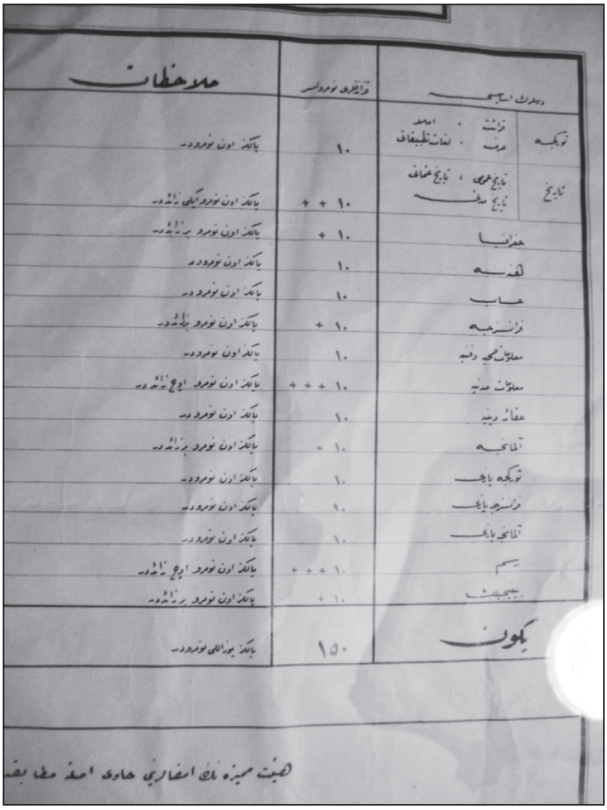
ŞEHZADE KARNESİ

Günlükten:

Cennet mekân Sultan Abdülhamid Han'ın en küçük oğlu Abid Efendi'nin, orijinal karnesini de Kara Kaplı'daki notlardan öğreniyoruz.

Bilindiği üzere Abid Efendi, Abdülhamid Han'ın en küçük oğludur. Umumiyetle ittifaktır ki, Abdülhamid Han'ın en çok sevdiği çocuğu da Abid Efendi'dir. Abdülhamid Han, adeta Abid Efendi'nin üzerine titremiştir. Sultan, Abid Efendi'nin eğitimine çok büyük önem vermiştir. Konuyu çok fazla açmamakla beraber, şunu net olarak biliyoruz: Osmanlı'nın yıkılacağını gören Abdülhamid Han, yeni Türk Devleti'nin kuruluşunu da oğluna müjdelemiştir. Abdülhamid Han, bundan sonra; sultanlık, hanedanlık olmayacağını ve muasır medeniyet düzeninin eğitime çok büyük önem vereceğini bildiğinden, Abid Efendi'nin, dünya standartlarının çok üzerinde bir eğitim almasını sağlamıştır.

Burada şu unutulmamalıdır, Osmanlı'nın eğitim sistemi, aslında sanıldığından çok daha ileri düzeydeydi. Söz konusu şehzade olunca, eğitim çok daha önemli hale geliyordu. Abid Efendi'nin her karne alışında, okul müdürü Celaleddin Osman Efendi, Derviş'i bulur ve ona Abid Efendi'nin durumu ile ilgili özel bilgiler verirdi.

Şehzade Abid Efendi'nin karnesi.

Karne notları:

Akaid-i Diniye Dersi: 10. Yalnız on numaradır.

Almanca Dersi: 10. + Yalnız on numara bir artıdır.

Türkçe Yazı Dersi: 10. Yalnız on numaradır.

Fransızca Yazı Dersi: 10. Yalnız on numaradır.

Almanca Yazı Dersi: 10. Yalnız on numaradır.

Resim Dersi: 10. +++ Yalnız on numara üç artıdır.

Binicilik Dersi: 10. + Yalnız on numara bir artıdır.

Hendese: 10. + Yalnız on numara bir artıdır.

Vs...

Yekûn: 150. Yalnız yüz elli numaradır.

Heyeti Umimiye'nin imzalarını havi aslına mutabıktır. 6 Eylül 1333/1917

Celaleddin Osman Efendi

Bu orijinal karneden de anlaşılacağı üzere, şehzade eğitiminin kalitesi çok açık bir şekilde belli olmaktadır. Ayrıca buraya şu notu eklemekte fayda vardır: Mehmet Abid Efendi, aynı zamanda çok iyi bir ressamdır.

Şehzade karnesi hakkında bazı bilgiler

Adı üzerinde, karne şehzade karnesi olunca, karnenin de özel olması gerekmektedir.

Elimizdeki orijinal karneye baktığımızda, karnenin soğuk damgalı olduğunu görmekteyiz.

Karnenin tamamı, devrin en ünlü hattatlarının el yazıları ile doldurulmuştur.

Abdülhamid Han, her karneyi eline aldığında, karnenin çok başarılı olmasına rağmen, "Bizim veledin falan derslerini tedbirsiz görüyorum" diyerek, Şehzade'nin kulağının çekilmesini hocasından talep etmiştir.

Sırdaş, Kara Kaplı'ya, bu karnelerden bazılarını hatıra olması için koymuştur...

Şunu da biliyoruz ki, Gazi Paşa, Abid Efendi ile öğrencilik yıllarında ilgilenmiştir.

Şehzade Mehmet Abid Efendi kimdir?

Şehzade Mehmet Abid Efendi (17 Eylül 1904, Yıldız Sarayı, İstanbul-8 Aralık 1973, Beyrut) Osmanlı padişahı II. Abdülhamit'in en küçük oğludur.

Yıldız Sarayı'nda doğdu. Annesi Saliha Naciye Hanımefendi idi. II. Abdülhamit 27 Nisan 1909'da tahttan indirildiğinde dört yaşında olan Abid Efendi, sürgün ve hapis yıllan boyunca babasının yanında kaldı. 1909-1912 yıllan arasında Selanik'te Alatini Köşkü'nde, daha sonra II. Abdülhamit'in 10 Şubat 1918'de ölümüne dek Beylerbeyi Sarayı'nda hapis hayatı yaşadı. Daha sonra askerî eğitim görerek subay oldu. 1924 yılında diğer hanedan üyeleri ile birlikte yurt dışına çıkarıldığında 19 yaşında idi.

1924'te annesi, ablası Ayşe Sultan ve bazı aile fertleriyle birlikte Paris'e gitti. Paris Hukuk Fakültesi'ni ve Şark Dilleri Farsça bölümünü bitirdi. Ekonomik sıkıntı çekti. Enver Paşa'nın Orta Asya'da bağımsız bir Türkistan devleti kurma ülküsünün destekleyicisi oldu. Birçok gönüllü ile birlikte Enver Paşa'nın davasına katılmak istediyse de Enver Paşa'nın 4 Ağustos 1922 yılında Tacikistan'da ölmesi üzerine bu isteğini gerçekleştiremedi. 1936 yılında Arnavutluk Kralı Ahmet Zogu'nun kız kardeşi Prenses Seniye ile evlendi ancak 1948 yılında ondan boşandı. Ahmet Zogu'nun krallıktan uzaklaştırılmasına kadar Arnavutluğun Paris maslahatgüzarlığını yaptı. Hiç çocuğu olmadı. 1973 yılında Beyrut'ta vefat etti. Şam'da Sultan Selim Camii haziresine gömüldü.

UZAKDOĞU SPORLARI VE ABDÜLHAMİD HAN

Yamada Paşa, Abdülhamid Han ve Atatürk...

Japonya ile Osmanlı'nın dostluk köprüsü olan Ertuğrul Firkateyni, Osmanlı'ya bir miras bırakmıştı. Uzakdoğu sporlarından, yakın dövüş sanatı olarak bilinen karate ve kungfu.

Japonya seyahatine katılan Cemil Bey, Japonya'da gördüğü bu sanatı ve bu sanatı çok iyi bilen bir de kungfu hocasını İstanbul'a getirmiştir. Bu hocayı, Torajiro Yamada da çok iyi tanımaktadır. İstanbul'a gelen bu kungfu hocasının nezaretinde, Mevlevi Dergâhı'nın avlusunda antrenmanlara başlanmıştır. Yapılan bu çalışmalar hakkında Abdülhamid Han'a da gerekli bilgiler verilmiştir.

Gelişmeleri yakından takip eden Abdülhamid Han, bu yakın dövüş sanatını merak etmiş, karate ve kungfu öğrencilerinin yapmış olduğu bir gösteriyi izlemiştir. Yapılan bu gösteriyi beğenmiş olan Sultan, yakın korumalarının ve Teşkilat-ı Mahsusa elemanlarının da bu dövüş sanatını öğrenmelerini tavsiye etmiştir.

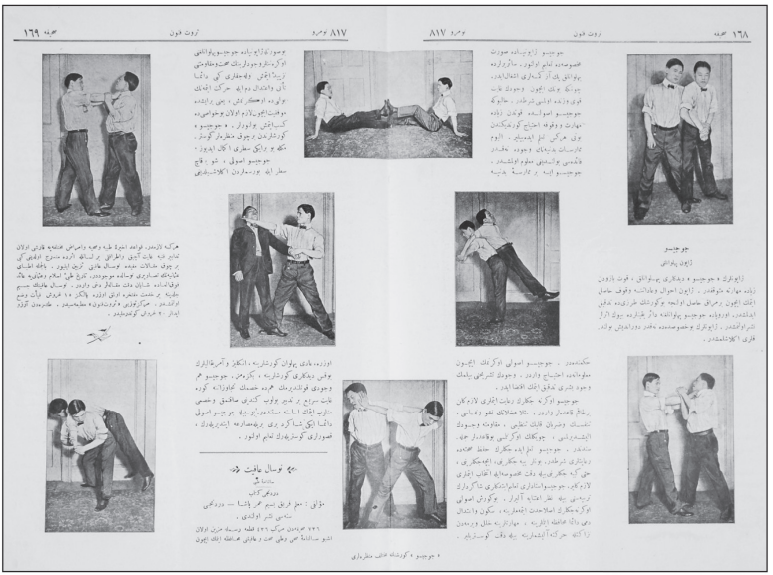
Kısa sürede bu sporun ünü İstanbul'da yayılmış, büyük ilgi görmeye başlamıştır. Hatta bu dövüş sanatı ile Osmanlı tokadı karşılaştırmaları yapılmış, bu konuda çeşitli latifeler de yapıldığı bilinmektedir.

Mermere, elin ayası ile çalışılarak öğrenilen Osmanlı tokadı, askerlerin, silahsız savunma ya da saldırı durumunda, hasımlarını

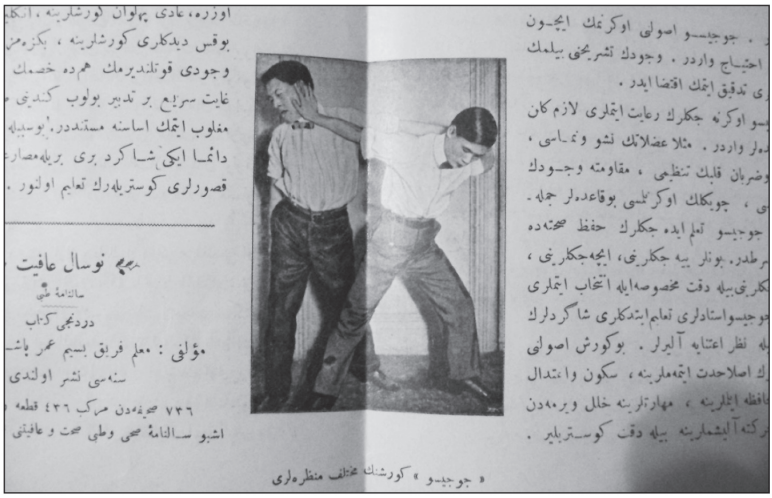
sersemletmek ve yere sermek amacıyla uyguladıkları bir vuruştur. Osmanlı tokadı genellikle, yüzün her iki yanına ve enseye yapılır. Osmanlı tokadı, vuruşun şiddetine göre zaman zaman da öldürücü olabilmektedir.

Yıldız Teşkilatı'nın seçkin Alperenleri, Japonya'dan gelen hocaya Osmanlı tokadını öğretmişler, Japon hoca da Teşkilat'ın mensuplarına Uzakdoğu sporlarını öğretmiştir.

Sultan Abdülhamid Han'ın teşvik ve telkinleriyle bu spor hakkında öğretici çalışmalar, devrin gazetelerinde yer almıştır.

Dünyadaki gelişmeleri yakından takip eden Sultan Abdülhamid Han; toplumsal hayatın her alanında, halkın istifadesine sunulabilecek her türlü yeniliği teşvik etmiş ve uygulamıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nun en sıkıntılı dönemlerinde, Sultan Abdülhamid Han, gereksiz gibi görünen bir spor dalının yaygınlaşması ve öğrenilmesi için gayret sarf etmiştir.

Sırdaş, karate ve kungfu konusunda yapılan çalışmaları ve devrin gazetelerinde bu konuyla ilgili yer alan haberleri içeren bir nüshayı, Kara Kaplı'ya eklemiş ve durumu Sultan'a arz ettikten sonra gerekli kayıtları tarihe not düşmüştür.

*

Burada Torajiro Yamada hakkında kısa bir bilgi vermemiz gerekirse:

Bilindiği gibi, 1890 yılında Ertuğrul Firkateyni Japonya'da batmıştı. Torajiro Yamada isimli bu Japon, şehit aileleri ve kazazedeler için Japonya'dan bağış toplar. Yamada, toplanan bu bağışı, dönemin padişahı Abdülhamid Han'a teslim etmek için Türkiye'ye getirir.

Yamada'ya Padişah, "Burada subaylara Japonca öğret!" demiş, bunun üzerine seçilen bu beş subaya Japonca öğretmiştir. Bu subaylardan biri de Mustafa Kemal Atatürk'tür.

Aradan geçen zaman zarfında, Abdülhamid ile Yamada arasında derin bir dostluk bağı kurulur. Abdülhamid Han da bu Türkiye

âşığı genç Japon'u çok sever. Ona Türkçe öğrenmesi için Fransızca bilen bir öğretmen tutar. Kur'an-ı Kerim öğretir. Padişah'ın "Müslüman olmak istemez misin?" şeklinde sorusuna olumlu cevap vererek, Müslüman olur. Abdülhamid Han, ona Abdülhalil' ismini takar ve böylelikle Abdülhalil Yamada Paşa unvanını alır.

Son olarak 1931 yılında Türkiye'ye gelen Abdülhalil Yamada Paşa, kendi öğrencisi olan dönemin Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk'ü makamında ziyaret eder. Yaşlı Torajiro'yu gördüğünde 'sensei' (hocam) diyerek ayağa kalkan Atatürk'ten, Yamada Paşa, Tokyo Camii için himmet ister. Atatürk, himmet mevzuunda cömert davranır." (Anılarında bunları anlatan Yamada Paşa, "Abdülhamid ile Atatürk arasında hiçbir bağ olmamıştır" diyenlere de güzel bir cevap vermiş olur.

TOPÇU AHMED SÜREYYA EMİN BEY

Günlükten:

> Osmanlılar, savaşlarda topu ilk olarak Kosova Meydan Savaşı'nda kullandılar. Daha sonra yapılan birçok savaşta top kullanılmıştır. Ancak topun yapılan savaşlarda birinci sırada yer alması Fatih Sultan Mehmed Han devrinde olmuştur. İstanbul'un fethi sırasında toplardan büyük oranda yararlanıldığı bilinmektedir.

Osmanlıların topçuluk ile ilgili tekniklerine Avrupalılar ancak 1700'li yıllarda ulaşabilmişlerdir.

Sırdaş ve Derviş, II. Abdülhamit Han zamanında topçulukla ilgili notlarında şunlara yer vermişlerdir:

Osmanlı topçuluğu, XVII. yüzyıldan itibaren, Avrupa topçuluğu karşısında duraklamaya ve daha sonra gerilemeye başlamıştır. XIX. yüzyılda ise imparatorlukta topçuluk konusunda çok önemli bir gelişme meydana gelmiştir, ancak bu önemli gelişme unutulup gitmiştir.

Dünyanın ilk seri atışlı sahra topunun mucidi Ahmed Süreyya Bey'dir. Ahmed Süreyya Emin Bey, seri atışlı bir top yapılabileceğini kanıtlamış ve çok parlak bir başarıya imza atmıştır. Bu başarı, Ahmed Süreyya Emin Bey'in, zamanının çok ilerisinde bir anlayışa sahip olduğunu göstermektedir. Ahmed Süreyya Emin Bey, toplar ateş edildikleri sırada falyalarından dışarıya çıkan gazın, güllelerin sürat ve kuvvetini azaltmasına engel olacak yeni bir

buluş için teknoloji mühendislerini araştırmaya çağıran Fransa Hükümeti'nin yaptığı resmi duyuruyu haber almış, bu çalışmalar devam ederken kendisi yaptığı bir icat ile bu sorunu Fransızlardan önce çözümlemiştir.

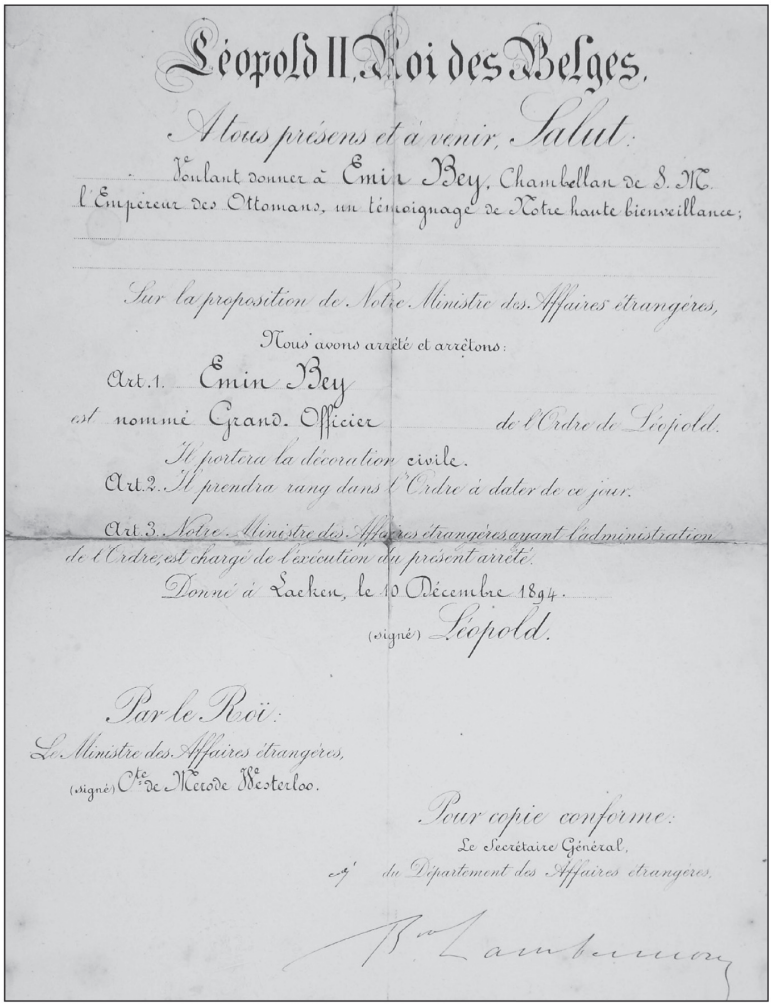
Falya, barutunun ateşlenmesi ile gaz namludan süratle dışarı çıkarken topun içerisine büyük bir şiddet ve gürültü ile hava doluyor ve kuyruktan ortaya çıkan gaz kaçakları mermilere sürat kaybettiriyordu. Topçu Emin Bey gaz kaçaklarının meydana gelmesine engel olacak yeni usulde bir barut haznesi kapağı yapmıştır. Bu kapağın yanı sıra falyayı kapatarak ateş edici bir alet ile kuyruktan ortaya çıkan gaz kaçaklarını engelleyen biri çelik ve diğeri tunç toplara mahsus olmak üzere iki çeşit gaz halkasıyla bir de ayrıca barut haznesi kapağı icat etmiştir.

*

Sultan Abdülhamit Han, Emin Bey'in maharetlerini yakından takip ediyordu. Nihayetinde bir gün Yıldız'a davet etmişti. Fakat Emin Bey'in maharetini Batı'nın silah simsarları da işitmişlerdi. Ahmet Emin Bey'in yakasını bırakmıyorlardı. Çeşitli yollarla Emin Bey'i takip ediyorlardı. Burada takip ettikleri aslında Emin Bey'in çalışmalarıydı.

Sultan Abdülhamit Han, Emin Bey'e koruma amaçlı fedailer vermişti. Bu zat öyle sıradan bir top mucidi değildi. Ahmed Süreyya Emin Bey, imparatorluğun şimdiye kadar sahip olduğu en büyük bilginlerden biriydi. Emin Bey yurt dışından birçok teklif alıyordu, ama bu teklifleri geri çeviriyordu. Bu teklifleri reddetmesi Fransa, Almanya krallarının Abdülhamit Han'a hususi mektup yazıp, rica ile Osmanlı Devleti'nin bir mucidi olarak Emin Bey'i davet etmesine kadar devam etti. İşte Sultan Abdülhamit Han'ın dehası bir kere daha devreye giriyordu. Emin Bey'i yanına çağırttığında, "İmparatorluk dışına çık, davetlere icap et, çalışmalara katıl. Oradaki gelişmeleri incele ve çalışmalarına kat" demişti.

Son devrin büyük Türk mucidi olan Emin Bey'in yeni nesiller tarafından bilinmesi çok önemlidir. Çünkü yabancılar Emin Bey'in kıymetini bizden daha iyi biliyorlardı. Fransa, Emin Bey'e gelmiş geçmiş en büyük topçu unvanı ve beraatı veriyordu, hem de Almanya ve İngiltere'nin reyleri ile.

Léopold II, Roi des Belges,

A tous présens et à venir, Salut:

Voulant donner à Emin Bey, Chambellan de S. M. l'Empereur des Ottomans, un témoignage de Notre haute bienveillance;

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères,

Nous avons arrêté et arrêtons:

Art. 1. Emin Bey est nommé Grand. Officier de l'Ordre de Léopold. Il portera la décoration civile.

Art. 2. Il prendra rang dans l'Ordre à dater de ce jour.

Art. 3. Notre Ministre des Affaires étrangères ayant l'administration de l'Ordre, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Laeken, le 10 Décembre 1894.

(signé) Léopold.

Par le Roi:

Le Ministre des Affaires étrangères,

(signé) Cte de Merode Westerloo.

Pour copie conforme:

Le Secrétaire Général,

ff. du Département des Affaires étrangères,

ATATÜRK'ÜN ANKA PROJESİ

Günlükten:

Kara Kaplı'daki notlar elime geçtiğinde içinden çıkan bir belge beni oldukça şaşırttı. Çünkü belge, Sultan'ın vefatından sonraki tarihe aitti. Acaba Kara Kaplı'ya konulacak notlar bugün de devam mı ediyordu?

Son yıllarda Atatürk'ün vasiyeti ile ilgili çeşitli spekülasyonlar yapılmaktadır. "Vasiyet, çok gizli kasalarda saklanmaktadır" türünden birçok olur olmaz şeyler anlatılmaktadır. Artık yeri ve zamanı geldiği için, spekülasyonları bir kenara iterek, Gazi Paşa, Abdülhamid Han ilişkisini ve Gazi Paşa'nın gerçek vasiyetlerinden şimdilik bir tanesini açıklamak boynumun borcudur.

Çok detaya inmeden, öncelikle Gazi Paşa ile ilgili bilinmeyen birkaç sırrı söyleyelim: Mustafa Kemal, daha genç bir subayken, "özel bir istihbarat subayı" olarak yetiştirilmiştir. Bulgaristan'da, Viyana'da, Romanya'da, Almanya'da birçok istihbarat görevlerinde bulunduğu bilinmektedir. Ancak buradaki istihbarat görevlerinin "havacılıkla" ilgili olduğu bilinmez! Nitekim, Gazi Paşa'nın arkadaşı Fethi Bey ile birlikte, 1910 yılında Fransa'da yapılan büyük Picardie Manevraları'nı yabancı ülkelerin kurmaylarıyla birlikte izleme görevi aldığını özellikle hatırlatalım... Gazi Paşa'nın, Veliaht Vahdettin Efendi'nin, 15 Aralık 1917-5 Ocak 1918 tarihleri arasında yaptığı Almanya yolculuğuna katıldığı bilinmektedir. Atatürk, bu

geziden sonra, hastalığının tedavisi için Viyana'ya, Karlsbad'a gitti. Burada, aslında hastalık bahaneydi. Asıl amaç, orada havacılıkla ilgili, askerî bilim adamlarının karargâhlarında, birçok belge ve bilgiyi incelemekti.

Gazi Paşa, Cumhuriyet'in ilanından sonra çok gizli bir birim kurmuş, bu birim havacılıkla ilgili gelişmelere yön vermiştir. Atatürk'ün parolası: "İstikbal göklerdedir!" Gazi Paşa, o günkü ismi tayyare olan uçaklarla ilgili çok ciddi bilgilere sahipti. Batılıların havacılık alanında yaptığı çalışmaları yakından takip ediyor, kurduğu ekiple de birçok ciddi bilgi ve belgeye ulaşıyordu.

Gazi Paşa havacılıkla ilgilenmeye başladığından beri, gözünü hep semâya dikmiş, "Savaşların ve milletlerin kaderinin belirlenmesinde, uçakların çok belirleyici rol oynadıklarını" birçok konuşmasında ifade etmiştir. Konu çok daha detaylı olup, burada fazla ayrıntıya girmeden esas konumuzu anlatalım:

Gazi Paşa, Cumhuriyet'i ilân ettikten sonra, havacılık sektörüne özel bir ilgi göstermeye başladı. Edindiği bilgi ve tecrübeleri, bu alanda kullanmaya gayret gösteriyordu. Türk havacılığının gelişmesini, güçlendirilmesini sağlamak amacıyla zaman geçirilmeden gerekli girişimleri başlattı. Bu amaçla, Ankara'nın Hacıbayram semtindeki bir evde, Türk Tayyare Cemiyeti kurularak (16 Şubat 1925) kurumsal anlamda adımlar atılmaya başlanmıştır. Yazımızın konusu ile ilgili, burada çok önemli olan bir anıyı sizlerle paylaşalım:

"Devlet Hava Yolları'nın 1953-1954 yıllarında genel müdürü olan, Afyon Milletvekili Rıza Çerçel, 'Atatürk ve Hava Yollarımız' adlı yazısında bir anısından söz eder: Atatürk, bir yaz gününde Devlet Hava Yolları, Ankara Tayyare Meydanı'nı ziyarete gelmişti.

"Ona, alan binası önünde oturması için hasır bir koltuk getirmiş; etrafını çevrelemiş; yakın bir gelecekte yapılacak işleri, alınacak uçakları, kurulacak tesisleri uzun uzun anlatmıştık. Atatürk

sadece dinliyordu. Bu dinleyişte tunçtan bir heykel sabrı vardı. Nihayet bu mutlu ziyaretin değerli anısını sonsuzlaştırmak için kendisinden bir imzasını rica etmiştik. Uzatılan defteri ve kalemi aldı. Düşünüyordu. Gözleri karşıki ıssız tepelerle, bunların çevrelediği alan boşluğunda bir şeyler arıyor gibiydi, isteksiz bir edâ ile başını önüne eğdi. Elindeki kalemin, kâğıt üzerine mıhlanmış gibi bir hali vardı. Nihayet kalem işler gibi oldu ve kâğıt üzerinde Kemal'in baş harfi olan tek bir K harfi belirdi. Fakat hepsi bu kadardı. Büyük insan, atacağı Kemal Atatürk imzasının baş harfi olan K harfini yazdıktan sonra defteri ve kalemi geri verirken: "Şimdilik bir K harfi yeterlidir. Bana vaad ettiğiniz işler yapılıp bitirildikten sonra imzamın geri kalan kısmını tamamlarım" demişlerdi.

1922 yılında Gazi Paşa'nın kurduğu bu gizli teşkilât, onun havacılık alanındaki vasiyetlerini yerine getirmek için canla başla çalıştı. Burada önemli olan şudur: "Bana vaad ettiğiniz işler yapılıp bitirildikten sonra imzamın geri kalan kısmını tamamlarım" demesi, bu teşkilâtın varlığına da açık bir delildir.

Atatürk, seçkin subaylardan kurduğu bu birimle, tayyarecilikle alâkalı çalışmalar yapıyor, bu seçkin subayların, yabancı uçak pilotları ile bir araya gelmelerini sağlıyordu. Böylece Türk havacıları, bilgi ve deneyim kazanarak yetişiyorlardı.

Bu çalışmalar neticesinde, daha önce de basımı yapılan ve Osmanlıca olarak, askere özel, az sayıda basılmış tayyarecilik ve gelişmelerle alâkalı -daha sonra birçok nüshası ortadan kaldırılmış- kripto bir mecmuada şunlar yazılıydı:

"İstikbâlde (ilerde) tayyareler öyle ileri gidecek ki, devletlerin ve milletlerin her hareketlerini gözetleyecek, dev gece görüşü teknikleriyle, şehirler ve milletler gece dahi gözetlenecekti."

Bugünün ifadesiyle bu bir "Heron" tanımıydı. Heron ismi bize ait bir tanım olmadığı için Atatürk ve arkadaşları buna "Anka" demişlerdi.

Anka Kuşu, Türk mitolojisindeki Huma kuşu olarak da bilinmektedir.

O zamanki yayınlanan bu kripto dergide Anka Kuşu'nu (Heron) görüyoruz:

Yukarıda bu kripto mecmuanın diğer sayfalarından birkaç örnek resim görülmektedir.

Bu kripto mecmuanın diğer sayfalarında Tayyareci Refik ile Mösyö Rövesebr, İstanbul Belediye Başkanı Cemil Paşa tarafından karşılanırken resmedilmiş. Resimdeki yabancı tayyarecilerle beraber olan Türk tayyareciler 42'nci ve 32'nci alaylara mensup, savaşçı seçkin subaylardır.

Bu alayların ortak özellikleri; tamamen savaş birlikleri olmalarının yanında gönüllü olmalarıdır. Ve bu alayların, Gazze ve Hicaz Alayları olarak adlandırılmaları çok manidar değil mi? Gazi Paşa'nın sık sık kullandığı şu, "Tarih tekerrürden ibarettir" sözü bugün yine tekerrür etmiştir.

Bilindiği gibi Mavi Marmara Gemisi'nin Gazze'ye yardım götürmek için çıktığı yolda, yaşanan olaylardan sonra, İsrail ile Türkiye arasında Heron krizi çıkmıştı. Türkiye bu olaydan sonra, yerli bir proje olan Anka'yı hayata geçirmişti. Bunu şunun için yazıyorum. Günlüğün içinde paylaştığım resme dikkatle bakılırsa, 42'nci ve 32'nci AL kelimeleri rahatlıkla seçilebiliyor.

Gazi Paşa'nın kurduğu bu teşkilâtın, daha evvel Gazze ve Hicaz'da savaştığı ve kahramanlıklar yaptıkları bilinmektedir. Bu tayyareci subaylar işte bu 42'nci ve 32'nci alaya mensup kişilerdir. Ayrıca burada şu notu da düşelim, birçok istihbaratçı subay Hilâl-i Ahmer'de görev almıştır.

Kripto kitapta ayrıca şu ifadelerin yer alması oldukça dikkat çekicidir: Bir gün başta Londra olmak üzere, tüm dünyanın başkentlerini, dağlarını, kırlarını izleyeceğiz! Türk kuşları, pilotsuz havalanma kabiliyetine sahip olacak.

Anka Kuşu'nun üzerindeki harflere ve sayılara dikkat edelim:

Bir yerinde: 10

Bir yerinde: T

Bir yerinde: 001

Bir yerinde: AN

Bir yerinde: KA

Bir yerinde yalnız: K

Bunlar birleştirildiği zaman: ANKA 10 T001 K

Anka Kuşu'nun üzerinde yazan harfler ve sayılar birleştirildiği zaman ortaya ANKA 10 T001 K meydana çıkıyor. Bugün artık Gazi Paşa'nın "Şimdilik bir K harfi yeterlidir. Bana vadettiğiniz işler yapılıp bitirildikten sonra imzamın geri kalan kısmını tamamlarım" sözündeki vaat tamamlanmış ve imza atılmıştır.

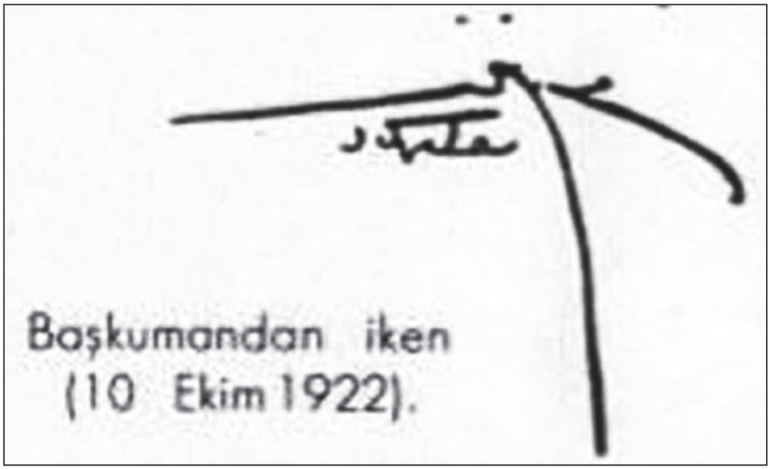
O imza da: Kemal Atatürk'tür...

Şimdi yukarıdaki harf ve sayıların hepsini tekrar sıraya koyalım: ANKA 10 T001 Kemal Atatürk.

Şimdi de Türkiye'nin kendi ürettiği ANKA'nın seri numarasına ve sonundaki imzaya bakalım:

Yukarıdaki 1922 yılındaki ANKA'nın sağ alt köşesindeki imzaya dikkat edelim. Şimdi de Atatürk'ün kullandığı 1922 yılındaki imzaya bakalım:

Gazi Paşa'nın imzası aynen korunmuştur. Gazi Paşa'nın K.A. imzası da Anka'nın önüne konulmuştur.

Ve Atatürk'e verilen söz, bugün tutulmuş, proje hayata geçirilmiştir.

Bu proje, şu an dünyada üç ülkede vardır. ABD, İsrail ve Türkiye. Türkiye neden birinci olamamıştır? Bunun vebali ise uçak fabrikalarımızı Atatürk'ün vefatından sonra kapatanlardadır.

Demek ki;

1. Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün vasiyetleri gerçektir. Bu vasiyetleri gerçekleştirmek için "özel bir birim" canla başla çalışmaktadır.
2. Kamuoyunda tartışılan vasiyetlerin gerçekle ilgisi yoktur. Atatürk çok büyük bir plan çizmiş, Türkiye Cumhuriyeti'ni, Büyük Türkiye idealine ve dünya hâkimiyetine götürecek programları kriptolamıştır. Bu onlardan sadece biridir.
3. Atatürkçü geçinen çevrelerle, Atatürk karşıtlığı yapan çevreler, Atatürk'ün şahsi ve beşeri yönlerini ele alıyorlar. Atatürk'ün üstlendiği misyonu anlamıyorlar...

4. Atatürk ve Abdülhamid Han arasındaki ilişkiler çok büyük sırlar taşımaktadır. Günü geldiğinde o kriptolar da açılacaktır.

5. Gazi Paşa'nın, havacılara olan özel bir emrinden de bahsedelim: Gazi Paşa, havacılardan, bölgelerindeki arkeolojik değeri olan kalıntıların havadan çekilmiş fotoğraflarını neden istemiştir?
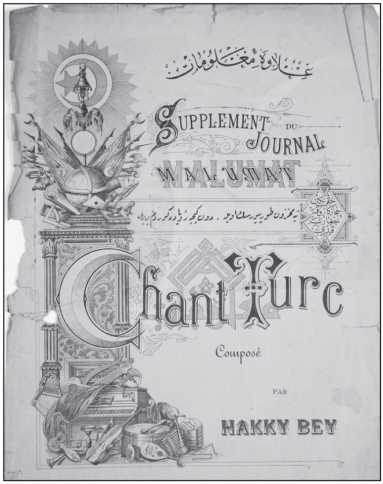
6. Yukarıda demiştik ki, birçok istihbaratçı subay, Hilal-i Ahmer'de görev almıştır. İşte o dönemdeki Hilal-i Ahmer makbuzlardan biri:

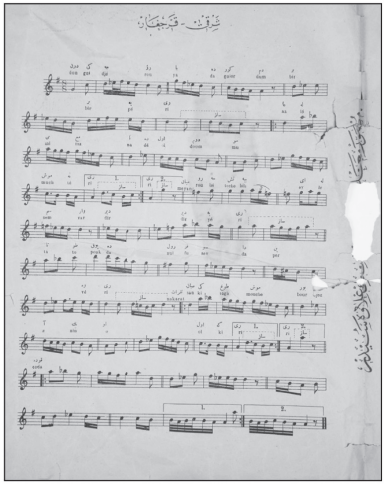

7. Nautilus, Jules Verne'in Denizler Altında Yirmi Bin Fersah adlı 1870 ve Esrarlı Ada adlı 1874 tarihli romanlarında anlatılan, hayal ürünü bir denizaltıdır. Türk ANKA'sı 1922'lerde Türk dehasının bir ürünüdür. Ve artık hayal değildir!

8. Bu arada, "1922 yılında harf devrimi ilan edilmedi, Anka'da nasıl Türkçe harfler kullanıldı" diyecek olanlara da, 1890'lı

yıllara ait Türkçe harflerin kullanıldığını gösteren başka bir belge gösterelim.

9. "İstikbal göklerdedir" parolası bugün artık daha iyi anlaşılmaktadır.
10. 1900'lü yılların başında bu tip çalışmalar yapan Türk dehaları yabancı güçler tarafından kaçırıldı ve bu olay devrin gazetelerinde yer aldı. Tıpkı bugün ASELSAN mühendislerinin başlarına gelen hadise gibi...

Allah, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ve Türk milletine zeval vermesin...

Sözümüzü Gazi Paşa'nın çok derin manalar içeren iki veciz ifadesi ile noktalayalım:

"Muhtaç olduğun kudret,
damarlarındaki asil kanda mevcuttur!"

"Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük
işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır."

YAZARIN DİĞER KİTAPLARI

OKTAN KELEŞ

DERUNİ DEVLET - KUTSAL HALI

(BİR MECZUBUN RÜYASI 5. KİTAP)

ilgikültürsanat

OKTAN KELEŞ

ASA

(BİR MECZUBUN RÜYASI 4. KİTAP)

OKTAN KELEŞ

MELÂMİ SAVAŞLARI

(BİR MECZUBUN DEVAM EDİYOR)

ilgikültürsanat

OKTAN KELEŞ

MELEKLER AĞLARKEN

(BİR MECZUBUN RÜYASI 3. KİTAP)

ilgikültürsanat

OKTAN KELEŞ

BİR MECZUBUN RÜYÂSI

